

Rắc Rối Đáng Yêu

Contents

Rắc Rối Đáng Yêu	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	5
3. Chương 3	11
4. Chương 4	19
5. Chương 5	23
6. Chương 6	26
7. Chương 7	32
8. Chương 8	52
9. Chương 9	56
10. Chương 10	61
11. Chương 11	66
12. Chương 12	67
13. Chương 13	72
14. Chương 14	87
15. Chương 15	92
16. Chương 16	96
17. Chương 17	98
18. Chương 18	102
19. Chương 19	104
20. Chương 20	108
21. Chương 21	111
22. Chương 22	113
23. Chương 23	115
24. Chương 24 End	118

Rắc Rối Đáng Yêu

Giới thiệu

Category (thể loại): Tình cảm học đường, hài Rating (đánh giá truyện theo độ tuổi):16+ Status (tình

1. Chương 1

Chap 1 : Chạm mặt

Renggggggggg...

Bộp!

Cạch...cạch...cạch..

__“khò khò ...”

...

15 sau,

__“áaaaaaaa , chết, trẻ học rồi” . Tiếng thét “khủng bố” của nó vang vọng khắp căn nhà, làm chim chóc muôn nơi “kinh hoàng” (pái phục,pái phục)

Nó vội vội vàng vàng phi vào wc làm VSCN. Xong lại tức tốc chạy xuống nhà chào mámi và bay ngay lên chiếc xe đạp iu quý để đến trường.

Không khí hôm nay thật tuyệt vời, làm một người đang gấp như nó muốn khùng lên (vì phải đi nhanh đến trường , không thưởng thức được bầu không khí nên ẻm tức í mừ)

Kétttt...RẦM!

Điù gì cũng phải có cái giá của nó hết, vì chạy nhanh+vs đang tức ^^ nên nó đã đâm vào một chiếc xe Ferrari 458 Italia đậu bên đường

__ui da, đau quá

Nó rên rĩ và há hốc khi thấy được thành quả mình đã gây ra . Một vết xước đã hiện diện trên chiếc xe bóng loáng ấy

__ tiêu rồi ,í mà đâu có ai thấy mình đâm vào đâu , vậy bị giờ tẩu là thượng sách”

Nói rồi nó lập tức dựng xe lên và chuẩn bị chuẩn , nhưng đã muộn mất rồi. Một tên con trai cất giọng nói:

__cô đã làm gì chiếc xe của tôi ?

Nó cúi gầm mặt xuống , quay lại đằng sau-nơi phát ra tiếng nói

Ôi! đẹp quá.

Đó là những gì nó đang nhìn thấy, cứ thế , nó không thềm trả lời câu hỏi của tên đó mà cứ đứng nhìn hẩn. Cho tới khi...

__tôi hỏi cô , cô đã làm gì chiếc xe của tôi ?? nói mau

Tên đó cau có gắt.

Nó ghét nhất những tên con trai nhỏ mọn thế này , vết xước có tí xiu mà làm quá (xe xịn đó pà chị =.=). Thế là nó cũng không thềm nhịn nữa , đã làm thì nhận, có gì phải sợ chứ, lấy hết can đảm nó quát:

__nói cũng phải từ từ , làm gì ghê zạ . Thì tôi lỡ đâm vào xe anh thôi , có gì to tát đâu chứ ! ” (ko to mới lạ đấy)

Hẩn mở to mắt nhìn cái con nhỏ dám nói chuyện như thế với mình. Từ đó tới giờ, chưa ai dám to tiếng trước mặt hẩn như nó.

__ cô nói gì hả? xước như vậy mà không sao à ? có biết chiếc xe này trị giá bao nhiêu không ?

__ bắt quá thì tôi đền tiền cho anh thôi, làm ghê thế, bao nhiêu nói đi, tôi đền cho

__ là cô nói đấy nhé

__ ừ

__ ”100.000USD , đền nổi không ?. Hấn khoanh tay trước ngực, nhìn nó và nói

__ hả??? . Nó há hốc khi nghe con số đó

Gì mắc dữ vậy trời, sao đền nổi đây, biết vậy nói không phải mình làm cho rồi . A , đúng rồi , mình thông minh quá , hahaha.

__ hi hi , nãy giờ tôi giỡn vs anh thôi, chứ tôi có biết ai làm đâu, tại tôi thấy....à thấy xe anh đẹp quá nên ghé lại xem chút, thì thấy có vết xước này rồi , hihi ” Nó vừa gãi gãi đầu vừa lúng túng nói

__ ha, hay nhỉ , cô tưởng tôi con nít lên 3 à , giờ tính sao ? đền mau đi ”

Thôi rồi , không thành công rồi , sao xui dữ vậy trời. huhu

__ hay là tôi....đền trước 10.000 được không??”

__ ” 10.000USD à ??”

__ ” không..phải , 10.000đ á , được không..?? ” . Nó sợ sệt nhìn hấn (pít sợ rồi à ^^)

__ cô giỡn mặt với tôi à ! ”. Hấn tức giận nói

Trời! vậy cũng không được, thôi , xài chiêu cuối vậy.Nó chuẩn bị tư thế quay qua đạp vào chân hấn một phát , leo lên xe phóng đi và không quên nói với hấn một câu:

__ vậy thì coi như....tụi mình chưa gặp nhau đi hén , bye , hẹn ngày không gặp lại

Nó phóng đi, bỏ lại vẻ mặt tức xì khói của hấn.

Sau khi chào tạm biệt hấn xong , nó lại hí hụi đạp xe tới trường và cầu mong rằng cổng trường chưa đóng lại...

Nhưng sự thật thì luôn làm mất lòng người. Nó vừa thắng xe lại cũng là lúc cái cổng trường khép lại (tội nghiệp)

Thế là cái đầu thông minh của nó một lần nữa lại phải động não.

Cuối cùng, nó quyết định gửi xe bên ngoài trường và...leo rào vào.

Nó vòng ra đằng sau trường để leo vào.

Sau một hồi vật lộn vs bức tường , nó đã chinh phục được nửa bức tường , nó quăng cái cặp xuống đất và nhảy vào trong sân trường.

__ ye , thành công ^^ . Nó hét lên.

Nhưng cái cặp iu quý đâu rồi ? Nó lại phải cặm cụi kiểm cặp. Do lom khom nhìn dưới đất nên nó đã va vào 1 người-con trai

__ a ”

__ em không sao chứ ? ”. Tên đó ân cần hỏi han nó.

Nó ngược lên nhìn.

wa đẹp quá, y như thiên sứ vậy. . Đó là những gì nó đang nghĩ.

__ à, không sao ạ ! . Nó lúng túng (êm hiên quá vậy)

__ thật không ? . Tên đó hỏi lại

__ dạ, thật

__ em ... không thấy đau sao ? . Vừa nói tên đó vừa chỉ vào vết trầy dưới chân nó (là do lúc nhảy xuống khỏi bức tường đá mờ)

Nó nhìn xuống. Nãy giờ nó có để ý đâu, giờ tự dưng tên này chỉ làm nó biết mình đang bị thương.

__ rất quá Nó nhăn nhó và chợt nhớ ra là mình đang tìm cặp nên nói :

__ à , em không sao , em đang tìm đồ.....

__ cái đó hả? . Không để nó nói hết câu, hấn hỏi và chỉ lên cành cây. Nó nhìn thấy thì há hốc mắt mầy.

Trời ! vậy sao lấy

__ cặp của em à ?

” gật gật

__ để anh lấy xuống giùm cho

Nói xong , tên đó tiến về phía cái cây , chỉ một loáng đã lấy được cái cặp của nó xuống (sự phụ)

__ cảm ơn anh . Nó đưa tay lấy cặp và cảm ơn tên đó.

__ à , anh quên giới thiệu, anh tên là Võ Nhật Lâm , hội phó hội hs của trường , lúc nãy thầy giám thị kêu anh đi quanh trường xem có hs nào đi trèo leo vào trường không ? Anh đi đến đây thì gặp em , em là hs mới hả ?

__ dạ ” .

Chết rồi, hội phó hội hs, mình có bị kỷ luật không trời, sao xui vậy nè

__ hi hi Nó lúng túng nhìn tên đó.

Như ngầm hiểu được điều gì , tên đó mỉm cười kèm theo một cái nháy mắt rồi nói :

__ đừng lo , anh không phạt em đâu , vì đây là lần đầu và vì ... em rất đặc biệt

Hành động của Nhật Lâm làm nó ngượng đỏ mặt.

__ còn ...vết thương ở chân em , em không đau sao ? . Nhật Lâm lo lắng hỏi

__ dạ , không ...

Nhật Lâm ngồi Xuống xò vào vết thương làm nó hơi rất phải thốt lên

__ á , đau

__ vậy mà nói không đau à !

__ thì lúc nãy có đau đâu , tại anh xò vào mới đau chứ bộ . Nó cãi bướng

__ phì ! thôi được rồi , anh chịu thua , giờ theo anh đến phòng y tế khử trùng và băng vết thương lại . Kèm theo lời nói là một cái xoa đầu dành cho nó.

Nhật Lâm dẫn nó lên phòng y tế và băng bó cho nó. Mùi thuốc sát trùng làm nó khó chịu , nó ghét nhất cái mùi này.

__ em ngồi xuống đó đi

Để nó ngồi đó , Nhật Lâm đi lấy thuốc.

Nhật Lâm cố làm thật nhẹ nhàng để nó không đau.

__ à , mà em tên gì thế ? . Vừa băng Nhật Lâm vừa hỏi nó

__ dạ , Nguyễn Hoàng Linh . Nó cười tươi.

Nhưng đâu biết rằng nụ cười ấy làm trái tim ai đó lỡ một nhịp.

Bằng bó cho nó xog , Nhật Lâm đưa nó về lớp . Nhờ vậy mà nó không bị thầy giáo chửi vì tội đi trễ , và cũng vì thế mà nó nhận được biết bao nhiêu là cái nhìn rục rứa.

nhìn gì ghê thế trời , bộ mình có thù vs tụi nó sao chứ ??/

Chỗ ngồi của nó ở phía cuối lớp, còn Huỳnh Bảo Trân-bạn nó thì ngồi trên nó một bàn.

Thấy nó vào, Bảo Trân way xuống hỏi :

__ sao mày đi trễ vậy ?

__ hử? tại tao gặp xui xẻo ấy mà ! . Nó nhăn nhó nói

__ ừm, ờ , sao mày đi chung vs anh Nhật Lâm vậy ?

__ thì tại tao ..-nó nhỏ giọng lại- tao leo rào vào , gặp anh ấy đang đi kiểm tra trường , vậy đó, ủa , mà mày wen anh ấy hử?

__ đầu có, tại anh ấy và anh Hải Long nổi tiếng mà , trường này ai mà không biết , à có một người không biết , 2 anh ấy là mẫu người của cả khối con gái trường này đó . Thôi học đi , ra chơi 8 tiếp.

Nói rồi Bảo Trân way lên bàn mình.

2. Chương 2

Chap 2 : Chạm mặt cổ nhân

Giờ ra chơi:

Nó bỏ con bạn và lon ton đi tham quan trường mới , nó phải công nhận là trường này lớn thật , nếu nó đi lòng vòng nhiều chắc lạc đường lun quá. Vì mãi miết ngắm cảnh đẹp nên nó lại va vào một người , nhưng người không hề để chịu như Nhật Lâm tí nào (ai nhớ)

__ Nè nhỏ kia, không biết xin lỗi hử ? . Tén đóa cau có gắt lên

Nó cũng đã định xin lỗi rồi , nhưng vì ginog6 tên này hắc dịch quá nên nó phải đốp chát lại mấy câu thì mới vừa lòng.

__ gì chứ, xin lỗi cũng phải từ ...từ....anh....

__ cô.....

Bây giờ thì nó không còn tâm trạng để chửi rửa nữa rồi, nó mở to mắt nhìn tên đó

__ ha, quả là trái đất tròn hử ? . Thì ra tên đó là tên lúc sáng gây vs nó.

tròn gì mà tròn chứ . Nó nhăn mặt đúng là mình xui tận mạng

__ hi hi , xin lỗi đã lỡ đụng trúng anh . Nó cười ngượng ngạo

__ tôi không nhận lời xin lỗi đó

hử tên này

Nó tức mún xì khói nhưng cố nhịn.

__ còn chuyện lúc sáng thì sao ? đền tiền cho tôi mau , nhà tôi nghèo lắm , không có tiền sửa đầu (nghèo mà mua nổi xe í , úi giời) . Hắn nhướn mặt nhìn nó.

__ chuyên lúc sáng ..., là chuyện gì thế , anh và tôi mới gặp nhau lần đầu mà . Nó giả bộ ngây thơ

__” cô tính giỡn mặt vs tôi à ? . Hắn nghiêng răng làm nó phải rùng mình.

hử, tên này , ép ngừ quá đáng mà .

Nó lườm hắn rồi nói:

__ thì tôi nói rồi, đền trước 10.000 được không ? anh ghi vào giấy đi , có gì tôi đưa từ từ , được không?

__ cô đùa chắc !

__ chứ giờ anh muốn sao ? . Nó hạ giọng

__ giờ-hắn suy nghĩ hồi lâu rồi mỉm cười nham hiểm- cô làm osin trừ nợ đi

__ gì? osin á? còn khuya

Nói xong , nhân lúc hắn không để ý nó định chuồn , nhưng..... sao không chạy được nhỉ?

Nó quay lại , thấy hắn đá túm cổ áo nó từ lâu.

__ làm gì vậy, buông ra coi , vào học rồi kìa . Nó nhăn nhó

__ KHÔNG BUÔNG . Hắn kiên quyết nói .

Được , để ta i ném mìn

Nghĩ rồi nó đâm vào bụng và đá vào chân hắn , làm hắn phải buông tay ra (bạo lực quá)

__ côĐỨNG LẠI CHO TÔI

Mặc kệ hắn đang gào thét đằng sau , nó co giò bỏ chạy...

Trong khi nó đang chạy thì hắn móc điện thoại ra, vẽ mặt rất nham nhỡ :

__ A LÔ ! có chuyện vậy hội trưởng . Đầu dây bên kia vang lên một giọng nói.

__ Lập tức kêu người tập hợp lại , truy tìm học sinh lớp 10A1, tên Nguyễn Hoàng Linh , cô ta mới vào trường chắc không rành đường lắm đâu. Mau đi

Nói xong hắn cúp máy và đuổi theo hướng khi nãy nó chạy .Hắn pit tên và lớp nó là vì trên phù hiệu có ghi (tên này tinh mắt lắm)

Còn về phần nó , vẫn đang chạy , nó vừa chạy tới chân cầu thang thì bị một tốp người chặn lại .

__ Có phải nhỏ này không ? . Một tên trong đám hỏi nhỏ

Tên đứng đầu suy nghĩ hồi lâu rồi nói ”

__ Nó đó , nhìn bằng tên kia, hội trưởng nói vậy mà.

Tên đó way wa đám đằng sau nói:

__ Tụi này, bắt lấy nhỏ đó

” Hả ? gì nữa đây ”

Nó lại way đầu chạy

Chạy lên tầng 5 , nó dừng lại thở , bỗng nó thấy một căn phòng , cửa khép hờ.

__ Mau lên tụi này

Giọng bọn kia phía sau nó . Nghĩ rồi nó khnog6 chân chừ , chạy vào căn phòng đó. Nó đóng cửa chặt lại , bóp khóa luôn cho an toàn .

__ học , học , mệt chết đi được , bọn người khi nãy là ai vậy trời !! . Nó vừa thở hển hển vừa nói.

Rột roạt.

Bỗng nhiên , một tiếng động vang lên làm nó giật mình

tiếng gì thế nhỉ ? không lẽ là m....a à !

Nó nhẹ nhàng đi đến chỗ phát ra tiếng động , nó nhìn thấy một bóng người đang nằm.

” hả? b..ó.ng ...ng..ườ.i ?

__ Á.A.....A..... ma.aaaaa...tưm...tưm....

Nó hốt hoảng thét lên thì bị ai đó bịt miệng lại .

__ Suyt , có người đang lên

Người đó nói nhỏ vs nó.

bộp bộp bộp..

__ chết tiệt , nhỏ đó chạy đâu rồi

__ hay là chúng ta báo vs hội trưởng đi

__ ừ ,cũng được , rút thôi

Bộp bộp bộp ...

.....

__ tưm..tưm..”

__ à , anh quên , xin lỗi em . Nói rồi người đó buông tay ra.

Nó và người đó cùng đi ra khỏi căn phòng. Nó rất ngạc nhiên khi nhận ra người đó là Nhật Lâm

__ anh Nhật Lâm , sao anh lại ở trong phòng đó

__ khi, anh đang ngủ thì bị em phá rối đó . Nhật Lâm vừa cười vừa xoa đầu nó.

__ hihi, em xin lỗi ”

__ không sao , mà em làm gì đụng tới hội trưởng vậy

__ hội trưởng?? ashi , hội trưởng là ai em còn chưa biết mặt làm sao mà đụng tới được chứ ?

__ vậy sao bọn người đó đuổi theo em ?

__ em cũng không biết nữa , à....đúng rồi.. khi này em có gặp lại một tên , em đã đánh hắn , chắc bọn hồi này là người của hắn , hừ , nếu hồi này em không mệt là em đã xử bọn kia luôn rồi , bực thật . Nó tức tối nói

Nhật Lâm không nói gì , chỉ mỉm cười nhìn nó.

Một cơn gió nhẹ thổi wa, không khí thật trong lành pit bao , nó và Nhật Lâm đứng đó cho tới khi chuông điện thoại của Nhật Lâm reo lên:

__ gì ?? . Nhật Lâm móc điện thoại ra nghe

__ tới chỗ tao gấp , rụp , tít tít tít

__ haizz, thằng này , giàu thế mà sợ tốn tiền điện thoại à ? . Bỏ điện thoại vào túi, Nhật Lâm way sang nó.

__ em muốn đi tham wan phòng hội trưởng không ?

__ ... dạ muốn .. . Nó vui vẻ nhận lời , mặc dù không muốn cho lắm , vì vẻ mặt của Nhật Lâm làm nó không thể nào từ chối được (.. pó tay)

Trên đường đi cùng Nhật Lâm , nó có chút hồi hộp , không hiểu sao mắt nó cứ giật liên tục ấy nhỉ ?? Lòng nó nom nớp lo sợ.

chỉ là phòng hội trưởng thôi mà , có gì phải sợ chứ ?

”nhưng mà.....sao mắt mình giật hoài thế nhỉ ?

có gì phải lo chứ , mình đi cùng anh Nhật Lâm mà, hơn nữa anh ấy còn là hội phó nữa

nhưng sao hồi hộp thế nhỉ?

..

Cứ thế , nó cứ đấu tranh nội tâm cho tới khi đến trước cửa phòng hội trưởng.

Nó đứng phía sau lưng Nhật Lâm. Còn Nhật Lâm thì đút tay vào túi quần.

__ Mày gọi tao có gì không ?

__Cái thằng này , mày là hội phó mà tối ngày đi suốt , không bao giờ có mặt ở phòng hết , mọi chuyện dồn cho tao . Nãy giờ mày ở đâu mà tìm không thấy ? . Một giọng nói cất lên.

__ ngủ . Nhật Lâm trả lời mà không cần suy nghĩ.

__ TRỜI ! . Giọng nói ấy lại vang lên .

sao ...mà...quen thế

Tò mò, nó lén đưa mắt nhìn xem.

Nó mở to mắt khi nhìn thấy người đang nói chuyện vs Nhật Lâm. Ra là hấn.

trời ơi ! không phải xui tận mạng chứ ? chết chắc rồi , chuẩn thôi

Nó rón rén lùi lại phía sau để chuẩn . Ai ngờ đâu , hấn thấy đáng người và hỏi Nhật Lâm :

__ Ai phía sau mày thế , Lâm

Vừa hỏi hấn vừa tiến tới chỗ Nhật Lâm, còn nó thì lấy cặp lên che mặt lại.

__ Đây.... .

__ Hoàng Linh , sao em che mặt lại ? . Hấn bực bội nói thì Nhật Lâm chen vào.

__ Hoàng Linh hả ?? . Hấn nhú mày.

hic. anh hại em rồi Nhật Lâm ơi ! kỳ này mình toi....a, có anh Nhật Lâm ở đây mà, chắc hấn không làm gì đâu nhỉ?

Nó buông cái cặp xuống, cười méo mó :

__ hì hì , chào a..n...h...!

__ cô , ha ha .. trái đất đúng là RẤT..RẤT...TRÒN...nhỉ?? . Mặt hấn hết sức nham nhở.

__ Hai người wen pit à ? . Thấy cử chỉ của nó Nhật Lâm hỏi

__kh.../ wen , rất wen là đằng khác . Hấn lập tức chặn ngang câu nói của nó lại.

__ ê , cái tên trời đánh kia , tôi vs anh có wen nhau hồi nào hả ? . Bực tức khi có người chen vô hòng , nó quát .

__ Nhật Lâm sững sốt trước thái độ của nó đối vs hấn , trước mặt Nhật Lâm , nó hiền như nai tơ vậy mà bây giờ chỉ có một câu nói của hấn đã làm nó điên tiết lên .

__ ha, cô quen nhanh thế cơ à ? . Còn hấn thì không chút biểu hiện gì , đứng khoanh tay dựa vào cửa.

__ Tôi Nó lấp bắp không nói nên lời vì nhớ lại cái vụ kia

__ giờ cô tính sao ? . Hấn nói giọng đe dọa

__

__ chuyện gì mà tính sao ? . Nãy giờ Nhật Lâm mới lên tiếng

__ thì con nhỏ này nè , cái người mà đã để lại 1 vết xước xấu xí trên chiếc xe Ferrari 458 Italia của tao đó . Hấn kể lại đầy vẻ tức giận .

__ ra là vậy . Nhật Lâm khẽ thở dài .

__ hứ , thì tôi đền rồi mà anh không chịu lấy thôi , sao giờ lại nói nữa . Nó hậm hực nói

__ đền rồi ? nè , Hoàng Linh nói là đền rồi , sao mày còn đòi ? .

__ tức chết được , cô ta đền tao 10.000 đây , là mày có lấy không ?

__ 10.000 USD hả ?

__ nếu vậy thì tốt rồi , đằng này cô ta đưa tao có 10.000 đ . Hấn nói kèm theo 1 cái lườm sắc bén dành cho nó.

__ thì tôi nói rồi còn gì , tôi sẽ trả từ

__ bao nhiêu , nói đi , tao trả giùm Hoàng Linh . Nhật Lâm lên tiếng cắt ngang giọng nói của nó .

__ HẢ ? . Nó & hấn đồng thanh (hiếm có , hiếm có)

__ Không được . Hấn phản bác

__ Anh Nhật Lâm , em pit anh tốt nhưng mà ... em không thix nợ người khác đâu .. . Nó lí nhí

__ Nhưng, thôi được rồi ! Thấy vẻ mặt nó ,Nhật Lâm cũng đành làm theo.

__ giờ cô chịu không ? . Hấn cau mày

__ chịu cái gì ? .Nó ngơ ngác hỏi lại

__ cô thì làm osin trừ nợ cho tôi . Hấn tức xì khói

__ không bao giờ , nằm mơ đi . Nó trả lời 1 cách nhanh chóng không cần suy nghĩ.

Còn hấn suy nghĩ hồi lâu , quyết định móc điện thoại ra và nói :

__ vậy thì .. chỉ còn cách này thôi , cô không trả vậy tôi nhờ ba mẹ cô trả giúp , số điện thoại nhà cô đang nằm trong tay tôi vì tôi là hội trưởng mà !

Thì ra , hấn là ... hội trưởng à , ... nhưng mà cha mẹ tôi làm gì có tiền để trả cho hấn cơ chứ ? Đành phải haizz

__ Khoan đã

Nó thốt lên và giật ngay chiếc điện thoại hấn đang cầm.

__ Tôi nếu tôi làm osin cho anh thì anh sẽ không gọi về nhà tôi chứ ? .

__ Cô ngốc thật hay giả ngốc đấy ? Cô làm osin để trừ nợ rồi thì tôi còn gọi về nhà cô làm gì ? . Hấn gắt

__ vậy tôi đồng ý

__ ký vào đây đi . Hấn nói & chìa 1 tờ giấy ra trước mặt nó

HỢP ĐỒNG OSIN VÔ THỜI HẠN

-BÊN A : NHẤT HẢI LOG

-BÊN B : NGUYỄN HÒAG LINH

ĐIỀU KIỆN

+ BÊN B PHẢI LẮM THEO MỌI ĐIỀU MÀ BÊN A NÊU RA

+ BÊN B KHÔNG ĐƯỢC CẢI LỜI BÊN A

+ BẤT CỨ KHI NÀO BÊN A GỌI , BÊN B PHẢI CÓ MẶT NGAY LẬP TỨC

+ BÊN B PHẢI DỌN ĐẾN NHÀ BÊN A Ở , ĐỂ THUẬN TIỆN CHO VIỆC LÀM ...

__ GÌ CHỨ , sao tôi lại phải dọn đến nhà anh ở ?

__ thì để cho tiện , không lẽ mỗi lần tôi mún sai cô làm việc thì phải chạy sag nhà cô à ?

__

__ ký mau lên

—

— ký mau ”

— từ từ , làm gì gấp thế . Nó quát

Nó ký vào tờ giấy mặc dù không muốn tí nào , nhưng nếu nó không ký thì cha mẹ nó phải cực khổ rồi . Nó ngao ngán trả tờ giấy lại cho hắn rồi quay sang Nhật Lâm :

— Chào anh em về lớp ạ !

Nhật Lâm khẽ gật đầu thay cho câu trả lời.

Nó lồm lũi bước đi nhưng bị hắn gọi lại.

— NÈ , CÔ ĐỨNG LẠI CHO TÔI

Cái giọng vàng anh của hắn làm nó mém té xỉu . Nó bực bội quay người lại và nói :

— ” GÌ NỮA ?

— Cô chưa trả điện thoại lại cho tôi !

Nãy giờ lo cãi lộn vs hắn, nó quên là mình đang còn cầm cái điện thoại của hắn. Nó nhìn xuống tay mình , thấy vẫn còn cầm điện thoại trong tay , nó bước đến chỗ hắn , cười gượng :

— hì hì , tôi .. quên

— Quên khôn thế ? Hay là tính chôm luôn ? . Hắn mỉa mai

— Hừ , làm như điện thoại quý lắm không = , tôi đây cóc cần

Nói xong nó bỏ đi 1 mạch , bỏ lại đôi mắt hình viên đạn của hắn đang nhìn nó.

Vừa đi tới chân cầu thang , nó bị 1 đám con gái chặn lại :

— Ê , con kia , mày làm gì ở phòng hội hs thế hả ?

Con nhỏ đứng đầu cất tiếng hỏi , nhỏ đó có 1 gương mặt vô cùng xinh xắn , phải nói là trên cả tuyệt vời.

— xì , sao mấy người đẹp đẹp hay ăn nói không suy nghĩ thế nhỉ ? . Nó hất mặt nhìn bọn đó.

— Mày tụi này xử nó .

Vừa nghe lệnh , bọn con gái kia đã xog lại túm lấy nó . Nó tuy có võ , nhưng bọn đó rất đông , cuối cùng , sau 1 hồi vật lộn nó đã pị tụi đó tóm được.

Chát !

Con nhỏ đầu đàn đi tới tát vào mặt nó , nó đau điếng nhưng đâu thoát khỏi bọn kia được.

— Cô đang làm gì thế , Hàn Nhược ?

Một giọng nói vang lên , 1 người từ dưới thang lầu đang tiến lên chỗ bọn đó.

— Giang Kỳ Sơn ? Sao anh lại ở đây ? . Nhỏ Hàn Nhược lúng túng khi thấy người đó.

Người con trai đó tên Giang Kỳ Sơn , có 1 gương mặt điển trai.

Kỳ Sơn nói vs giọng khinh bỉ :

— Tôi vừa về nước , cô hỏi để làm gì ?

— Anh ...

— Bọn cô ỷ đông người mà đi bắt nạt 1 cô gái yếu đuối thế này ư ? (nó mà yếu đuối hả trời !)

Nói rồi Kỳ Sơn tiến đến đẩy bọn kia ra 1 bên & hỏi han nó :

— Em ko sao chứ ?

__ không !

__ không sao thì đi theo anh . Kỳ Sơn kéo nó đi , nhưng nó nhớ ra 1 điều liền dừng lại gỡ tay Kỳ Sơn ra :

__ Anh đợi em 1 chút ”

Nó way lại tiến đến chỗ Hàn Nhược và ..

Chát !

Nó tát vào mặt Hàn Nhược & nói :

__ Cái tát này tôi trả lại cho chị , đừng có mà ghẹo khùng tôi

Lườm bọn kia 1 cái , nó đi lại chỗ Kỳ Sơn :

__ Xong rồi , mình đi thôi

Kỳ Sơn mở to mắt nhìn nó , trog lòng thì suy nghĩ

mình nói nhỏ này yếu đuối đúng ko vậy trời ?

Nó & Kỳ Sơn đi được 1 quãng thì dừng lại . Nó way sang cảm ơn Kỳ Sơn.

__ không có gì ? . Kỳ Sơn bỏ tay vào túi quần & nói __ tại anh thấy bọn nó đông mà ăn hiếp kẻ ... à ăn hiếp 1 mình em nên mới ra tay nghĩa hiệp thôi !

__ nói vậy , nếu bọn đó ít người , anh sẽ ko can chứ gì ?

__ chắc vậy . Kỳ Sơn tinh nghịch nói

__ Xì

Nhìn bộ mặt của nó , Kỳ Sơn ko thể nào ko cười .

__ ha ha , anh đùa thôi , mà em là hs lớp 10 hả ?

__ 12

__ ha ha , anh đùa mà , đừng giận , hỏi thiệt đấy , em học lớp 10 hả ?

__ biết rồi sao còn hỏi ?

__ thì .. hỏi lại cho chắc , em khó khăn quá

__ ừ , khó khăn vậy đấy , rút lại lời cảm ơn khi nãy ghen , tạm biệt

Nó nói rồi bỏ đi đầy tức tối , còn Kỳ Sơn thì đứng đó , mỉm cười.

Hàn Nhược : hs lớp 11 = hần , Nhật Lâm & Kỳ Sơn , xinh xắn , tiểu thư tập đoàn trag sức , nhìn bề ngoài xinh xắn nhưng trog lòng mưu mô , xảo quyệt.

Mã Thiên : hs lớp 11 , thân vs Hàn Nhược , đẹp trai , bí ẩn , độc ác.

3. Chương 3

Chap 3 : Sóng gió bắt đầu

Nó về lớp , uể oải ngồi vào chỗ của mình. Bảo Trân liền way xuống hỏi :

__ Này h mà đi đâu thế Linh ?

__ Phòng hội trưởng ! Nó đáp

__ hả ? sao mà được lên đó thế , sướng ghê , tao cầu hoài mà ko được , ước gì tao là mà há ! .

__ ...

Nó mệt mỏi nằm xuống bàn . Còn Bảo Trân thì way lên , trong đầu đang suy nghĩ gì đó . Điều đó , có trời mới pit !

Trong sân trường , ở 1 góc nào đó , có 1 giọng nói vang lên :

_ Con nhỏ đó , nó dám tát mình , đợi đó , mày sẽ phải trả giá cho việc này , tao ko để ày cướp anh Nhật Lâm đâu , anh Hải Long thì đã có Tuyết Như , sẽ ko bao giờ để mất tới con nhỏ bần hèn như mày , chỉ có Tuyết Như mới làm cho anh ấy cười mãi , nụ cười mà không đứa con gái nào được nhìn thấy ngoài Tuyết Như xinh đẹp..

_ Hàn Nhựt , em yêu tên đó tới vậy sao ?

_ Đúng ! Anh hỏi làm gì

_ Ờ , THÌ

_ Con nhỏ đó sẽ phải trả giá , anh sẽ giúp em chứ ?

_ Điều đó thì đương nhiên rồi

Đó là Hàn Nhựt & Mã Thiên.

Gần góc cây , còn có 1 người , này giờ đã nghe hết câu chuyện. Người đó là Bảo Trân.

Tuyết Như : xinh đẹp , là người đặc biệt vs Hải Long vì vẻ ngoài yếu đuối khiến người khác phải luôn lo lắng , nhưng không ai ngờ được đằng sau cái vỏ bọc ấy lại là.....

Nghe được cuộc đối thoại đó , Bảo Trân lén bỏ đi , trong lòng đang toan tính điều gì

Giờ ra về , mọi người trong lớp nó đã về hết , nó xách cặp vác lên vai chuẩn bị về thì ..

_ Cô đi theo tôi !

Nghe giọng nói , nó xụ mặt xuống , nhìn ra cửa , cả 3 tên : hần , Nhật Lâm & Kỳ Sơn đang đứng đó.

_ Đi đâu ? . Nó bực tức nói

_ Dọn đến nhà tôi !

_

gì mà nhanh dữ zậy trời

_ nhưng tôi chưa biết nói thế nào vs cha mẹ tôi nữa , cho tôi 1.. tuần nha !

_ gì? cô khỏi lo , giờ bọn tôi đưa cô về nhà , chuyện cùn lại để bọn tôi lo , mau lên

_ nhưng... sao có tên này nữa ? . Nó chỉ vào Kỳ Sơn

_ Bé à , em còn giận anh sao , anh đùa thôi mà , em đối xử vs người cứu mình zậy à ? . Kỳ Sơn lém lỉnh nói

_ Cứu ? . Hần & Nhật Lâm cùng ngạc nhiên

_ Hồi này tao kể rồi đó . Kỳ Sơn nháy mắt vs 2 tên đó.

Nó thì này giờ cứ lờm lờm Kỳ Sơn.

Cả 3 tên đó cùng đưa nó về nhà. Trên đường đi , không khí trong xe thật ghê rợn , ai cũng có mùi sát khí .

Chiếc xe dừng lại trước 1 ngôi nhà nhỏ .

Nó bước xuống trước & 3 tên kia cũng xuống theo .

_ Thừa ba , mẹ con mới về ! . Nó lễ phép cuối đầu chào ba mẹ

_ Tụi cháu chào cô chú ! . Cả 3 tên đó hòa theo (ngoan gồm)

_ Các cháu là Mẹ nó ngạc nhiên hỏi

_ Dạ là bạn con dó mẹ ! . Nó cười tươi rói , tiến đến gần 3 người kia nó thấy đỏi 360 độ :

_ Đợi tôi tí , tôi đi dẹp cặp . Mấy người ở đây không được nói bậy bạ đấy .

Nói rồi , nó chạy đi dẹp cặp.

Trong thời gian nó đi , không pit ở đấy 3 tên kia nói gì mà nó vừa lú mặt ra thì :

_ Linh , sao con chưa thu dọn đồ , để bạn đợi lâu là không tốt đâu đấy . Ba nó ôn tồn bảo

_ Dạ ? Sao ạ ?

_ Còn sao trắng gì nữa , con thu dọn đồ mau đi . Mẹ nó giục

Trước tình thế này , nó đành phải nghe theo , nhưng trước khi đi thu dọn đồ , nó way lại liếc xéo 2 tên kia , trừ Nhật Lâm ra , vì nó nghĩ Nhật Lâm là người tốt hơn 2 tên kia .

Một lúc sau ,

_ Xong rồi ! .

_ Vậy giờ tụi con đi đi , nhớ cố học cho tốt nha con

_ Dạ

_ Chào 2 bác ạ !

Cả 4 đưa ra xe.

Trên xe :

_ nè , 2 tên kia , 2 người đã nói gì vs cha mẹ tôi thế hả?

_ thì nói trường bắt buộc học bán trú , vậy thôi . Hấn thản nhiên đáp.

_ Mà .. 3 người ở chung nhà hả ? . Nó nhìn 3 tên dò xét.

_ Không phải , nhưng tại có osin mới nên tôi rủ bọn nó tới ở chung cho zui ấy mà , mà cô nhiều chuyện vừa thôi chứ ? . Hấn lại ngang ngược

_ Anh đồ đầu heo . Nó nói nhỏ đủ để nó & Nhật Lâm nghe , vì nó ngồi cùng Nhật Lâm mà.

Câu nói của nó làm Nhật Lâm phì cười , điều đó khiến hấn hơi nghi :

_ làm gì cười thế thằng kia

_ anh cũng nhiều quá nhỡ , người ta cười mắc mớ gì tới anh , lái xe thì lo lái đi , ủa mà anh là hs cấp 3 , có = lái chưa mà bày đặt khoe xe thế , chắc chưa đâu nhỉ ? Có khi nào anh bị công an công đầu chưa ? Mà tôi nghĩ chắc cũng có rồi há , chứ người như anh nhìn là thấy phát ghét rồi . Trời mưa nhớ đừng có lú đầu ra đường nhá , tôi sợ .. sét đánh anh đấy !

Vì bực tức dồn nén bấy lâu , nó tuôn ra 1 trào . Không khí trên xe ..im lặng ..

.....

_ ha ha ha ha ha ha . Kỳ Sơn ôm bụng cười ngặt nghẽo.

_ Cô

_ Tôi sao chứ ?

_ Thôi ! 2 người không mệt à ? Im lặng chút đi

Nhờ Nhật Lâm chen vào , nếu không chắc còn ầm ĩ nữa.

Xe hấn dừng ngay trước 1 ngôi biệt thự lớn & sang trọng .

Nó bước xuống , ngơ ngác nhìn

Trời , nhà hắt đây sao ?

__ Cái này ... ủa ? Nhà anh giàu vậy , có 1 vết xước chút xíu mà làm gì ghê thế , tự sửa không được à ! . Nó tức tối

__ Không thích .

__ Anh...

__ Thôi , vào nhà đi , tối rồi , đưa đồ đây anh xách cho . Nhật Lâm dịu dàng nói.

__ Vào thôi ! . Kỳ Sơn kéo nó đi.

Phòng nó ở đối diện phòng hắt , còn 2 bên là phòng của Kỳ Sơn & Nhật Lâm.

Sắp xếp đồ xong , nó đi xuống nhà thì thấy cả 3 tên đó đang xem phim.

Nó đi lại gần thì :

__ Cô xuống bếp nấu đồ ăn đi , tụi tôi đói rồi . Hắt nhìn vào tivi & nói

Nó lườm hắt rồi sau đó mới xuống bếp. Từ đó tới h nó chưa bao h xuống bếp cả . Nó đành phải tự chế biến món.

Nửa tiếng sau :

Xoảng , xoảng , bộp rầm

Xoảng

Nghe tiếng động , cả 3 tên đó vội chạy xuống bếp .

Dưới bếp bây giờ thì đồ dễ vỡ đều trở thành đồ đã vỡ

Cả 3 tên đó tròn mắt nhìn nó , không thốt nên lời .

Một lúc sau , hắt mới cất tiếng nói :

__ Cô ... phá nhà tôi à ?

__ Tôi

__ Em ko sao chứ , tay em chảy máu rồi kìa . Kỳ Sơn lo lắng hỏi

Nhật Lâm thì đã ngồi cạnh nó , thu dọn mảnh chén vỡ dưới đất.

__ Thôi , để anh nấu cho .

Kỳ Sơn nói xong đẩy bọn nó lên nhà trên , còn mình thì ở dưới bếp trở tài đầu bếp

Nhật Lâm băng vết thương cho nó . Còn hắt thì ngồi xem phim tiếp.

Nó & Nhật Lâm cũng ngồi xem phim. Nhưng nó đâu có pit phim bọn hắt đang xem là phim gì. Ngồi xem được một lúc , nó mới hoảng hồn khi pit nó đang ... xem...ph..i..m.. .M..A...

Nó ngồi co ro trên ghế sofa , một tay nắm lấy áo của Nhật Lâm , một tay bịt lỗ tai lại để ko phải nghe tiếng hét . Nhưng hắt bắt âm thanh rất lớn , dù có làm thế nào , nó cũng không thể không nghe những âm thanh rùng rợn ấy . Đag tới cảnh cao trào , cánh cửa mở ra ...

Két...t...t...t...t.

Bất chợt , Kỳ Sơn ở đâu đi lên

__ nè vừa nói Kỳ Sơn vừa đưa tay vỗ vào vai nó , làm nó cứ tưởng ma nên hốt hoảng la lên & ôm chầm lấy Nhật Lâm

__ áaaaa , ma , ma , mẹ ơi , cứu con

__ nè , Hoàng Linh là anh mà .

__ ma , ma ... á

Nhật Lâm thoáng đỏ mặt , nhưng cũng lấy lại bình tĩnh , nhẹ nhàng nói vs nó :

__ ” Không phải ma , em nhìn đi , là thằng Sơn mà

Nó từ từ buông Nhật Lâm ra , nhận ra con ma là Kỳ Sơn , nó đứng lên , đánh tên đó túi bụi.

Ăn tối xong , nó quyết định đi ngủ . Chưa đi được vài bước thì hấn gọi nó lại :

__ nè , cô ko rửa chén à ?

__

Nó lồm lũi bước về bếp , trog lòng thâm nguyên rửa tên trời đánh đó. Trog lúc nó đang rửa chén thì , tự nhiên ở đâu , 1 em gián bò ra , nó thì cũng hơi sợ con í , nhưng ko pit sao , tự dưng hôm nay , nó hèm pit sợ là gì nữa , cầm cái giá trên tay + sự tức giận , tưởng tượng con gián là hấn , nó văng xuống ... Bẹp ! Thế là ẻm tiêu đời (đã man quá)

Nó hả hê cười tươi rói :

__ ha ha , ai biểu em lựa lúc chị đang bực mình , em hãy tính sổ vs tên kia kia

__ Tính sổ vs tên nào ?

Không pit hấn đứng sau nó từ lúc nào , không pit có nghe mà chắc nghe rồi , nếu ko thì hấn đâu có hỏi thế . Tiêu rồi !

__ À.... tên hình như ... tên trời... .đánh nào ..á ... ” . Nó áp a áp ứng

__ Ý cô nói tôi đó hả ?

__

__

Không khí bỗng nhiên im lặng đến bất ngờ , 2 người họ đang nãy lửa nhìn nhau . Nó bỗng đi đến , mở cửa tủ lạnh & rót 1 ly nước , từ từ tiến lại chỗ hấn , nó giả vờ vô ý làm đổ ly nước lên người hấn & cũng giả vờ nói :

__ a , xin lỗi nha , tôi ko cố ý đâu , tại tôi vấp chân anh á

__ Cô , cô ko cố ý nhưng mà cố tình chứ gì ? . Vừa nói hấn vừa tiến tới chỗ nó + vs vẻ mặt rất chi là nham nhở .

Nó vội đạp vào chân hấn & chạy lên lầu , vào phòng khóa cửa lại , nhưng mà phòng nó vào lại là phòng của hấn , vì ở đây nó chưa wen & phòng nào cũng giống nhau nên nó cứ tưởng là phòng nó .

Hấn cũng vừa chạy lên tới , thấy cửa phòng nó đóng nên hấn đành way wa phòng mình , nhưng hấn cứ mở hoài mà cái cửa hèm chịu nhúc nhích . Trog đầu hấn lóe lên điều gì đó , chợt , hấn bước wa phòng nó , đẩy cửa phòng , giờ đây hấn mới nhận ra điều này ...

Hấn way sang phòng mình đập cửa :

Rầm rầm ~!

__ ê , nhỏ kia , cô ra đây cho tôi , mau lên

Tiếng động lớn làm Kỳ Sơn & Nhật Lâm phải bước ra xem có chuyện gì !

__ Không mở . Nó nói vọng ra.

__ cô

__ Hoàng Linh , em vào nhầm phòng rồi đấy

Nghe giọng Nhật Lâm phía ngoài , nó chau mày nhìn wah căn phòng & phát hiện ra là mình vào nhầm thật .

Nó vội chạy ra mở cửa . Do cả 3 tên đang dựa vào cửa , nên nó vừa mở cửa ra thì

RẦM !

Cả 3 ngã nhào xuống đất & cũng kéo nó ngã theo .

_ A , ĐAU ...quá !

Nó rên rỉ , còn hấn bốc hỏa nhìn nó :

_ Cô muốn chơi tôi à ? Định chọc điên tôi hả ?

_ Tôi... tôi có cố ý đâu chứ , ai kêu đứng mà ko để ý chi rồi nói , đáng đời

_ Cô

_ Thôi , thôi , khuya rồi , ngủ thôi

Kỳ Sơn kéo nó ra để nó & hấn ko gây nữa.

Một buổi tối vui vẻ nhờ.

Sáng hôm sau ,

_ Hoàng Linh , CÔ CÓ CHỊU DẬY KO HẢ ? MUỐN TRỄ HỌC À ! .

Hấn đứng trước cửa phòng nó , gõ cửa đùng đùng .

Nhật Lâm & Kỳ Sơn cũng đứng đó , chợt , Nhật Lâm đưa tay vặn cửa , cánh cửa mở ra (ngủ mà ko khóa cửa luôn trời)

Hấn tiến đến giường nó , lay lay người nó thì

Bộp !

Nguyên 1 cái gối bay vào đầu hấn ko thương tiếc .

_ Tránh ra , chỗ đang ngủ ! . Nó nhắm mắt nói

_ Cô

Hấn đầu hiền gì , hấn cầm cái gối khi nãy , quăng lại vào mặt nó

_ DẬY MAU !

Bất ngờ bị vật thể lạ bay vào mặt , nó ngồi dậy quát :

_ Làm trò gì đấy , pit đang ủa , sao mấy người vào đây được

Nó ngơ ngác khi thấy có 3 người đang ở trong phòng nó

_ em ko khóa cửa phòng nên bọn anh mới vào được , thay quần áo mau đi , sắp trễ học rồi đấy ! . Nhật Lâm dịu dàng nói

Nó vào nhà vệ sinh làm VSCN xong , chạy ra , cả 4 người cùng đến trường = xe của hấn.

Nhưng vừa vào trường thì nó đã nhận được pit bao nhiêu lời xì xầm bàn tán

_ con nhỏ xấu xí đó là ai mà dám đi chung vs 3 hotboy của tụi mình chứ ?

_ xí , đũa móc mà chòi mâm son , đĩa mà đeo chân hạc ...

_ đúng là mặc dày mà ...

_

....

_ MẤY NGƯỜI CÓ NGON NÓI LẠI COI ! .

Nó nhin hết nổi , hét lên làm bọn kia im bật. Nó lườm tất cả bọn chúng & cả 3 tên đi cùng nó .

Nó hằm hằm bỏ đi lên lớp mà ko thèm nói tiếng nào vs 3 tên đó

Vừa đi tới cầu thang thì nó đụng phải 1 đám con trai cao to , tên đứng đầu nói :

__ Mày ko xin lỗi à ?

Vì đang nóng nên nó đốp lại

__ Tụi bây muốn gì ?

__ Con này ngon ta , muốn động đến đại ca M...

__ Mày muốn đại ca giết à , ko được nói tên đại ca ra . 1 tên lên tiếng nhắc nhở.

Nó ko thèm chấp mấy tên này nữa , nó way lưng định bỏ đi thì bị 1 tên chặn lại

__ Mày tưởng đi dễ vậy à ?

Tên đó hất mạnh làm nó lùi ra sau mấy bước . Nó đã chịu hết nổi , phải giải quyết đám này thôi . Nó thủ thế định xông lên đánh thì 1 bàn tay đặt lên vai nó

Nó way lại , ra là 3 tên trời đánh kia . Bàn tay của Nhật Lâm đang đặt trên vai nó , Nhật Lâm kéo nó re phía sau & nói vs đám kia :

__ Bọn bây còn ko mau rút ! .

Nhật Lâm hét lên làm bọn kia sợ sệt bỏ đi , cả nó cũng hơi sợ , vì đây là lần đầu tiên nó thấy Nhật Lâm như vậy , nó dè dặt nhìn Nhật Lâm , như thấy được sự ngạc nhiên của nó , Nhật Lâm trở về vs gương mặt ban đầu

__ Em ko sao chứ ?

__ Dạ , không sao .

__ Mai mốt , em phải theo sát bọn anh , nghe chưa . Kỳ Sơn khoanh tay trước ngực , tiến lại chỗ nó .

__ Tại sao ? . Nó ngơ ngác

__ Còn hỏi ? Nói thì nghe đi . Phiên phức

Hắn lải nhải .

__ Anh.....

__ Giờ em về lớp đi , ra chơi lên phòng hội hs . !

Nói rồi Nhật Lâm kéo 2 tên kia đi.

Còn nó thì đi về lớp . Tưởng mọi chuyện chỉ là do ngẫu nhiên , nó không lo lắng điều gì cả . Nó vui vẻ vào lớp . Vừa vào tới cửa lớp thì nó đã nghe thấy nhiều tiếng xì xầm về nó . Nó bỏ ngoài tai những lời đó , ngồi xuống bàn mình gục xuống. Nó cảm thấy hơi lạ vì hôm nay Bảo Trân , có chút gì đó ... khác thường ngày , nhưng nó luôn nghĩ Bảo Trân là người bạn tốt nên cũng không để tâm .

Giờ ra chơi ,

Nó vừa bước ra khỏi lớp thì ..

__ Mày , đi theo tụi tao . Một đám người đứng trước mặt nó , Hàn Nhựt nhìn nó đầy khinh bỉ .

Không đợi nó phản ứng , bọn đó nghe lệnh Hàn Nhựt , tiến tới lôi nó đi . Nó định phản kháng ... nhưng sợ làm lớn chuyện , nó tự nguyện đi theo bọn kia .

Hàn Nhựt & bọn kia lôi nó đến phía sau trường .

Chát!

__ Tao đã cảnh cáo mày rồi ... mày không được đến gần anh Nhật Lâm nữa . . Hàn Nhựt tát vào mặt nó và ra hiệu cho bọn kia xông vào. Tuy có võ , nhưng nó cũng không mạnh lắm , chỉ một lúc nó đã thấm mệt.

Trong lúc đó thì ,

_ Hoàng Linh , lớp bọn cô đâu . Hấn cao ngạo nói

Vì chờ lâu quá ko thấy nó lên nên cả 3 phải xuống lớp tìm nó.

Đám con gái thấy bọn hấn xuống cứ làm rần rần cả lên . Bực bội , Hấn đập cánh cửa cái rầm & hỏi lại lần nữa . Một đứa con gái trog đám lí nhí trả lời :

_ Lúc này , chị Hàn Nhược kêu bạn ấy ra sân sau

_ Hàn Nhược ? . Cả 3 tên đồng thanh .

3 người nhanh chóng đi ra sân sau của trường.

Tại sân sau ,

Lúc này , nó đã mệt nhoài , nhân lúc nó sơ hở , 1 tên trog đám xông đến định đánh nó , nó đã hết sức , nó đành nhắm mắt chờ ăn đòn , nhưng sao chờ mãi mà tên đó ko giáng đòn . Nó hé mắt ra nhìn , tay tên đó đang bị 1 người chặn lại , nhanh như cắt người đó ra đòn , tên đó nằm dài . Người đó là hấn . Nó rất ngạc nhiên khi thấy hấn cứu nó . Còn có Nhật Lâm & Kỳ Sơn . Không hiểu sao 3 tên này đến được đây . Nó nhìn cả 3 tên & hỏi :

_ sao mấy người biết tôi ở đây ?

_ cô nói nhiều quá ! . Hấn gắt rồi way sang Hàn Nhược _ Lần này , coi như là lần cuối , nếu còn lần nào nữa thì ... cô tự pit rồi đấy ! Đi thôi . Hấn kéo nó đi .

_ Cô ko được đụng đến cô ấy nữa , nếu đụng đến coi như là cô đã đụng đến bọn tôi , rõ chưa . Kỳ Sơn nói vs giọng đầy căm phẫn.

Nhật Lâm ko nói gì , way lưng bước đi thì Hàn Nhược gọi lại :

_ Anh Nhật Lâm ,...

_ Cô ko có tư cách nói chuyện vs tôi .Nhật Lâm quát

Rồi Nhật Lâm & Kỳ Sơn bỏ đi. Hàn Nhược đứng đó , nhìn theo , mắt cô chứa đựng đầy vẻ tức giận.

Hấn dẫn nó đến phòng y tế , Nhật Lâm & Kỳ Sơn cũng theo sau , lại đến nơi này , nó ghét nhất cái mùi thuốc sát trùng.

_ Khỏi băng đi , tôi đâu có bị gì đâu

_ Cái tay trầy vậy mà ko bị gì à ? Hay là cô muốn vào bệnh viện.

Bệnh viện , nghe đến là nó muốn rụng rời , ở đó còn ghê hơn ở đây , nó đành ngoan ngoãn ngồi xuống cho hấn sát trùng.

_ Aaaaa , đau , làm nhẹ chút ko được à ? . Nó hét

_ biết đau sao cô còn đi gây sự ?

_ gây sự ? có phải tôi gây sự trước đâu . Còn nói , nếu không phải tại bọn anh thì tôi có gặp những chuyện này ko ? Tất cả là tại bọn các người đấy ..

Nó tức tối đẩy 3 tên đó ra & bỏ chạy , nó chạy thật nhanh , chạy đi mãi , có thứ gì đó trên mắt nó , rơi xuống . Nó dừng lại.

Sao lại khóc chứ ? Mình đâu yếu đuối vậy ..

Nó lấy tay quệt nước mắt , rồi đi tiếp , nó cũng không biết phải đi đâu , nếu h về nhà thì nói sao vs cha mẹ , nó đành về nhà của hấn.

Nó về đến nhà , lên phòng & ngủ 1 giấc .

5h.

Bọn hấn về tới , hấn , Nhật Lâm & Kỳ Sơn cùng lên phòng nó.

Nhưng bọn hấn cứ kêu hoài mà nó không thèm trả lời hay mở cửa cho tới khi ..

__ Nếu cô ko mở cửa , thì ... tôi sẽ gọi cho cha mẹ cô & nói cho họ pit sự thật đấy nhá ! .

.....

__ Cô đừng tưởng tôi ko dám .. !

Rầm!

__ Cái gì ? . Nó hùng hổ bước ra

__ Cô làm cái trò gì thế hả ? Khi ko bỏ về ! . Hấn gắt

__....

__ Cho bọn anh xin lỗi . Nhật Lâm nhẹ nhàng nói

__ Em đừng giận nữa . Hay là ... mai là chủ nhật , bọn anh dẫn em đi chơi nha ! . Kỳ Sơn nháy mắt vs nó

__ Đi chơi ? . Nó ngẫm nghĩ

__ Ừm , tụi mình đi công viên Space đi ! . Hấn đồng tình

__ Quyết định vậy đi . Nó zui vẻ nhận lời , vì từ trước tới h , nó chưa bao h được đi công viên chơi cả . Chắc là ở đó vui lắm !

Nhìn nó mà 3 tên kia ko nhịn nổi cười , nó cứ như con nít , chỉ cần dụ chút là hết giận . Cũng chính vì thế mà , có lẽ

4. Chương 4

Chap 4 : Cảm xúc lẫn lộn

Tại công viên space :

Nó thích lắm , vừa xuống xe là nó đã thích rồi , nơi đây tuyệt đẹp , trò chơi thì vô số kể , nó vui sướng reo lên :

__ wow , tuyệt quá ”

Nhìn nét hồn nhiên , ngây thơ & đáng iu của nó , tự dưng tim 3 người kia bị lệch 1 nhịp , mà ko ai pit vì sao ? (vì seo nhớ ?)

__ Vào chơi thôi . Hấn nói & sải bước đi trước , nó lon ton chạy theo , cả Nhật Lâm & Kỳ Sơn cũng theo sau . Nói thật , vs cảnh tượng bi giờ , ko ai nghĩ nó là osin cả , vì sao ư ? Vì bây giờ , hấn đi trước , nó đi sau , phía sau nó còn có Nhật Lâm & Kỳ Sơn , nhìn cứ như tiểu thư đi chơi & được vệ sĩ bảo vệ í ^O^ !

Bất chợt , hấn dừng lại , làm nó đâm sầm vào lưng hấn

__ Làm trò gì đấy , tính kiểm chuyện à ? . Nó nhăn nhó

__ Gì ? ko phải cô đi ko nhìn mà tông vào tôi à ? . Hấn nói

__ Sao tự nhiên đứng lại thế ? . Vì ko muốn nó & hấn gây nỡ , Nhật Lâm chen vào .

__ À , tao vừa nghĩ ra 1 trò chơi . Dám chơi ko ?

__ Đương nhiên . Mà trò gì ? . Kỳ Sơn hất mặt lên nói đầy tự tin

__ Bây giờ , tụi mình oẳn tù tì đi ! . Hấn cười nham nhở

__ HẢ ? Tao ko ngờ mày lại thích trò này đấy Long !

__ Mày im coi , tao chưa nói hết mà , chơi oẳn tù tì , ai thua sẽ phải chơi trò mà người thắng quyết định & ko được từ chối . Ok ?

__ OK .

__ Còn mày , Lâm

__ Ok

__ Cô thì sao ?

__ Chơi thì chơi , sợ gì ! . Nó nhớn miệng cười

Cả 4 đứa cùng xúm lại oẳn tù tì , kết quả đầu tiên , Nhật Lâm thắng .

__ Mình chơi Nhật Lâm ngấm ngấm & nhìn sag nó thì thấy nó đang chăm chú nhìn đu way đứng đến nỗi say mê . Nhật Lâm cười 1 cái & nói :

__ Chơi đu way đứng đi !

Nghe từ đu way đứng nó vui lắm , nó thầm cảm ơn Nhật Lâm , nó ko hiểu sao Nhật Lâm lại thích trò này nữa , nhưng nó rất vui .

Đứng trên đu way , nó ngấm ngấm cảnh khắp nơi .

Trò chơi kết thúc , cả 4 đứa lại tiếp tục oẳn tù tì , Kết quả Kỳ Sơn thắng . Lần này Kỳ Sơn wan sát nó , thấy nó nhìn tàu lượn siêu tốc ko rời mắt , anh chàng liền vui vẻ nói :

__ Tụi mình chơi cái đó đi ” . Vừa nói Kỳ Sơn vừa chỉ tay về phía tàu lượn siêu tốc .

Nó thì há hốc khi nghe từ đó , chẳng wa là nó nhìn cái trò đấy và nghĩ trời ! kinh thế ! ai mà dám chơi .

Nó nhìn Kỳ Sơn & lí nhí :

__ Phải lên thật sao ?

Kỳ Sơn ngạc nhiên khi thấy sắc mặt nó :

__ Ko phải em thích sao ?

__ Hả ? Thích gì chứ ?

Thấy nó vậy , Kỳ Sơn định đổi trò nhưng :

__ Luật là luật , phải chơi , ko được từ chối , cũng ko được đổi trò . Đi thôi . Hắn nói & lời nguyên đám đi , ko để nó nói lời nào .

__ Vì anh là người chọn trò chơi , nên em phải ngồi vs anh đấy ! . Kỳ Sơn nhanh chóng nói , giống như sợ bị người khác giật phần ngồi chug vs nó vậy .

Ngồi trên tàu lượn , nó run cầm cập , mắt nhắm tịt , thấy nó vậy , Kỳ Sơn lên tiếng :

__ Em đừng lo , có anh kề bên mà , cứ thoải mái đi , thả lỏng người ra , coi như mình đang bay í

Nhờ những lời nói của Kỳ Sơn trấn an , nó cũng bớt sợ phần nào , nhưng khi tàu chuyển bánh thì mọi lời nói theo gió bay hết , nó cứ mất lại cho khi tàu dừng lại .

Nó bước xuống mà đầu way mòng mòng , ko hiểu sau mà 3 tên kia vẫn cười nói zui vẻ như thế ?

Lần oẳn tù tì này , người thắng là..... hắn .

”Sao chơi dễ thế trời Kỳ Sơn & Nhật Lâm cùng nghĩ

__ Chơi cái đó đi . Ko suy nghĩ nhiều , hắn chỉ ngay về phía có 4 chữ to dùng LẬU ĐÀI KINH DỊ

Nó thì muốn té xỉu khi nghe từ đó , vì nó sợ nhất là ma mà . Nó lắp bắp :

__ Sao s..ao...

Ko để tâm tới lời nó , hần lòi nguyên đám đi mua vé , vì hần thắng nên nó đi kể hần . Đứng trước cửa vào lầu đài mà nó cứ dặm chân tại chỗ .

__ Tôi , tự nhiên tôi đau bụng quá , tôi ở đây chờ nha

Nó giả vờ ôm bụng thều thào . Hần pit tổng âm mưu của nó , cười nham nhỡ , hần nói :

__ cô đau bụng chứ có phải tôi đau đâu , ko nói nhiều , vào mau lên

Nói rồi hần lòi nó vào.

Ừuuuuuuu

Tiếng gió ghê rợn làm nó muốn rụng rời , nó đi sát hần , mỗi khi có 1 con ma nào đó bất chợt xuất hiện hay 1 cái gì đó bất thành linh thờ ra là nó nắm chặt cánh tay phải của hần & nép vào . Nó đâu pit rằng hành động đó của nó đã làm cho tim ai đó đập liên hồi .

Sau khi ra khỏi căn nhà ghê rợn có tên ‘LẦU ĐÀI KINH DỊ’ ấy nó thở phào nhẹ nhõm .

Bất chợt điện thoại hần vang lên , 1 số thân quen , hần liền thay đổi sắc mặt , 1 vẻ mặt hiem khi thấy được ở hần :

__ ” Anh nghe ‘

__ ” Em về rồi ! Anh ra sân bay đón em nha ‘

Hần cúp máy , mỉm cười nhẹ , thấy biểu hiện của hần , Nhật Lâm & Kỳ Sơn đồng thanh hỏi :

__ ” Tuyết Như về rồi à ? ‘

Hần gật đầu rồi chạy đi .

Nó thì ngơ ngác ko hiểu chuyện gì , way sang Kỳ Sơn , nó thắc mắc :

__ ” Tuyết Như là ai thế anh Kỳ Sơn ‘

__ ” Hả? À, Tuyết Như là nói sao ta ‘

__ ” Là 1 người đặc biệt vs Hải Long , chỉ khi gặp Tuyết Như thì thằng đó mới cười như lúc nãy , nhưng hình như Còn 1 người nữa cũng làm được chuyện ấy thì phải ...” . Nhật Lâm vừa nói vừa wan sát nó .

Nó ‘À’ lên 1 tiếng khi nghe Nhật Lâm nói , nhưng ko hiểu sao nó lại cảm thấy 1 cảm xúc gì đó mà nó cũng ko hình dung nổi nữa .

__ ” Em muốn đi dạo ko ? ‘ . Kỳ Sơn nháy mắt vs nó .

Nó ko nói gì chỉ gật đầu .

Cùng lúc đó , tại 1 góc đường

__ ” Chuẩn pị xog chưa ? ‘

__ ” Dạ rồi thưa tiểu thư Hàn Nhược ‘

__ ” Được , làm cho tốt đó , nhất định phải làm nó biến mất khỏi nơi này ‘

Hàn Nhược khoanh tay nói vs bọn đàn em , đứng cạnh Hàn Nhược là..... Bảo Trân – 1 người mà nó xem là bạn khi vào trường này . Nhỏ ta đag cười khoái chí.

Về phần nó , đang cùng Nhật Lâm & Kỳ Sơn đi dạo , đột nhiên , nó thấy bên đường có 1 thứ rất bắt mắt , nó vội chạy sag đó , chính cái ý định đó của nó là điều mà 1 đám người đang cần ...

Grừm..m....m....m

1 chiếc xe máy lao tới chỗ nó vs 1 vận tốc ‘khủng’ mà nó nào hay pit ...

__ ” Hoàng Linh , cẩn thận ‘ . Nhật Lâm & Kỳ Sơn cùng hét lên

Nhưng Nhật Lâm lại nhanh chân hơn Kỳ Sơn , Nhật Lâm chạy ra , đẩy nó sang 1 bên như thể đang bảo vệ 1 thứ gì đó rất quan trọng vs mình ...

Rầm!

Nó hốt hoảng . Sau 1 hồi định thần lại , nó mới pit Nhật Lâm đỡ cho nó , chạy đến chỗ Nhật Lâm , nó nói :

__” Anh Nhật Lâm , anh có sao ko ? “

__” Tốt rồi “

Chỉ nói được 2 từ đó , Nhật Lâm mỉm cười rồi ngắt xiu . Nhìn nó hốt hoảng , lo lắng cho Nhật Lâm ko hiểu sao Kỳ Sơn thấy hơi nhói

Nhật Lâm được đưa vào viện , cũng may , vết thương ko nặng lắm nên được về nhà ...

Tại con đường khi này :

__” Xin lỗi tiểu thư ạ ! “

__” Tụi bây thật là nếu anh ấy có chuyện gì , tao sẽ ko tha cho tụi bây đâu “

__” Thừa tiểu thư , vì nhận ra đó là Thiếu gia Nhật Lâm nên tôi đã cố giảm tốc độ lại , thiếu gia ko bị thương nặng đâu ạ ! “

__” Hừ “

Đưa Nhật Lâm về nhà , nó chạy đi lấy nước , để Nhật Lâm & Kỳ Sơn ngồi ở sofa.

__” Mà sao thật chứ ? “ . Kỳ Sơn nhìn Nhật Lâm

__” ko sao “

__” Tao lại chậm hơn mày 1 bước “

__” mày ... cũng “ . Nhật Lâm nhìn Kỳ Sơn như pit được điều gì đó .

Nghe Nhật Lâm nói , Kỳ Sơn khẽ gật đầu thay cho câu trả lời

__” Tao ko nhườn mày đâu ! “

Cả 2 cùng đồng thanh rồi cùng ngơ ngác nhìn nhau . Vừa lúc đó , nó lên tới :

__” Nhườn gì thế ? “

__” ko có gì ! “ . 2 người lại đồng thanh , lại nhìn nhau .

Nó phì cười trước thái độ của 2 tên đó rồi đưa nước cho Nhật Lâm . Thấy vậy Kỳ Sơn xụ mặt :

__” Sao anh ko có nước ? “

__” Anh có bị thương đâu , vs lại , cũng tại em “

__” Ko phải tại em đâu , đừng ngốc thế ! “ . Nhật Lâm xoa đầu nó .

Trước hành động của Nhật Lâm , nó hơi ... đỏ mặt . Nhìn thấy được điều đó , Kỳ Sơn liền kéo nó wa chỗ mình :

__” Để người bị thương nghỉ ngơi đi “

Rồi 2 tên đó nhìn nhau “đầy triu mến” ^O^ .

Lúc này thì hấn cũng vừa về tới :

__” Mày Sao vậy ? “ . Hấn hơi ngạc nhiên khi thấy Nhật Lâm băng bó cái chân .

__” Ko sao ! quẹt xe thôi “ . Nhật Lâm thần nhiên đáp , mắt vẫn ko rời Kỳ Sơn , trông 2 người này y như con nít í ...

__” Chào 2 anh ! “ . 1 giọng nói trog trẻo vag lên , 1 gương mặt khả ái xuất hiện sau lưng hần , đó là Tuyết Như .

__” Chào em ! Lần này về đây luôn hay sẽ lại đi “ . Kỳ Sơn thản nhiên hỏi

__” hì , em về luôn , vì “ . Nói đoạn , Tuyết Như nhìn sang sầm soi nó __” vì 1 lý do vô cùng đặc biệt “ Nó cảm thấy hơi khó chịu vì ánh mắt của Tuyết Như ko mấy thiện cảm . Tiến đến gần nó , Tuyết hỏi :

__” Đây là “

__” Osin của anh ! “ . Hần đáp nhanh .

Tuyết Như nhìn nó , tiến sát nó rồi nó nhỏ :

__” Mà y ko = tao đâu , đồ nhà quê “

Câu nói đó chỉ 2 người nghe được , là nó & Tuyết Như . Nó hết sức ngỡ ngàng , nhìn bề ngoài như vậy , trước mặt hần thì dịu dàng , nhưng sao... Nó chau mày .

Nhìn thấy nét mặt nó , Nhật Lâm & Kỳ Sơn như hiểu được điều gì đó , cả 2 tiến lại chỗ nó :

__” Nè , cô làm gì thế ? “ . Kỳ Sơn chỉ vào mặt Tuyết Như

__” Em Em có làm gì đâu ! “ . Tuyết Như dè dặt trả lời & đi đến chỗ hần .

Sau khi đưa Tuyết Như về , hần lên phòng . Nó , Kỳ Sơn & Nhật Lâm cũng ai về phòng nấy , mỗi người 1 suy nghĩ riêng , ko ai giống ai ...

5. Chương 5

Chap 5 : Bạn thân là kẻ thù

Sáng hôm sau , nó vẫn cùng 3 người kia đi học , vừa tới cổng trường thì :

__” Anh Hải Long “ .

Tuyết Như vẫy tay gọi hần & chạy lại chỗ bọn hần , hần ko nói gì , chỉ mỉm cười vs Tuyết Như .

Tại lớp của Hàn Nhượng :

__” Nghe nói , chị Tuyết Như về rồi đấy chị Hàn Nhượng “ . Bảo Trân đứng trước cửa lớp 11A4 nói vs Hàn Nhượng .

__” Chị pit chứ , chính chị gọi điện nói vs Tuyết Như mà “

__” Vậy là sắp có chuyện zui rồi ! “ . Bảo Trân nhếch mép cười

__” Hừ , trò chơi chỉ mới bắt đầu thôi mà ! “ . Hàn Nhượng cười khẩy 1 cái .

Sau khi gặp Tuyết Như ở cổng , nó bỏ đi về lớp trước vì nó ko muốn gặp mặt 1 con người giả tạo như vậy . Nó vừa bước đến cửa lớp thì ..

ÀO ÀO ! ... 1 xô nước từ trên đầu nó đổ xuống , nó hằm hằm ngược lên , nó ko tin vào mắt mình nữa , trên lầu đó , người đang nhìn nó vs 1 nụ cười khinh khinh là Bảo Trân , nó giận lắm chứ ! Nó đi lên lầu , đến trước Bảo Trân :

__” Trân , mày .. làm gì vậy ? “

__” HỨ ! Mày giả vờ hay là ko hiểu thật đấy , sao mày ngốc thế , mày nghĩ tao coi 1 đứa nhà quê như mày là bạn thật sao , đồ ngốc ! “ . Bảo Trân nhếch mép nhìn nó đầy khinh bỉ .

Nghe những lời Bảo Trân nói , nó hết sức kinh ngạc , thì ra , Bảo Trân cũng như những đứa tiểu thư nhà giàu khác , đúng là con người mà , nó way bước đi , ko nói lời nào .

Nó lên sân thượng , dù sao , đồ cũng ướt rồi , vả lại , vào lớp nó cũng tài nào học nổi , chỉ còn cách lên sân thượng thôi . Nó đứng dựa vào lan can , mặc kệ gió thổi vào mặt

__” Hừ ! “

Nghe tiếng lạ , nó giật mình way lại , ra là Tuyết Như , cô ta đang tiến lại chỗ nó . Nhìn thấy Tuyết Như nó hơi ngạc nhiên , ko hiểu sao cô ta lại pit nó ở đây nữa

__” Đồ nhà quê ! “

Lại 1 lần nữa nó nghe thấy từ này , nhà quê thì sao chứ ? Bộ nhà quê ko phải con người à ? Nó cố kiềm chế ko khóc . Nhìn Tuyết Như đầy cảm phần , nó nói :

__” Thì sao ? Cô nghèo ko được tức à ? “

__” Hừ , mày ko sánh = tao đâu , chỉ có tao mới xứng vs anh Hải Long thôi , mày nghĩ anh ấy sẽ để ý tới 1 đứa như mày à ? Đồ ngu ! “

Chát !

Nó đưa tay tát Tuyết Như , sức chịu đựng của nó có giới hạn mà .

__” Tôi ko có thêm cái tên trời đánh ấy đâu ! “

__” Mày đúng là ngu mà ! “

Vừa dứt câu , Tuyết Như vờ khóc , cùng lúc đó thì 3 người bọn hấn đi tới . Thấy Tuyết Như khóc , hấn sốt ruột hỏi nó :

__” Cô làm trò gì vậy ? “

__” “ . Nó im lặng , nó pit có nói thế nào đi chăng nữa thì hấn chắc chắn sẽ ko tin nó .

__” HIC , tự nhiên cô ta kêu em lên đây , rồi Hic “ . Tuyết Như thút thít .

Hấn nhìn nó , nó vẫn im lặng ko nói gì , nó cuối đầu xuống .

Thấy nó vậy , hấn hơi nhói thì phải , ko chỉ có hấn , cả Nhật Lâm & Kỳ Sơn cũng thế .

Hấn ko nói gì nữa , kéo tay Tuyết Như đi , bỏ nó đứng đó , còn Nhật Lâm & Kỳ Sơn thì đứng nhìn nó , đau lòng .

Nhật Lâm nhẹ nhàng xoa đầu nó

__” Anh pit , ko phải do em , đúng ko ? “

Nó khẽ gạt đầu , ngược lên nhìn Nhật Lâm & Kỳ Sơn .

Thấy quần áo nó ướt , Kỳ Sơn khẽ hỏi :

__” Sao đồ em lại ướt sũng vậy ? “

__” “ . Nó lại im lặng , thấy vậy Kỳ Sơn đi đến cạnh nó :

__” Ko sao rồi , giờ mình về nhà thôi “

Rồi Nhật Lâm & Kỳ Sơn cùng đưa nó về nhà .

Về phần hấn , hấn kéo Tuyết Như đến sân sau :

__” Em thôi khóc đi là vừa rồi đó ! “ .

__” Sao ạ ? “ . Tuyết Như ngạc nhiên khi thấy hấn nói vậy

__” Đừng bao giờ làm những trò này nữa ! “

Nói rồi , hấn way lưng bước đi , bỏ Tuyết Như đứng đó . Thật ra hấn pit chứ , chính Tuyết Như nhấn hấn lên mà , hấn pit rất rõ Tuyết Như , nhưng vì Tuyết Như đã từng là 1 người “đặc biệt” đối vs hấn nên

hắn nhân nhượng bỏ wa . Nhưng , có thể , sẽ đến 1 lúc nào đó , hắn ko nhân nhượng nữa , vì sức chịu đựng của con người có giới hạn mà

Về đến nhà , nó thay quần áo & ko hiểu sao , nó lại có thể kể mọi chuyện cho Nhật Lâm & Kỳ Sơn nghe , nhưng kể xong nó thấy rất thoải mái thì phải . Khẽ cười 1 cái vs Nhật Lâm & Kỳ Sơn nó chạy lại , bật tivi lên & xem phim hoạt hình . Thấy nó vui , Nhật Lâm & Kỳ Sơn cũng vui theo .

Hắn vừa về nhà đã lên phòng , ko thèm nói 1 tiếng . Nó cũng chẳng wan tâm .

Tối rồi mà nó vẫn xem hoạt hình , vì kêu nó mãi mà nó ko đi ngủ nên Nhật Lâm & Kỳ Sơn đành đi ngủ trước theo lời nó . Nó đang xem phim thì :

Cạch !

1 tiếng động lạ làm nó hết hồn , nó còn tưởng là ma , ai ngờ lại là hắn , thấy hắn nó ko thèm nhìn , dán mắt vào tivi . Hắn bước tới chỗ nó :

__” Sao cô chưa ngủ ? “

__””

__” nè , tôi nói chuyện vs cô đấy “

__””

__” muốn chọc điên tôi à ? “

__” hỏi chi “

__” cô ... “

__” lo mà bảo vệ cô Tuyết Như gì đó cho tốt đi , ko tôi đánh cô ta tiếp đấy ! “

Lời nó nói như sát muối vào hắn , bực bội , hắn gắt :

__” cô ngốc vừa thôi chứ ! “

__” tôi ngốc vậy đấy , thì sao hả ? “

__” đúng là đồ ngốc mà “

__” ừ , tôi vậy đấy , chỉ có Tuyết Như của anh mới thông minh thôi “

__” cô , đúng là ngốc hết thuốc chữa , tôi thừa pit chuyện gì đang xảy ra mà , cô nghĩ tôi vô tâm tới mức ko wan tâm đến Osin của mình à ? “ . Hắn lại lệch 1 nhịp tim nữa vì nó

__” Biết ư ? Biết sao anh còn bình cô ấy ? “

__” Tôi bình Tuyết Như khi nào hả ? “

__” Cứ luôn miệng ... Tuyết Như , Tuyết Như “ . Nó hậm hực

__” Còn đỡ hơn cô , hờ chút là anh Nhật Lâm , anh Kỳ Sơn , nghe thấy ớn .. “ . Hắn đáp lại cho đỡ tức

__” Kệ tôi , ko được tôi kêu thế nên tức à ? “

__” Tôi mà tức á ? Còn khuya ! “

__” Điên “ .

Nói rồi , nó way đi , hắn kéo nó lại , nhưng do chân nó đang ở tư thế rất dễ ... té .. và thế là

Rầm!

Nó & hắn cùng “nằm dài” & suýt (*chỉ suýt thôi nhá*) , suýt nữa là môi chạm môi rồi , nó vội đứng dậy , chạy cái vèo lên phòng đóng cửa lại , tim thì đập liên hồi , mặt thì đỏ bừng . Còn hắn cũng chả khác gì nó , hắn ngồi đó , tự vỗ vào đầu mình

__” aish , mình sao vậy trời ! “

Thế là đêm hôm ấy , lại có 2 người ko ngủ được .

Sáng thứ 5 :

Lại như mọi ngày , cả 4 người đi học cùng nhau , dường như nó & hấn đều đẹp chuyện hôm wa sag 1 bên nên vẫn gây như thường .

Nó chậm rãi bước về lớp , hôm nay yên ắng lạ , nó cũng có phần ngạc nhiên , buổi học trôi wa tốt đẹp , nó lại ra về cùng bọn hấn .

__” Đi siêu thị ko ! ‘ ‘ . Hấn vừa lái xe vừa nói

__” Ok ‘ ‘

Thế là nguyên đám tấp vào 1 cái siêu thị , hấn lôi nó đến nơi bán điện thoại di động , bây giờ , Nhật Lâm & Kỳ Sơn mới hiểu được mục đích của hấn , họ im lặng ko nói gì !

__” Lấy cái này đi ! ‘ ‘ . Hấn chọn 1 chiếc điện thoại màu hồng xinh xắn đưa cho nó . Nó ngơ ngác ko hiểu

__” Đưa tôi làm gì ? Tôi có cần dùng đâu ? ‘ ‘

__” Kêu lấy thì lấy đi , cho dễ liên lạc vs cô , đừng có mà đem bán đấy ! ‘ ‘ . Hấn cầm chiếc di động bấm bấm gì đó rồi đưa cho nó , nói tiếp :

__” Muốn gọi cho tôi thì nhấn số 1 , Nhật Lâm thì số 2 , còn Kỳ Sơn là số 3 , nhớ đấy , giờ về thôi ! ‘ ‘

Nói rồi , hấn bước đi , Nhật Lâm & Kỳ Sơn thì trầm nghĩ :

‘ ‘ Thằng này , rốt cuộc là sao đây ? ‘ ‘

6. Chương 6

Chap 6 : Lo lắng

Bọn nó vừa về đến nhà thì đã thấy Tuyết Như trước cửa , thấy hấn , Tuyết Như zui về chạy lại & ko quên nhìn thứ nó đang cầm trên tay . Thế là nàng ta lại nảy ra 1 ý định mới ...

__” À ! Anh cho em mượn điện thoại chút đi , em lưu số của em cho anh ! ‘ ‘

Nghe Tuyết Như nói hấn móc điện thoại ra đưa cho Tuyết Như ko chút do dự.

Nhận lấy điện thoại từ tay hấn , Tuyết Như nhấn nhấn gì đó wa điện thoại mình , sau đó trả lại điện thoại cho hấn & ra về .

Nó thì cũng khá mệt vs những chuyện xảy ra mấy ngày nay , vào phòng , nó ngủ ngay 1 giấc .

Cửa phòng nó mở ra , Nhật Lâm bước vào , tiến đến trước giường nó , Nhật Lâm khẽ hôn lên má nó , ngồi ngắm nó 1 hồi , Nhật Lâm trở về phòng mình .

Ngủ đến khuya , nó khẽ giật mình dậy , cổ họng nó khô rát , lồm cồm ngồi dậy , nó bước xuống nhà uống nước , xuống nhà , nó thấy tivi vẫn mở , hấn đang ngồi trên sofa , nhìn hấn sao cô đơn thế nhỉ ? Nó trầm nghĩ , nhưng lại vội gạt wa 1 bên . Thấy nó , hấn ngạc nhiên :

__” Sao cô dậy sớm thế , chuyện lạ nhỉ ? ‘ ‘

__” ‘ ‘ . Nó ko còn hơi sức để trả lời hấn , tiến đến tủ lạnh , nó uống nước 1 hơi , lúc này , đầu nó hơi choáng , nó vịn vào ghế , lấy tay vỗ vỗ đầu mình , thấy nó hơi lạ , hấn vội chạy đến :

__” Nè , cô sao thế ! ‘ ‘

__””

Thấy nó ko trả lời , hấn đưa tay sờ trán nó , nhưng bị nó gạt ra

__” Anh tránh ra coi ‘ ‘

__” Cô đừng có ngang bướng thế , đứng yên xem “ . Nói rồi hấn xờ trán nó .

Nó cũng ko còn sức nữa nên đành để hấn làm .

__” Trời ! Sao nóng thế , đi lên phòng nằm đi , tôi lấy thuốc cho “ .

Buông nó ra , hấn way sag định lấy thuốc thì nó ngã xuống , cũng may hấn nhanh tay đỡ nó , đưa nó lên phòng , hấn lấy khăn đắp cho nó , ngồi nhìn nó , hấn khẽ thở dài :

__” Sao cô cứ thích làm cho người khác phải lo lắng thế nhỉ ? “

Nhìn nó , tự nhiên hấn chậm chậm , chậm chậm cuối người xuống , trog tích tắc , dường như cảm nhận được việc mình đang làm gì , hấn vội đứng lên đi ra khỏi phòng . Đứng trước cửa phòng nó , tìm hấn vẫn đập liên hồi

“” Minh điên rồi , mình làm gì vậy chứ ? Chẳng lẽ Ôi ! điên mất ! “

Hấn về phòng mình trog tâm trạng rối bời .

Sáng sớm tinh mơ , Nhật Lâm & Kỳ Sơn đứng trước phòng nó , cả 2 cùng mở cửa bước vào thì nhìn thấy hấn , thấy Nhật Lâm & Kỳ Sơn , hấn nói :

__” Cô ta sốt rồi ! Chắc hôm nay cho cô ta nghỉ học thôi “

__” Hả ? Sao lại sốt ! “ .Kỳ Sơn ngạc nhiên

__” Chắc do hôm bữa hứng gió trên sân thượng rồi “ . Nhật Lâm nói vs giọng buồn buồn .

__” Đi học thôi ! “ . Hấn nói & đứng lên .

__” Nhưng Để Hoàng Linh ở nhà 1 mình ko sao chứ ? “ . Kỳ Sơn lo lắng hỏi

Suy nghĩ 1 hồi , hấn đi ra cửa & nói :

__” Ko sao đâu , đây là nhà tao mà , ko ai dám vào đâu , đừng lo , đi học thôi “

Rồi cả 3 người cùng đến trường , ko thấy nó đi cùng bọn hấn , Tuyết Như , Hàn Nhược & Bảo Trân rất zui , cả 3 đang đứng trên lầu nhìn xuống , đột nhiên , như nhớ ra điều gì , Tuyết Như nói :

__” Con nhỏ đó , ko lẽ đang ở nhà anh Hải Long ư ? “

__” Tuyết vui ! “ . Hàn Nhược thốt lên

__” Còn chờ gì nữa , cơ hội ngàn năm có 1 “ .

Nói rồi , 3 người họ cùng lấy cặp ra về & ko quên rủ Mã Thiên theo . Nhưng hành động đó , nào wa mặt được bọn hấn .

Lúc này , nó đã đỡ hơn , ngồi dậy , nó đi lòng vòng nhà hít thở ko khí trog lành . Bất chợt , chuông cửa reo lên , nó chạy ra mở cửa & vô cùng kinh ngạc :

__” Sao 3 người lại về ! “ . Là bọn hấn , 3 người họ đang thở hồng hộc , thấy nó vẫn còn ở nhà , cả 3 thở phào nhẹ nhõm .

__” Thích thì về thôi ! “ . Trog lòng hấn , dù lo cho nó , nhưng vẫn mạnh miệng .

Nó lườm lườm nhìn hấn , nhưng lại nhớ ra điều gì đó , nó hơi cúi đầu xuống & nói :

__” Hôm wa , cảm ơn ! “

__” Nói gì , tôi nghe ko rõ ? “ . Dù nghe rất rõ nhưng hấn vẫn cố tình như ko nghe để bắt nó nói lại .

__” Cảm ơn ! “

__” Hả ? “

Nó ngược lên , cười tươi , tiến lại sát hấn , điều đó làm Nhật Lâm & Kỳ Sơn ngơ ngác & hơi lo vì ko pit nó định làm gì , nhưng ko , nó nhón người lên sát tai hấn & hét lớn hết công suất :

__” CÁM ƠN ! “

Hắn vội bịt tai lại , nhắm mắt & quát :

__” Cô điên à ? “

__” Uả ? tôi tưởng anh bị điếc chứ ! “

__” Cô

__” Vào nhà đi ! “ . Nhật Lâm nói & lôi nó vào nhà , cả Kỳ Sơn & hắn cũng theo sau .

Vừa vào nhà , hắn đã kêu Nhật Lâm & Kỳ Sơn lên phòng mình để nói chuyện , bỏ nó ngồi xem tivi 1 mình ...

__” Mình nhanh chân hơn thì phải . “ . Hắn điềm nhiên nói

__” Có lẽ vậy . Nhưng Tuyết Như , Hàn Nhược & con bé gì đó ấy ..”. Nhật Lâm chau mày

__” Bảo Trân “ . Kỳ Sơn nhanh miệng

__” Ừm , bọn họ ko phải tay vừa đâu ! Đám con gái đúng là nhiều thủ đoạn . Đây , Hải Long , mày thấy Tuyết Như của mày có “

__” Ai nói của tao . Tuyết Như ra sao tao pit rất rõ chứ , tao nhận ra được 1 năm rồi , từ khi nghe được cuộc nói chuyện ấy “ . Hắn khê thở dài 1 cái rồi nói tiếp :

__” Lúc gặp Tuyết Như , tao thấy cô ấy rất mỏng manh , như cần được sự bảo vệ vậy , nhưng ko ngờ cô ấy lại là người đỡ cho tao khi có 1 chiếc xe chạy nhanh về phía tao , vì điều đó , tao mới đối xử tốt cô ấy , nhưng ko như tụi bây nghĩ đâu đấy . “ . Hắn way sang Nhật Lâm & Kỳ Sơn

__” Vậy cuộc nói chuyện mà mày nói “ . Nhật Lâm ngồi xuống ghế & hỏi hắn .

Hắn khê nhếch mép , cười chua chát nói :

__” Hôm đó , tao tình cờ nghe được & mới pit sự thật đằng sau vụ tai nạn ấy . Tao cũng ngờ rằng , chính Tuyết Như đã sắp đặt chuyện đó , vì muốn chiếm được tình cảm của tao Nhưng cô ta chưa phát hiện ra là tao đã điều đó , vậy nên , tao vẫn cư xử như thường khi thôi , tao ko muốn khơi gợi lại nhiều chuyện nữa , lần này , cô ta về đây , ko pit có âm mưu gì ko nữa ... “

Cả bầu ko khí trong phòng trầm xuống , nặng nề

__” Từ nay , phải theo sát Hoàng Linh mới được ! “ .

Câu nói của Kỳ Sơn phá tan bầu ko khí ấy , hắn & Nhật Lâm cùng đồng tình gật đầu .

Khê đứng dậy , Nhật Lâm đi ra & ko quên nói 1 câu :

__” Vậy Bình đẳng rồi nhé ! “

Kỳ Sơn hiểu được hàm ý của câu nói ấy , cười nhẹ 1 cái .

Hắn thì ko hiểu , ngồi chau mày

__” Là sao ? “

Kỳ Sơn vỗ vai hắn 1 cái , way đi rồi nói :

__” Thì .. . là vậy đó ! “

Hắn lại tiếp tục chau mày , ko hiểu 2 thằng bạn nói gì nữa (sao chậm tiêu thế nhỉ)

Dẹp câu nói đó sag 1 bên , hắn vươn vai , đi xuống lầu

Thấy 3 người bọn hắn đi xuống , nó hậm hậm hỏi :

__” Nãy h mấy người làm gì bí mật thế , bộ nói xấu tôi hả ? “

Ko trả lời câu hỏi của nó , cả 3 ngồi xuống cạnh nó .

__” Bắt đầu từ ngày mai , cô phải theo sát bọn tôi , nghe chưa ? “ . Hấn nhấn mạnh từng chữ 1 .

__” Tại sao chứ ? “ .

__” Thì tại bọn anh “

__” Ko tại sao hết , nói thì làm theo đi , nhiều chuyện làm gì , trog điều khoản có ghi là ko được cãi lời mà , cô quên rồi à ! “

Chặn ngang câu nói của Kỳ Sơn , hấn nhìn nó & nói .

Nó ko làm gì được , vì hợp đồng , nó đành nghe theo . Nhìn hấn = ánh mắt đầy “sát khí” , nó nói như là chửi hấn :

__” Biết rồi ! “

__” Thái độ vậy à ? “ . Hấn chơi lại nó .

Nó hậm hực nhẩn nhẩn , nói rất chi nhẹ nhàng nhưng trog lòng thì lửa phùng phùng :

__” Dạ , biết rồi , thưa cậu chủ ! “

__” Ngoan ! “

__” Cái gì ? “ .

Vội bịt miệng nó lại , Kỳ Sơn nói ;

__” Được rồi , được rồi ! “

Nhờ Kỳ Sơn chen vào , nó hơi hạ hỏa , chăm chú xem tivi .

__” Nè , cô xuống lấy nước cho tôi đi “ . Đột nhiên , hấn kêu nó .

Vì nó đang mải mê xem phim hoạt hình , nên quên mất mình đang làm osin cho hấn , ko thèm way wa nhìn hấn , nó nói :

__” Tự lấy đi , ko thấy tôi đang xem phim à ! “

Câu nói của nó đột nhiên làm bầu ko khí im ắng lạ thường , ai ai cũng ngạc nhiên .

Hấn cầm cái điều khiển lên , chuyển sag kênh khác & way sang nó :

__” Nhà này cô là chủ hay tôi là chủ , tôi muốn cô về ko phải để xem hoạt hình nhé ! Lấy mau lên ! “

Lần này , nó đã “thất tỉnh” & nhớ ra mình đang làm “mọi” cho hấn . Nó hậm hực đi lấy nước.

Cộp !

Nó đặt ly nước xuống như chửi vào mặt hấn

__” Uống đi ! Coi chừng sắc nha ! “

Hấn ngược mắt nhìn nó , cười “hiền”

__” Tôi hết khát nước rồi , cô đem dẹp đi “

Lúc này , người nó phùng phùng lửa . Bỗng , chuông cửa vag lên , nó chạy ra mở cổng thì thấy Tuyết Như , Hàn Nhược , Bảo Trân & 1 tên con trai . Vừa thấy nó ra Hàn Nhược nói :

__” Thứ nhà quê như mày mà cũng được vào ngôi nhà cao sag này ở à ? Bất ngờ thật ! “

Nó im lặng nhẩn nhẩn câu nói ấy của Hàn Nhược , Bảo Trân lên tiếng :

__” Đùng có mà ăn cắp đồ của người ta rồi đem bán đó ! “ . Rồi cả bọn phá ra cười .

Nó liếc nhìn Bảo Trân . Nước mắt như trào ra , nhưng nó dằn lòng , ko bao giờ được khóc trước mặt kẻ khinh bỉ mình , vì làm thế , bọn nó càng khoái trá hơn .

__” Đồ hèn “

Tuyết Như nhìn nó đầy khinh bỉ .

Lần này , nó ko nhin nữa , nó cất tiếng nói :

__” Tôi nghèo , tôi hèn vậy đấy , còn mấy người là thứ giả tạo , hiểu chưa . Loại như các người ko xứng để nói chuyện vs Nguyễn Hoàng Linh này ! Nếu các người đến tìm mấy tên trog kia thì mời vào , còn ko thì cút mau . Tôi ko rảnh tiếp đả thứ giả tạo đâu ! “

__” Mà “

__” Kia , Hoàng Linh , sao em lại đuổi bọn chị về thế ? “

Đột nhiên , Tuyết Như chặn ngang câu nói của Hàn Nhược & nhìn nó mỉm cười dịu dàng .

“Hả ? Gì mà chị chứ ? Mấy người này “

__” Có chuyện gì đấy ! “ . Tiếng hần vag lên sau lưng nó .

Vì chờ lâu quá ko thấy nó vào nên bọn hần ra tìm nó.

Bây h nó mới hiểu ra , thì ra là do thấy hần nên Tuyết Như Đúng là thứ người giả tạo mà !

Tuyết Như chạy đến bên hần :

__” À, ko có gì đâu anh , tại Hoàng Linh ko thích bọn em nên ... “

Thấy hần nhìn nó , Tuyết Như nói tiếp :

__” Bọn em vừa tới thì em ấy đã đuổi bọn em về , còn mắng bọn em nữa .. “

Lúc này , lửa giận trog người nó đã bùng phát , tiến lại chỗ hần , nó đưa tay lên

Chát !

Nó tẩn vào mặt Tuyết Như & nói :

__” Tôi ko hèn hạ như mấy người đâu , đừng có mà bịa chuyện ! “

Thấy nó tát Tuyết Như , Hàn Nhược xông vào định đánh lại nó nhưng bị Nhật Lâm ngăn lại :

__” Cô định làm gì ? “

__” Anh Nhật Lâm , tại nó mà , nó còn dám tát Tuyết Như nữa chứ ? “

__” Đúng wa 1 bên đi ! “ . Nhật Lâm lạnh lùng nói

Tuyết Như vờ khóc lên , còn nó nhìn Tuyết Như đầy căm phẫn .

__” Xin lỗi mau ! “

Hần nhìn nó & nói . Nó mở to mắt nhìn hần . Nhật Lâm & Kỳ Sơn cũng bất ngờ.

Còn bọn Tuyết Như thì cười thâm trog bụng .

__” Này, mà điên à ? “ . Kỳ Sơn nhìn hần & ánh mắt có phần tức giận

Ko để tâm tới câu nói của Kỳ Sơn , hần lại nói vs nó

__” Tôi bảo cô xin lỗi mau ! “

__” Sao tôi phải xin lỗi chứ ? “

__” Mau lên ! “

__””

__” Cô ko nghe à ! “

__” ... “

__” XIN LỖI TUYẾT NHƯ MAU LÊN ! “

Hắn tức giận quát , làm nó giật mình , trông hắn thật đáng sợ , nó ko tin vào mắt mình nữa . Vì Tuyết Như mà hắn quát nó tới mức đó . Nó như muốn khóc đến nơi . Cuối đầu xuống , nó nói :

__” Xin lỗi vì tôi đã làm đúng ! “

Nói rồi nó chạy vào nhà , thấy nó vậy Nhật Lâm & Kỳ Sơn cũng vào theo .

Còn hắn , lòng hắn cũng nhói lắm chứ . Hắn khoanh tay lại , dựa vào cửa .

__” Giờ về đi . Coi như tôi trả xog rồi đây ! “ . Hắn lạnh lùng nói

__” Anh nói gì thế ? “ . Tuyết Như ngẩng đầu lên hỏi hắn

__” Món nợ lúc cô cứu tôi . Mà cũng ko phải là nợ , là do cô sai người làm mà , giờ coi như xog rồi đây ! Cô hài lòng chứ ? “

Nghe hắn nói , Tuyết Như sững người :

__” Sao ... sao anh biết ? “

__” Về đi . Từ nay về sau , coi như tôi & cô là 2 người đi , nhưng nếu cô cứ cố chấp , muốn làm kẻ thù vs tôi , thì tôi cũng ko nhượn bộ đâu ! “

__” Anh

__” Đi mau ! “

__” Rồi anh sẽ phải hối hận đấy , Nhất Hải Long ! “.

Tuyết Như way đi , kéo bọn Hàn Nhược về . Hắn đóng cổng lại .

__” Tôi ko bao giờ hối hận đâu ! “

Bỏ tay vào túi quần , hắn vào nhà & đi thẳng lên phòng mình.

Còn nó đang ở phòng mình , Nhật Lâm & Kỳ Sơn cũng ở cùng nó .

__” Ko sao , em cứ khóc đi ! “ . Nhật Lâm nhẹ nhàng xoa đầu nó , nước mắt nó tuôn ra .

Nhìn nó mà cả 2 cũng đau lòng ko kém . Ngồi xuống cạnh nó , Kỳ Sơn dịu dàng nói :

__” Khóc xog là ko được buồn nữa đấy . Hơi đâu mà em để tâm tới mấy chuyện đó “

Nó đưa mắt nhìn 2 người đang ở cạnh nó , lúc nào cũng vậy , Nhật Lâm & Kỳ Sơn luôn biết cách làm nó thoải mái , luôn làm nó cảm thấy ấm áp & an toàn , còn hắn thì lúc nào cũng lạnh lùng vs nó , còn vì Tuyết Như mà quát nó , nó ghét hắn lắm .

Nó lau nước mắt & mỉm cười nhìn Nhật Lâm & Kỳ Sơn . 2 người cũng cười theo nó .

__” Giờ em kể lại chuyện lúc nãy cho bọn anh nghe nha! “ . Nhật Lâm nhìn nó trêu mếu .

Ko hiểu sao , nó thấy nhẹ nhõm lắm , ngồi kể lại toàn bộ câu chuyện cho Nhật Lâm & Kỳ Sơn nghe . Nghe xog , Kỳ Sơn tức giận nói :

__” Quá đáng mà ! “. Rồi đứng lên toan đi đâu đó , nhưng bị nó gọi lại

__” Nè , anh định đi đâu vậy ? “

__” Tìm bọn chúng ! “

__” Hả ? Để làm gì chứ ? “

__” Trả thù cho em ! “

__” Hả ? Ko cần , ko cần đâu , lúc nãy em tự trả thù rồi mà . “ . Nó nhướn miệng cười .

__” Thôi , em ngủ đi . Mai còn đi học nữa “ . Nhật Lâm đứng lên đi ra & kéo Kỳ Sơn theo .

7. Chương 7

Chap 7 : Tham quan

“Thông báo , thông báo :

Để giải tỏa căng thẳng cho các em hs , ngày mai trường chúng ta sẽ tổ chức 1 chuyến đi chơi , cắm trại , bạn nào muốn đăng ký , vui lòng liên hệ vs văn phòng hoặc phòng hội trường

“Thông báo , thông báo

Để giải tỏa căng thẳng cho các em hs , ngày mai trường chúng ta sẽ tổ chức.....”

Vừa bước vào cổng trường , nó đã nghe thấy tiếng loa phát thanh âm ì về chuyến đi chơi , nó cũng hứng thú lắm . Thấy nét mặt nó , Nhật Lâm hỏi :

__” Em muốn đi ko ? “

__” Dạ muốn ! ‘ ‘ . Ko suy nghĩ nhiều , nó trả lời mau lẹ

__” Vậy giờ lên phòng hội hs đi , sẵn đăng ký luôn ‘ ‘ . Kỳ Sơn từ đâu đi tới

Nghe tới chữ phòng hội hs , nó chau mày , nó vẫn còn giận hằn lắm , tên đó ko nói lý lẽ gì cả , nó gượng cười nói vs Kỳ Sơn :

__” Hay là , anh đăng ký giùm em đi , giờ em phải vào lớp , chào anh ! ‘ ‘ . Nói rồi nó phóng đi , ko để Kỳ Sơn kịp trả lời .

Vào lớp , nó quăng cặp lên bàn , rồi đi ra , nó đi lòng vòng trường , đi 1 hồi , nó phát hiện ra , nó đã đi đến 1 nơi rất đẹp .

‘ ‘ Nơi này phải trường học ko vậy trời ? ‘ ‘

Nó tự hỏi , nó đang đứng trước 1 khung cảnh tuyệt đẹp , nó chậm rãi sải bước ngắm cảnh .

Soạt !

Nghe tiếng động , nó giật bản mình , đưa mắt nhìn xung quanh , nhưng ko thấy ai , nó nghĩ là mình nghe nhầm , nên thôi . Nó tiếp tục đi tới phía trước .

Soạt !

Lại là tiếng động đó , mỗi lúc 1 gần , nó khom xuống nhặt cành cây gần chân mình :

__” Ai.... Ai đấy ? ‘ ‘

__””

Soạt !

Nó hỏi , nhưng ko ai trả lời , ko lẽ Là ... là Ma .à .

Nó nhẹ nhàng tiến về phía phát ra tiếng động . Chợt , 1 cánh tay chụp lấy nó , hốt hoảng , nó la lên & nhắm tịt mắt lại :

__” Áaaaaaaa, ma

__” Đây , Hoàng Linh , là anh mà ‘ ‘

Nó vẫn chưa hết sợ , mắt vẫn nhắm nghiền , run run hỏi :

__” Anh ... a..n..h nào ... ? ‘ ‘

__” Nhật Lâm ! ‘ ‘

__” N....hậ...t ...L...â...m nào ? ‘ ‘

__” Mở mắt ra đi , em nghĩ có mấy người em biết tên Nhật Lâm . ‘ ‘

Nó hé mắt ra nhìn , là Nhật Lâm thật , lúc này nó mới hoảng hồn :

__” Là anh hả ? Làm em cứ tưởng ... ‘ ‘ . Nó gãi gãi đầu nhìn Nhật Lâm .

__” Phì ! Tưởng ma chứ gì ? Mà sao em lại tới đây ? ‘ ‘

__” Dạ , em đi vòng vòng 1 hồi , tự nhiên đi tới đây luôn , mà sao trong trường lại có 1 cảnh đẹp đến thế vậy anh ?

__ “ Nơi này là 1 cảnh đẹp của trường Screen , ko khí ở đây rất thoáng mát , lại có hương thơm của hoa vang vọng khắp nơi , có rất nhiều cặp đôi được hình thành từ nơi này . Nhưng cũng có rất ít người tới đây . Ở đây , còn có 1 cánh đồng ti-gôn , Loài hoa này như là biểu trưng cho những chuyện tình đẹp như cổ tích. Những cánh hoa nhỏ xinh, đẹp mong manh đã chiếm được cảm tình của bất cứ ai từng nhìn ngắm. Loài hoa này thường được trồng như một điểm nhấn tinh tế, nhẹ nhàng trong các khu vườn. “

__ Wow ! Anh biết nhiều thứ quá ! ‘ ‘

__” Đi theo anh ! ‘ ‘ .

Nhật Lâm kéo nó đi .

Hương thơm ngào ngạt thổi đến , dễ chịu vô cùng ,

Trước mặt nó , giờ là nguyên 1 cánh đồng ti-gôn tuyệt đẹp

__” Đẹp quá đi ! ‘ ‘

Nhìn vẻ mặt thích thú của nó , Nhật Lâm mỉm cười .

Ngồi xuống cạnh Nhật Lâm . Giây phút này , nó thật sự thoải mái lắm , từng cơn gió mát rượi thổi qua , nhẹ nhẹ

__” Anh thích nơi này lắm hả ? ‘ ‘

__” Ừm , rất thích ! ‘ ‘

.....

Ko khí thoáng thoảng hương thơm bao trùm xung quanh 2 người , nó & Nhật Lâm ngồi đó , cho tới khi ...

__” Thôi , em về lớp nha ! ‘ ‘

__” Nhớ cẩn thận ‘ ‘

__” Dạ ? ‘ ‘ . Nó ko hiểu ý của Nhật Lâm nói gì nên mặt cứ đơ ra .

Nhật Lâm chợt nhớ ra ko nên để nó biết nhiều quá , mắc công lại dính dáng tới tụi kia , vậy càng nguy hiểm hơn

__” À, ko có gì đâu , em về lớp đi Mà thôi , để anh đưa em đi ‘ ‘ .

Đứng lên vươn vai , Nhật Lâm & nó cùng đi về lớp nó , đi theo Nhật Lâm nó nói chuyện rất vui , ko như tên kia , khó gần , khó ưa , khó tính

Bộp !

Đag đi thì Nhật Lâm pị 1 tên con trai đụng trúng , cổ tình đụng mới đúng . Tên đó cười nĩa miệng & buông ra 1 câu nói nhỏ , chỉ đủ để Nhật Lâm & tên đó nghe :

__” Bảo vệ cho tốt vào , được 1 lần ko phải được cả đời đâu . Cứ ra sức , cố gắng mà bảo vệ con nhóc đó “

Lướt wa Nhật Lâm 1 cách chậm rãi , tên đó bỏ đi .

“ Đồ khốn , để xem cậu làm được gì , Mã Thiên “

Câu nói ấy cũng phần nào đó ảnh hưởng tới tâm trạng Nhật Lâm , nhưng vì đang đi chung vs nó nên Nhật Lâm ko thay đổi biểu hiện trên gương mặt

Đưa nó về lớp xog , Nhật Lâm liền tới phòng hội hs :

__” Tụi nó định bày trò gì nữa đây ! “. Bước vào phòng , Nhật Lâm nhìn Kỳ Sơn & hấn vs vẻ lo lắng

__” Có chắc chuyến đi chơi Hoàng Linh được an toàn ko ? Hay là ... ở nhà ? “. Kỳ Sơn chau mày

Chần chừ suy nghĩ 1 lúc , hấn quyết định :

__” Ở nhà tất nhiên là ko rồi ? Cứ đi , để coi bọn nó làm được gì , còn có tụi mình ở cạnh con ngốc đó mà , ko sao đâu ! “

__” Chắc cũng ko sao đâu ! “. Nhật Lâm gật gù đồng ý

Reng„g,g„„g

Mấy tiếng đồng hồ trôi wa , cuối cùng cũng ra về , nó mong muốn cho kỳ đi chơi ngày mai lắm . Vội thu xếp cặp vở , nó hí hửng chạy đi . Vừa ra tới cổng , nó đã gặp bọn hấn , nhìn thấy mặt hấn là nó lại phát ghét . Chạy lại gần Kỳ Sơn , nó hỏi :

__” Sao rồi ? Anh đăng ký cho em chưa ! “

__” Rồi . Mai em ngồi chung vs .. anh há ! “. Kỳ Sơn mỉm cười nói

__” Không được ! “. Nhật Lâm phản bác & liếc xéo Kỳ Sơn __” Ngồi vs anh đi cho an toàn “

Nó ngơ ngác chẳng hiểu chuyện gì , tại sao 2 người này lại dành ngồi vs nó chứ?

__” Ngồi vs tao “ Kỳ Sơn cười nham nhở

__” Không được “. Nhật Lâm cũng ko kém gì

__” Ngồi vs tao “

__” Ko được “

__” Ngồi vs tao “

__” Ko được “

__” Ngồi ...”

__” STOPPPP ! “

.....

Nó chịu hết nổi tiếng ồn , chặn 2 người đó ra , nó hét lên , nhờ thế , im lặng hấn.

Thấy Nhật Lâm & Kỳ Sơn đứng hình , nó nói tiếp :

__” Mai em ngồi 1 mình được rồi ! “

__” K-H-Ô-N-G Đ-Ư-Ợ-C ! “

Nó vừa dứt câu thì không chỉ Nhật Lâm & Kỳ Sơn , cả hấn cũng thế , cùng đồng thanh phản đối .

Nó giật cả mình . Thấy tình thế như vậy , nó bèn lảng sang chuyện khác :

__” Hi hi , giờ mình về thôi , ko lẽ tính đứng đây luôn à ? “

Nghe câu nói của nó , cả 3 tên kia cũng đành đi về chứ biết làm gì bây giờ !

Về đến nhà , Nhật Lâm & Kỳ Sơn lên phòng ngủ , còn nó thì lại tiếp tục xem phim tình củm .

Thấy nó vẫn chưa đi ngủ , hấn tiến lại gần & ngồi xuống . Nếu hấn ngồi xuống ko thì có chuyện gì xảy ra đâu , đằng này , mới vừa ngồi xuống , hấn đã buông ra 1 câu :

__”Mấy phim này có ... khủng mới coi ! “

Nghe xog , nó tức xì khói , “nhẹ nhàng” way sag liếc hấn :

__” Ừ , mà đâu phải 1 đứa , tới 2 đứa khủng lộn mà . Ha ha “

__” Đã khủng , còn ko biết đếm nữa “

__” Ở hay , chứ ở đây có mấy đứa đang xem , ko biết con gì đang ngồi xem phim chung vs mình nữa trời ? ‘ , Nó vờ suy nghĩ

__” Thôi , ko móc méo nhau nữa . Ngày mai , cô định ngồi vs ..ai ? “

__” Ngồi vs ai kệ tôi ! “

__” Cô “

__” Cô ,cô , cô cái gì ? Còn anh , chắc là ngồi vs Tuyết Như của anh rồi ! “

__” Tuyết Như của .. tôi ... ? “

__” Ko lẽ của tôi à ! “

__” Cô ... giận dai thế hả ? “

__” Tôi vậy đấy ! Đâu như ai kia .. “

__” Tôi & Tuyết Như ko có gì vs nhau hết , cô đừng có tự cho mình quyền gán ghép người khác ! “

__” Có sao nói vậy thôi “

Rầm !

Quăng cái điều khiển xuống , hấn bở lên phòng .

Còn nó thì hết hồn , trông hấn thật đáng sợ ...

Vội tắt tivi , nó chạy lên phòng ngủ luôn .

Sáng sớm hôm sau ,

Một buổi sáng , phải nói là 1 buổi sáng tuyệt vời để đi chơi , nó vươn vai bước xuống giường , làm vệ sinh xog , nó thay quần áo & sắp xếp đồ rồi chạy xuống lầu . Vừa xuống tới , nó đã thấy 3 tên kia ngồi đó đợi , nhìn thấy nó xuống , hấn khom xuống xách túi của mình & ra lệnh :

__” Đi thôi ! “

Nhìn thấy giọng điệu hấn , hấn vẫn còn giận chuyện hôm wa chẳng ? Nó lén đưa mắt quan sát nét mặt hấn , lạnh như băng .

Hôm nay ở trường rất đông hs , xe của nó đi chug vs bọn hấn .

Giờ là lúc sắp xếp chỗ ngồi ,

“ Các em , em nào muốn ngồi ở đâu thì lên xe tự ngồi đi , nếu ko được thì cô sẽ sắp chỗ “

Mọi người chen nhau chạy lên ngồi , nó thì cứ thong thả lên xe , vì thế , vì thế mới lên xe nó đã thấy hết chỗ ngồi =.= . Chỉ còn duy nhất 1 chỗ ngồi cạnh hấn , vội chạy lại chỗ Nhật Lâm & Kỳ Sơn , nó nài nỉ :

__” Này , anh đổi chỗ cho em đi “

__” Mà đi đi ‘ . Nhật Lâm đẩy Kỳ Sơn ra

__” Ko , mà đi đi “

__” Mà đi đi “

__” Ko , mà đi đi ‘

__” Mà đi đi “

__” Mà đi đi “

__” Mà đi đi “

__” Mà đi “

...

__” Thôi , được rồi , em sợ 2 anh rồi , em đi , được chưa “

Nó méo máo . Nếu đứng nói vs tên này chắc tới sáng quá.

Lầm lủi bước về phía hần , nó ngồi xuống . Ko khí u ám quá ! Nó còn ko dám hé môi 1 lời , ngồi im thin thích cho tới khi xe chạy .

Nó ngồi 1 hồi thì lim dim ngủ . Nó cứ gật gật , vì sợ ngã wa mình hần . Gật gật 1 hồi , đầu nó cũng ngã wa vai hần . Hần cố tình ngồi im để nó ngủ (^O^ khoái thí mồ ^O^)

Nó ngủ 1 giấc , xe đã tới nơi , phong cảnh ở đây tuyệt đẹp , trường này giàu thấy ớn , cho hs ở khách sạn luôn à ?

Đứng nhìn cái khách sạn đồ sộ , sừng sững , nguy nga , hoành tráng trước mặt , mắt nó chớp chớp liên hồi như ko tin .

Bộp !

__” Ui ... “

1 tốp người đụng trúng nó , đó là bọn Tuyết Như . Nhìn xéo nó , Tuyết Như nói:

__” Đáng đời . Lần đầu tới nơi sang trọng như vậy à ? Dung91 là nhà quê mà . Ha ha ha ha “

Bọn kia hùa nhau cười lớn .

Nó tức lắm . Nhưng ở đây làm sao đánh chúng được chứ . Nó đành ngậm ngùi .

Bọn hần đã thu xếp đồ đạc xong , đi lại phía sau nó :

__” Lên phòng đẹp đồ đi . Em sao vậy . Mệt hả ? “

__” Dạ , đầu có “

__” Để anh xách đồ cho , đi thôi “ . Nhật Lâm khom xuống xách balo cho nó & ug dung đi trước . Nó lon ton chạy theo Nhật Lâm & Kỳ Sơn , chứ đứng ở đó , khí lạnh từ người hầnthật đáng sợ !

Vào phòng , nó còn ngỡ ngàng hơn , phòng gì mà bự chẳng , cũng ngang ngửa phòng nhà hần .

__” Em ở đây nghỉ ngơi đi . Chút bọn anh dẫn em đi chơi ! “

Nói rồi Nhật Lâm đi ra , để nó nằm nghỉ .

Đến chiều , cả 3 tên đó đã đứng sẵn trước phòng nó , chỉ chờ nó bước ra là đi ngay. 3 tên đó dẫn nó đi đủ thứ nơi , nơi nào cũng đẹp hết , đi 1 hồi , thấm mệt , cả bọn cùng tấp vào 1 cái ghế đá trước cổng nhà thờ ...

Gâu .. gâu

Tiếng chó sủa ư ?

Nó tưởng mình nghe nhầm , liền vổng tai lên nghe lại lần nữa .

Gâu Gâugâu

Nó đứng lên , đi về phía phát ra âm thanh đấy , cả 3 tên kia thấy lạ cũng đi theo luôn (^O^ nhieu chiện là zậy đóa ^O^)

__” Wow , đáng iu quá ! “

Trước mặt nó là 1 chú cún con vs bộ lông màu vàng tươi , mượt mà , gương mặt đáng iu vô cùng , nó chạy lại ẳm con cún lên , đưa wa đưa lại

__” Sao em lại ở đây ? Đi lạc à ? Hay là về ở vs chị luôn đi . hihi hi “

Đấy ! Nó ngồi tự biên tự diễn luôn , 3 tên kia nhìn nó ko chớp mắt , nghe nó nói tới chỗ “hay là về ở chung vs chị” thì Nhật Lâm lên tiếng:

__” Em thích nó lắm hả ? ‘‘

__” Dạ ‘‘ . Nó cười tí mắt

__” Ko được , ko được đem về , lỡ nó phá đồ rồi sao ? ‘‘ . Kỳ Sơn lên tiếng phản đối

Nó way wa , định lườm Kỳ Sơn nhưng .. ko được , phải năn nỉ , nếu ko sẽ ko có bạn , nó ôm con cún chạy lại gần Kỳ Sơn :

__” Nó đáng iu thế này ko lẽ mình bỏ nó ở đây ! ‘‘

__” Lỡ chủ nó đang kiếm nó thì sao ? ‘‘ Đến h hấn mới lên tiếng

__” Mình mà bỏ nó , nó sẽ lạnh & đói lắm đấy , anh nhần tâm sao ? ‘‘ . Ko thèm để ý tới hấn , nó nói tiếp

__” Nhiều khi nó đang đi chơi , đợi chút tới h về , về nhà được ăn thôi ! ‘‘ . Hấn lại chen vào .

__”Anh Kỳ Sơn, cho em đem nó về đi‘‘

__” Ko được , cô thích nuôi chó thì để bọn tôi mua cho , đừng có bắt chó của người ta “. Hấn cắt lời nó

__” Tôi thích nuôi con này hà , tôi có bắt chó của ai đâu chứ ? Đi mà , cho đem về đi , năn nỉ 3 người á . Từ nay , tôi sẽ theo sát 3 người mà , tôi sẽ ko kiếm chuyện vs người ta , ko gây chuyện , .bla..bla Được ko ? ‘‘. Nó làm đôi mắt tỏ con năn nỉ .

__” Ko được ‘‘ . cả 3 đồng thanh .

Nó xụ mặt xuống , 1 ý nghĩ lóe lên , nó bắt đầu nói :

__” Được , ko nuôi nữa , mai mốt đừng có mà kêu tôi đi theo mấy người , vs lại đừng có mà theo tôi , chuyện của tôi ko liên wan tới mấy người nữa ‘‘

__” Cô còn hợp đồng vs tôi đấy nhá ! ‘‘

__” Ko có hợp đồng gì hết !

__” Cô ‘‘

__” Vậy cho tôi nuôi nó đi ! Tôi sẽ nghe lời ! ‘‘

Cả 3 tên đó nhìn nhau rồi lại con cún rồi lại nhìn nó

Cuối cùng , đồng ý .

Nó vui lắm , ôm con cún chạy vòng vòng khắp nơi .

Trời cũng đã tối , bọn hấn đưa nó về phòng .

__” Em ko được chạy đi đâu nữa đấy ! Có gì phải gọi bọn anh , rõ chưa ? ‘‘

__” Yes , sir ‘‘ . Nó làm giọng nghe lệnh , làm Nhật Lâm phải bật cười trước hành động của nó .

Nó liền chui vào phòng giỡn vs con cún .

Được 1 lúc , điện thoại nó reo lên , tin nhắn

“ Anh Nhật Lâm . Ra ngoài . Có chuyện muốn nói ‘‘

Ủa? Sao anh Nhật Lâm xài số mới nhỉ ? Mới vừa gặp nhau rồi mà ?

Vs mớ suy nghĩ trog đầu , nó đi ra ngoài .

Cùng lúc đó ,

__” Rồi ! ‘‘

__” Hành động thôi ! ‘‘

Bọn Tuyết Như đang đi vào phòng nó , kiểm 1 thứ có thể dụ nó , vì bọn nó đã trông thấy toàn bộ cảnh đi chơi của bọn hần vs nó rồi , nên biết rất rõ thứ mình muốn tìm là gì ?

Gâu.....gâu....

__” Tóm được mày rồi ! “

Làm xog bọn chúng liền đi ra .

Nó đi ra ngoài , ko thấy ai , liền way lại phòng .

__” Chó con ơi ! em chạy đâu rồi ! “

Nó đi khắp phòng tìm con cún nhưng ko thấy , nó bắt đầu bực mình .

__” Rõ ràng lúc này còn ở đây mà ..”

Tít „tít

“ Con chó đẹp lắm ! “

From:0123xxxxxxx

“ Ai đấy ? “

“ Quên nhau mau thế ! “

“ Máy người là ai ? “

“ Hàn Nhược đây ! Nhận ra chứ ! “

“ Ra là bọn bây ! Có gì ko ? Sao lại biết số tao “

“ Chuyện đó ko wan trọng ! Mà .. con chó của mày đẹp lắm , làm bọn đàn em thèm thit chó lắm đấy ! “

“ Mày ko được động đến nó , nếu ko “

“ Nếu ko thì sao ? ha ha “

“ Mau thả nó ra đi . Nó ko liên wan ! “

“ Mày muốn lấy lại nó thì tới con đường nhỏ phía trước , ko được nói vs anh Hải Long đấy ! Nếu ko Tự hiểu há ! Bye “

Quăng điện thoại lên giường , Nó tức tốc chạy đi .

Cốc .. cốc

__” Hoàng Linh , em đói bụng ko ? “

Cả 3 tên kia đang đứng trước phòng nó . Gọi mãi ko thấy nó trả lời , 3 người bọn hần mở cửa đi vào

__” Hoàng Linh.... “

Tìm ko thấy nó trong phòng , bọn hần bắt đầu lo lắng ...

__” Lúc này đã gần ko được đi đâu rồi mà “

__” Lại đây coi nè , hình như em ấy mới nhắn tin vs ai đó ? “

__” Số điện thoại của Hoàng Linh có ai ngoài tụi mình biết đâu ? “

__” Mở tin nhắn ra xem trước đi rồi nói “

Đọc xog 1 lượt tin nhắn , bọn hần nhìn nhau thốt lên 1 câu :

__” Chết rồi ! “

__” Nhỏ này , đúng là ngốc mà ! “

Rồi cả 3 chạy đi tới con đường nhỏ phía trước khách sạn .

Tại con đường nhỏ ,

__” Tới rồi à ? “

Nó nhìn Hàn Nhược cười khẩy 1 cái :

__” Trả con chó đây ! “

Nó ko ngờ bọn Hàn Nhược chịu nghe lời , thả con chó ra , ôm lấy con chó , nó đứng lên :

__” Giờ xong rồi , tôi về đây ! “

__” Đâu dễ vậy chứ ? Bọn tao chỉ nói trả con chó của mày thôi , đâu có nói cho mày về ? “

__” Mày “

Nó ngồi xuống , buông con cún ra & dặn nó :

__” Nè , cứ chạy thẳng là về được rồi đấy . À ... có gì kêu bọn kia giúp chị nha , Giờ chạy mau đi “

Nó nói thật nhỏ ko để bọn Hàn Nhược nghe thấy .

Đợi con cún chạy khuất , nó mỉm cười , đứng lên :

__” Giờ bọn bây muốn gì ? “

__” Ha ha mày thông minh lắm , từ nay , đừng bao giờ đi chung vs 3 anh ấy nữa “

__” Nếu ko thì sao ? “

__” Nếu ko ... bộp .. bộp ... , đấy giải quyết đi “

Sau tiếng vỗ tay của Bảo Trân , 1 tốp người cao to đi ra , nó nhìn muốn choáng , nó ko chắc mình có thể xử hết .

__” Tôi ko có theo bọn họ , tại họ theo tôi thôi ! “

__” Mày nói láo , nghĩ sao 3 người đẹp toàn diện vậy lại theo 1 đứa như mày ? “

__” Bọn bây ko tin thì thôi vậy “

__” Mày ngon lắm . Tụi bây , xông lên , con mèo này ngon đấy ! “

__” Ha ha , cô em cũng xinh đấy , chiều chuộng bọn anh cho đàn ông nhé ! “

Tên đầu đàn đi tới , đưa tay định sờ xoạm nó nhưng bị nó gạt ra , làm tên đó tức điên .

__” Con ranh , thích bạo lực à ? Sao ko nói sớm hơn ! Ha ha “

Nó đã hạ được 3 tên , còn cả đồng , nó đuối sức lắm rồi , kiêu này chạy là thượng sách . Nghĩ vậy , nó co giò lên & chạy hết tốc độ . Nó dốc hết sức lực mà chạy , chạy như chưa bao h được chạy , nó cứ chạy như thế , chạy mãi , chạy mãi , cho tới khi :

__” ÁAAAAAA ! “

Cùng lúc đó , tại con đường nhỏ ,

Gâu ...gâu...

__” Ê ! Con chó của Hoàng Linh kia ! “ . Kỳ Sơn vội chạy lại khi thấy con chó của nó

__” Nó muốn chúng ta đi theo nó đấy “ . Nhìn con cún , Nhật Lâm nói

Rồi cả bọn đi theo con cún đến chỗ tụi Hàn Nhược .

__” Các cô ! “ . Hân lạnh lùng cất giọng khi nhìn thấy Tuyết Như

__” Anh Nhật Lâm sao “

Hàn Nhược ngạc nhiên lắp bắp khi nhìn thấy Nhật Lâm đang đứng trước mặt mình .

—” Hoàng Linh đâu ? “. Kỳ Sơn lạnh lùng hỏi Bảo Trân .

—” Ko biết ! “

—” Con gái tôi cũng đánh đay nhá ! “

Kỳ Sơn đưa tay lên răng đe .

Vừa lúc đó thì bọn kia về tới :

—” Mẹ kiếp ! Cái con nhỏ đó , chắc nó ko sống nổi đâu , rớt xuống vách đá mà . Ai bảo cứng đầu làm gì ? “

—” Ha ha , mất 1 mẻ ngon , nhìn con đó cũng được đay chứ ! “

—” Ha ha ha ... “

—” Bọn bây đã làm gì em ấy ? “

Nhật Lâm gằng từng tiếng 1 , đi tới nắm áo tên đi đầu & hỏi . Thấy vẻ mặt Nhật Lâm , tên đó cũng hơi sợ , lúng túng nói :

—” Chưa làm gì hết , nhỏ đó chạy , rồi trượt chân , rớt xuống vách đá phía trước “

—” NẾU HOÀNG LINH XẢY RA CHUYỆN GÌ TÔI SẼ KO THA CHO CÁC NGƯỜI ĐAU . NHỚ ĐÂY ! “

Nói rồi Nhật Lâm & Kỳ Sơn phóng đi tìm nó .

Hắn đứng đó , nhìn thẳng vào Tuyết Như đầy khinh bỉ , sau đó buông ra 1 câu :

—” Các người đang đùa vs tử thần đấy , có tin trong vòng 24 tiếng đồng hồ tới gia đình & công ty các người thành tro ko ? Đừng có dại mà đụng đến người của tôi ! “. Nói rồi hắn toan bỏ đi .

—” Người của anh , con nhỏ đó ư ? “. Tuyết Như bước tới chặn trước mặt hắn & nói .

Nghe Tuyết Như nói , hắn chột khựng lại , nhưng rồi cũng lấy lại trạng thái ban đầu :

—” Đúng , osin của tôi , là người của tôi ! “

—” Anh thay đổi rồi . 1 người lạnh lùng , cao ngạo , ko xem ai gì , ko bao h bảo vệ ai , ko bao h wan tâm ai ngoài em . Vậy mà bây h , vì 1 con nhà quê Anh thay đổi nhiều quá , anh Hải Long à ! “

—” Tôi ko thay đổi , tôi ko bao h wan tâm hay bảo vệ cô cả , tất cả chỉ là do cô thôi ! Tôi nói rồi , đừng đến osin của tôi , coi như gián tiếp đụng đến tôi . Mấy người hãy nhớ điều này cho kỹ đấy , tôi ko nói lại lần thứ 2 đâu ! “

Bỏ lại sự hựt hẫng của Tuyết Như , hắn chạy đi tìm nó . Tuyết Như ngồi khụy xuống , nước mắt bắt đầu tuôn ra , ko ngừng lại , có lẽ Tuyết Như đã quá mù quáng chẳng ? Có lẽ đã đến lúc dừng lại chẳng ? Có lẽ nên từ bỏ giấc mộng hoang đường này chẳng ?

Về phần nó , lúc này , nó đang ngồi dưới vách đá , cũng may cú ngã nhẹ , chỉ bị trật chân , nó thì sợ ma , mà chỗ nó ngồi bây h thì tối thui , nó sợ lắm , bây h nó muốn gặp , nó cũng ko biết nó muốn nhìn thấy mặt ai trước nữa , cả 3 người nó đều muốn gặp , bây h nó thật sự rất rất sợ , nước mắt nó như muốn tuôn ra , nhưng nó kiềm nén lại , nó ko thể khóc lúc này được .

—” Hoàng Linh , cô ở đâu , lên tiếng đi chứ , Hoàng Linh ! “

—” Tôi ... tôi ở dưới đây nè ! “

Nghe tiếng người gọi nó , ko chùng chừ , nó lên tiếng liền , mặc dù ko biết đó là ai .

Nhìn thấy nó , lòng hắn vui mừng khôn xiết , cũng ko biết tại sao nữa , hắn chỉ biết là hắn mừng lắm , tìm được nó trước Nhật Lâm & Kỳ Sơn hắn vui lắm . Tuy trog lòng rất mừng , nhưng ngoài miệng hắn vẫn cố móc méo nó cho = được :

—” Cô cũng rảnh quá ha , h này xuống đó “hái hoa-bắt bướm” “

__” Hái hoa-bắt bướm ? Hái cái đầu anh á ? Nghĩ sao dạ , tôi đâu có bị khùng như anh . “

__” Vậy sao ? Sao còn ngồi đó , ko lên đây mau đi “

__” Tôi cũng muốn lên lắm ! Nhưng mà cái chân tôi ... nó nó “

Ko để nó nói hết câu , chỉ 1 thoáng , hấn đã leo xuống chỗ nó ngồi . Hấn nhìn chân nó 1 hồi rồi nói :

__” Trật chân rồi ! “

__” Ai mà ko biết , đợi anh nói à ? “

__” Ừ , nói tiếp đi , tôi định tới cứu cô , h cô còn nói thế , thôi , cô ngồi đây chơi vs bạn luôn đi , tôi về trước . “ . Vừa nói hấn vừa đứng lên giả vờ đi

__” Bạn á ? “ , Nó ngơ ngác nhìn hấn tỏ vẻ ko hiểu

Hấn mỉm cười 1 cái (^O^ nụ cười nham hiểm đầy mưu) rồi nói vs giọng đáng sợ

__” Tôi nghe người ta nói , đây là lãnh địa của nhiều ma nhất , ở đây rất nhiều thứ đó tập trung đây , thôi , cô ở đây chơi vui vẻ , tôi về trước nha , bye “

__” Khoan ! “ . Nó nắm lấy chân hấn kéo lại

__” Gì nữa , buông ra coi “ .

__” Tôi ... dẫn tôi về đi “ . Vừa nói nó vừa nhìn xug wah

__” Dẫn cô về thì cũng được , nhưng mà “

__” Nhưng nhị gì nữa , nói mau đi “

__” Cô nói “Xin lỗi anh Hải Long” cho tôi nghe đi , coi như cô xin lỗi tôi chuyện mấy bữa nay luôn “

__” CÁI GÌ ? “

__’ haizz , ko chịu thì thôi vậy , tôi về trước ..”

__” Khoan , nói thì nói , xin lỗi , được chưa ? “

__” Về sau đâu ? “

__” Sao anh khó khăn thế hả ? “

Hấn nhìn nó , mỉm cười , rồi way bước đi .

Nó ko muốn ở đây chơi vs bạn mới , nó đành ngậm ngùi làm theo lời hấn :

__” Xin ... lỗi...anhHải .. Long.... , được chưa ? “

__” Nhỏ quá , tôi ko nghe ! “

Nó hậm hực nhìn hấn , rồi đứng lên , tiến lại gần hấn , nó nhón chân lên , hét to :

__” XIN LỖI ANH HẢI LONG “

Hấn bịt tai lại , nhìn nó đầy căm phẫn :

__” Cô muốn ám sát tôi à ? “

__” Thì anh nói anh bị điếc , ko nghe mà ? “

__” Ai bị điếc hả ? “

__” Hi hi , tôi Tôi bị điếc , h dẫn tôi về đi ! “

__” Leo lên “ . Hấn ngồi xuống đưa lưng về phía nó

__” Hả ? “

__” Chân cô vậy sao đi , leo lên “

__” Hả ? “

__” Tôi ko có rảnh nhá , mau đi “

__” Hả ? “

__” Lên mau “

__” Hả ?

__” Cái con nhỏ này , h cô muốn ở đây phải ko ? “

__” Hả ? “

__” Cô mà hả 1 tiếng nữa là ngủ ở đây luôn đi , leo lên mau ‘.

Nãy h nó đang muốn chọc điên hấn đấy ! h hấn hăm dọa thế rồi , nó đành phải leo lên lưng hấn thôi . Nó thăm mím cười , ko biết vì chọc hấn vui hay vì lý do nào khác nữa !

Đi được quãng , hấn mới cất tiếng hỏi nó ;

__” Lúc này , bọn chúng có làm gì cô ko ? “

__” ko có , mà .. anh có gặp con Hải Long ko ? “

__” Hải Long là con gì ? ‘ . Hấn chau mày , Hải Long là tên của hấn mà ??

__” Thì con chó của tôi đó . Anh có gặp ko ? “

Vì chưa đặt tên cho con cún nhỏ , h nó lại gặp hấn & vì hấn thấy ghét nên nó kêu tên con cún là Hải Long luôn cho bỏ ghét .

__” Cái gì ? Con chó của cô tên gì ... ?? “

__” Thì tên Hải Long chứ gì ? Anh có gặp nó ko ? “

__” Có , nó ko sao ? Mà cô giận mặt vs tôi hả ? Sao lấy tên tôi đặt cho con chó của cô ? “

__” Uả ? Anh tên Hải Long hả ? Tôi đâu có biết . Thôi lờ rồi , kệ đi , có sao đâu “

__” Cô ... , mai cô đổi tên liền cho tôi ! “

__” Thôi , tên đó đẹp rồi , đổi chỉ cho mệt , như vậy đi , anh muốn kêu tên gì thì anh kêu , còn tôi thì kêu tên Hải Long , vậy đi ! “

__” Cô đang chọc khùng tôi à ? ‘ . Hấn nghiêng răng hăm he nó

__” Đâu có , tôi nói thiệt mà , vs lại Hải Long là tên đẹp mà , có sao đâu ! “

__” Cô “

Hấn đứng hòng , còn nó thì khoái chí cười hì hì sau lưng hấn .

Về phần Nhật Lâm & Kỳ Sơn , đã nhận được tin nhắn của hấn nên đã về khách sạn ngồi đợi nó về . Trong lòng 2 người lo lắng ko ngừng , nhưng khi nhận được tin nó ko sao , thì cũng bớt lo phần nào

__” Nè , bộ Cô ghét tôi lắm hả ? ‘ . Đi 1 lúc , hấn lại cất giọng hỏi nó

__” Sao ? Còn nói , đương nhiên là rất rất ghét rồi ! “

__” Cô nói gì , có tin tôi thả cô xuống đây ko ? ‘ . Hấn hơi buồn nhưng vẫn cố làm mặt lạnh

__” Hi hi , đâu có , tôi ghét hơi hơi hà ! “

__” Ghét hơi hơi ? Là sao ? “

__” Thì ghét anh , tại anh hay chửi tôi , hay sai tôi làm việc nhiều , hay kiếm chuyện , rồi tại mấy anh mà mới ra nông nổi này nè , bực mình , từ khi wen pit mấy anh tới h , ko lúc tôi được yên cả , lúc nào cũng có người gây chuyện chứ có phải tôi kiếm chuyện trước đâu chứ ? Tất cả là tại mấy anh cả đấy , h còn nói nữa

, đúng là rắc rối mà , phải chi lúc đó tôi ko tông vào xe anh , ko gặp anh Nhật Lâm , ko gặp anh Kỳ Sơn , ko gặp luôn cả anh thì tôi ko bị gì rồi ... “

__ ” “

Hắn im lặng ko nói gì , tim hắn hơi nhói thì phải . Nhưng sao tự nhiên lại nhói vì những lời nó nói nhỉ ? Lại thật .

Thấy hắn ko nói gì , nó nghĩ hắn giận mình , khều khều vai áo hắn , nó nhẹ giọng nói :

__ ” Nè , giận ... tôi hả ? “

__ ” ”

__ ” Tôi nói vậy thôi , chứ ko có ghét mấy anh đâu , đừng có giận mà “

__ ” ... “

__ ” Nè “

__ ” Tôi ko có giận , được chưa , cô im lặng chút đi ! “

__ ” Làm gì ghê dạ , hết hồn hà “

__ ” Cô mà cũng biết hết hồn nữa à ? “

__ ” Làm như tôi là quỷ vậy , ko lẽ ko biết hết hồn , vô duyên vừa thôi ! “

__ ” Cô đúng là rắc rối mà ! “

Cứ thế , 2 người bọn nó cứ gây nhau , đi tới đâu , chim chóc bay tới đó , cho tới khi về tới khách sạn .

Nó & hắn vừa về tới khách sạn đã thấy Nhật Lâm & Kỳ Sơn ngồi đó đợi . Vội chạy lại chỗ nó , lúc này , nó đang ngủ 1 cách ngon lành . thấy nó ko sao , Nhật Lâm khẽ cười nhẹ .

__ ” Tốt rồi ! “

__ ” Ko sao rồi , ko sao rồi ! “ . Kỳ Sơn vui mừng nói .

Thế rồi 3 người bọn hắn đưa nó vào phòng , xong , cả 3 cùng ra ngoài . Ai về phòng nấy . 1 lúc sau , cánh cửa phòng nó mở ra , người bước vào là Kỳ Sơn .

Nhẹ nhàng bước đến cạnh nó , Kỳ Sơn ngồi xuống , nhìn gương mặt nó lúc này thật đáng iu . Khẽ khom người xuống , Kỳ Sơn nhẹ đặt môi lên trán nó , 1 nụ hôn Tim Kỳ Sơn lại lệch thêm 1 nhịp nữa :

__ ” Anh phải làm gì đây ? Em đúng là ngốc mà ! “ . Khẽ lắc đầu nhìn nó , Kỳ Sơn mỉm cười rồi bước ra ngoài , trở về phòng mình ...

Cạch !

Cửa phòng nó lại được mở ra , lần này là Nhật Lâm . Bước đến giường nó , Nhật Lâm ngồi xuống , đưa tay vuốt tóc nó :

__ ” Sao em cứ thích làm người ta đau tim thế nhỉ ? Cũng may là ko sao ? Ko biết nói em ngốc có đúng ko nữa ! “

Cứ thế , Nhật Lâm ngồi nhìn nó ngủ , nhẹ đắp lại chăn cho nó , Nhật Lâm cũng về phòng mình luôn ...

Cạch !

Cánh cửa phòng nó lại 1 lần nữa được mở ra , lần này ko ai khác ngoài hắn . Ung dung bước tới cạnh nó , hắn ngồi xuống , đưa mắt nhìn nó , cứ thế , hắn cứ im lặng ngồi nhìn nó .

Đột nhiên , nó khẽ cựa mình :

__ ” Anh Nhật Lâm Anh Nhật Lâm ... ”

__ ” Nhật Lâm ư ? “ . Hắn nhú mày nhìn nó

Trong lòng hấn rối bời , sao lại là Nhật Lâm ? Sao nó lại nằm mơ thấy Nhật Lâm ? Sao hấn lại khó chịu nhỉ ? Bực thật !

Khẽ cốc vào đầu mình , hấn đứng lên , sải bước về phòng mình

Thật ra , lúc này nó mơ thấy Nhật Lâm đang cứu nó , chiếc xe đó lao vút đến , mặc dù chuyện đã wa , Nhật Lâm h đã ko sao , nhưng nó vẫn nằm mơ thấy cảnh đó hoài , điềm dữ chẳng ? Ko lẽ Nhật Lâm sẽ 1 lần nữa vì nó mà bị thương sao ... Ko được ...

__” ÁAAAAA ‘. Nó ngồi bật dậy , cảnh Nhật Lâm nằm bất động trog vũng máu cứ ám ảnh nó , làm nó ko sao ngủ lại được , nó sợ lắm , nó ko muốn ai vì nó mà bị thương cả ! Bây h nó phải làm sao đây ? Tạm biệt bọn hấn chẳng , hay là vẫn như xưa , nó rối lắm , nó phải làm sao đây ? Hấn ! Đúng rồi ! Chỉ có hấn , có lẽ hấn có thể giúp bảo vệ Nhật Lâm , chỉ có hấn thôi . Ko nghĩ ngợi nhiều , nó lật đật chạy wa phòng hấn ;

Cốc cốc cốc

__” Vào đi ! ‘. Giọng nói lạnh lùng độc nhất vô nhị của hấn vang lên

Nó mở cửa bước vào , hấn giặt mình , vì hấn vừa từ phòng nó về mà ^O^ !

Ngồi xuống giường , hấn nhìn nó & nói :

__” Có chuyện gì ko ? ‘

__” “À có ‘

__” Chuyện gì , nói mau đi , tôi còn ngủ nữa ! ‘

__” Anh Nhật Lâm ... ‘

__” Sao ? Muốn tìm nó thì wa phòng nó đi , cô wa phòng tôi làm gì ? ‘. Hấn bắt đầu bực bội

__” Ko phải ! Ý của tôi là , anh có thể bảo vệ anh Nhật Lâm được ko ? Tôi ko muốn anh ấy vì tôi mà bị thương nữa ...”

__” Nó vì cô mà bị thương ? Khi nào ? ... Ko lẽ , cái chân hôm bữa ‘

__” Ừm, đáng ra tôi mới là người bị thương , anh ấy đỡ dùm tôi , ko biết vì sao , tôi cứ hay mơ thấy anh ấy nằm bất động trong vũng máu , tôi Sợ lắm ! ‘

__” Nếungười nằm trog vũng máu là ... tôi ... hay Kỳ Sơn .. thì .. cô có lo lắng vậy ko ? ‘

__” Đương nhiên là có rồi , anh điên à ? Tôi ko muốn ai vì tôi mà bị thương đâu ‘

__” Được rồi , nhưng vs 1 điều kiện ‘

__” Lại điều kiện ? Gì nữa đây ? ‘

__” Từ nay , cô ko được rời bọn tôi 1 bước , ko được sử dụng võ nữa , nếu có chuyện gì phải gọi cho tôi , phím số 1 đấy . Nếu tôi thấy hay biết cô dám sử dụng võ để đánh nhau thì Cô hiểu rồi đấy ! ‘

__” Gì chứ , luật rừng à ? Ở đâu ra cái dụ này chứ ? ‘

__” Ở đây nè ! ‘. Hấn chỉ tay về phía mình & nói

__” Nhưng lỡ có chuyện cần giải quyết thì sao ? Ko lẽ đứng yên cho người ta đánh à ? ‘

__” Chuyện đó cô khỏi lo , nếu cô ko rời khỏi bọn tôi thì đâu có chuyện gì xảy ra . Vs lại cô nghĩ tôi vô dụng tới mức ko bảo vệ được osin của mình à ? Đồ ngốc ‘

__” ‘.

Nó nhìn hấn , làm hấn hơi đỏ mặt , vội chỉnh lại lời nói của mình :

__” Ý tôi là , vì cô là osin của tôi nên sẽ ko có ai dám đụng đến cô đâu ! Giờ cô về phòng ngủ đi , tôi muốn ngủ rồi .”

Vội đẩy nó ra , ko để nó kịp nói gì , nó thì mặt cứ ngu ra , ko hiểu gì hết . Đóng cửa lại , hẩn ngồi xuống , tìm hẩn vẫn còn đập thịch thịch , hẩn đưa tay sờ ngực mình , nhẩn nhí rồi tự nói vs mình :

__” Mình đâu có bị bệnh tim đâu trời ! Kiểu này , phải đi bệnh viện khám thôi !

Hẩn ngả lưng nằm xuống giường & nhắm mắt lại , nhưng ko sao ngủ được , thế là lại thức trắng cả đêm .

Sáng sớm hôm sau , hôm nay là ngày thứ 2 nó ở đây , vừa mới ngủ dậy , nó đã lật đật chạy đi tìm con cún iu .

__” Hải Long ơi , đi đâu mất rồi ! ‘

Gâu...gâu....gâu

Hả ? Tiếng sủa phát ra từ ... từ.... nó way đầu lại nhìn , tiếng sủa ý phát ra từ phòng của hẩn ư ? Nhẹ nhàng đẩy cửa phòng hẩn , thấy nó mờ mờ ám ám , Nhật Lâm & Kỳ Sơn khẽ đi lại & hỏi :

__” Em làm gì thế , Hoàng Linh ‘

__” Dạ , em Em đang tìm Hải Long ! ‘

Nó mở cửa phòng hẩn , nhẹ nhàng bước vào , con Hải Long đang nằm trên giường của hẩn , lại còn nằm kế bên hẩn nữa chứ , thấy nó con Hải Long liền quấy quấy đuôi & sủa .

Nhìn thấy con Hải Long , nó vui lắm , khẽ reo lên :

__” Hải Long ! ‘

Rồi nó chạy lại , nhưng Nhật Lâm & Kỳ Sơn đã chặn nó lại :

__” Ko được ! ‘. Nhật Lâm nhú mày .

__” Em ko được ôm thằng đó ! ‘ . Kỳ Sơn nhẩn nhí nhìn nó .

A , giờ nó đã hiểu , thì ra cả 2 người này tưởng nó định tìm hẩn . Nó quên là mình đã dùng tên hẩn để đặt cho con cún iu của mình . Nó cười cười nhìn Nhật Lâm & Kỳ Sơn rồi nói :

__” 2 anh hiểu lầm rồi , em tìm con Hải Long mà , em đâu có khùng mà tìm tên cả chồn này chứ ! ‘

__” Con Hải Long ? Là con Con này hả ? ‘. Kỳ Sơn chỉ vào con cún trên giường & lấp bắp .

Nó gật đầu .

Im lặng ..

.....

.....

__” Ha ha ha ha Ha ha ‘

Nhật Lâm & Kỳ Sơn ôm bụng cười sặc sụa .

__” Cười đủ chưa ? ‘ . Tiếng nói của ai đó vang lên , cắt ngang giọng cười của Nhật Lâm & Kỳ Sơn (ai đó là ai chắc mọi người pit ùi nhỉ ? ^^)

__” hi hi , chào ... chào anh , dậy sớm thế ! ‘ . Nó lấp bắp

__” Sớm ? Chưa sớm = mấy người đâu , nãy h tôi nghe hết rồi , tôi kêu cô đổi tên lại rồi mà . muốn chọc điên tôi à ? ‘

__” Tôi thích tên Hải Long hơn , dễ xưng mà , đổi chi ! ‘

__” Ủm , tên dễ thương mà , ha ha ... ‘ . Kỳ Sơn lại ôm bụng cười làm Nhật Lâm & nó cười theo .

__” Im chưa ? ‘ Chỉ 2 từ thôi , vền vền chỉ 2 từ thôi , cả căn phòng đã im re , ko ai ho he điều gì (^O^ oai qué ^O^)

Vs cặp mắt đờng đờng sát khí , hẩn nhìn nó & hỏi :

__” Có đổi hay ko ? “

__” Ko đổi được ko ? “

__” Được , vs điều kiện tôi sẽ đem cho con chó này cho người khác ! “

__” Đổi ! “

Nó ngoan ngoãn trả lời , nó thích con chó này lắm , vì vậy phải nghe lời hần thôi , mà lâu lâu kêu lại cũng có sao đâu , nó khoái trá vs suy nghĩ thông minh của mình , cười hì hì

__” Đổi tên gì ? “ . Hần cất giọng hỏi

__” Tôi chưa biết nữa ! “ . Nó nhăn nhó

Hần suy nghĩ hồi lâu , khẽ nhếch mép cười gian & nói :

__” Tôi có 1 cái tên rất hay , nói ra cô phải chịu đặt cho nó , ko được đổi ý , nếu ko thì tôi sẽ cho nó đó . Chịu ko ? “

__” Chịu “. Nó nghĩ hần có tên hay thật nên gật đầu đồng ý luôn

__” Tên là Tiểu Linh Linh đi “

__” Tiểu Linh Linh á ? Sao giống Ê muốn kiếm chuyện hả ? “

Nó hằm hằm nhìn hần , còn Nhật Lâm & Kỳ Sơn cố nén cười .

__” Muốn có chó nuôi hay ko ? “ . Hần mỉm cười hiền từ nhìn nó

Nó ngậm ngùi , đành phải đặt cho cún iu của nó tên là Tiểu Linh Linh thôi , kệ , tên cũng dễ thương mà , nó chạy tới ẳm con cún lên , cười tươi nhìn con cún :

__” Được rồi , từ nay mày sẽ có 2 tên , 1 là Tiểu Linh Linh , 2 là Hải Long , chịu ko ? “

Về sau nó nói nhỏ nhỏ để ko ai nghe , chỉ mình nó nghe & cún iu nghe thôi , nhìn hành động của nó lúc này đáng iu vô cùng ý , lại làm cho tim ai đó đập liên hồi

Ngồi chơi 1 hồi , bọn nó nghe lệnh triệu tập từ cô giáo :

“ Các em ,tập trung lại đây . Tối nay chúng ta sẽ chơi 1 trò chơi , có tên là Tìm cờ , 1 nhóm sẽ có 6 người , cùng đi vào cánh rừng phía trước , luật chơi rất đơn giản , trong nhóm sẽ có 3 nữ & 3 nam , chia làm 3 cặp , khi nào các em đi tới cánh rừng , sẽ chia ra từng nhóm & tìm 1 lá cờ , nhóm nào tìm được lá cờ trước , bạn nam sẽ công bạn nữ trên lưng , bạn nữ sẽ cầm cờ , nhóm nào đủ 3 lá cờ & về tới khách sạn này trước , nhóm đó sẽ thắng , phần thưởng để ai thắng rồi sẽ biết , giờ các em đi bóc thăm chia nhóm đi “

Nó bóc trúng thăm số 9 , Nhật Lâm , Kỳ Sơn & hần cũng vậy (^O^ trùng hợp , trùng hợp ^O^)

Vậy là h nhóm nó còn thiếu 2 người nữa , ko biết là ai đây .

__” Anh Hải Long / Anh Nhật Lâm ... “

2 người còn thiếu trong nhóm nó thì ra là Tuyết Như & Hàn Nhược .

Hần & Nhật Lâm ko thèm nói gì tới 2 con “xà iu” trước mặt , làm cho 2 ả ta tức lắm , cứ liếc liếc nó hoài .

Tới giờ thi đấu , nhóm bọn nó đi men tới cánh rừng theo lời cô , chợt nó thấy cái gì đó , đang bay bay thì phải , a , là lá cờ , nó chạy lại , vs tay lấy , nhưng cao quá , nó ko lấy tới , thế là nó lấy hết sức , phóng lên , cuối cùng cũng chụp được lá cờ , nhưng ...

__” ÁAAAA ! “

Nó trượt chân té , nghe tiếng nó la , bịn hần chạy lại , thấy nó ngồi đó , Nhật Lâm vội đỡ nó lên :

__” Em ko sao chứ ? “

__” Hihi , ko sao , em lấy được lá cờ nè ! “

__” Em ngốc quá , lấy ko tới thì kêu bọn anh , làm cho bị thương ko tốt đâu . “

Nhật Lâm hơi giận nó vì nó cứ thích làm cho mình đau , mà nó đau thì Nhật Lâm cũng đau vậy . Thấy Nhật Lâm vậy , nó tươi cười nói ;

__” Em có bị gì đâu , xin lỗi mà ! “

__” Lần sau có gì phải kêu anh , nghe chưa ? “

__” Dạ ! “ .

Nãy h , có 3 người rất chú ý khi thấy cảnh đây , lửa giận đang sôi ục ục , 3 người đó , ko ai xa lạ là hấn , Kỳ Sơn & Hàn Nhược .

__” Tìm đủ cớ rồi , về thôi ! “ . Hấn lạnh lùng nói .

__” Ai công ai ? “ . Kỳ Sơn chau mày hỏi

__” Đương nhiên là anh Hải Long công em rồi ! “ . Tuyết Như chạy lại nắm tay hấn .

Hấn gạt tay Tuyết Như ra & nói ;

__” Mơ đi . Đi gần tới khách sạn rồi tính , giờ mạnh ai nấy đi ! “

Nói rồi hấn bước đi , cả bọn cũng đi theo , nó vừa đứng lên thì

__” A ... “

__” Ko sao chứ ? Chân vậy mà nói ko sao ? Thiệt tình ! “ . Nhật Lâm ngồi xuống cốc vào đầu nó .

__” Hi hi ... “

__” Leo lên , anh công em ! “ . Nhật Lâm way lưng về phía nó & nói

Tuy hơi ngại , nhưng nó ko muốn mọi người chờ lâu nên đành leo lên , mới đó Nhật Lâm đã theo kịp bọn hấn . Thấy Nhật Lâm công nó , Hàn Nhược tức muốn xì khói , còn Kỳ Sơn & hấn thì hằm hằm nhìn Nhật Lâm , Nhật Lâm biết điều đó chứ , nhưng ko sao , Nhật Lâm vui lắm , vì được công nó trên lưng

Đi 1 hồi gần tới khách sạn , bọn hấn đứng lại , Nhật Lâm thả nó xuống , cả đám dừng lại bàn bạc việc ai công ai .

__” Anh công em cho Hoàng Linh “ . Kỳ Sơn chạy lại chỗ nó

__” Ko được “ . Hấn & Nhật Lâm đồng thanh

__” Anh/Tôi công em/cô cho ! “ . Lại đồng thanh đợt 2

Nó ngơ ngác nhìn 3 tên đang đứng trước mặt , ko hiểu chuyện gì hết .

Hấn ngồi xuống & kéo tay nó :

__” Leo lên “

__” Ko được “ . Nhật Lâm kéo nó về phía mình .

__” Wa đây , anh công em “ . Kỳ Sơn lại kéo nó về phía mình .

Cứ kéo wa kéo lại , nó chóng mặt lắm rồi !

Giật phăng tay ra khỏi 3 tên đó , nó hét lên :

__” Bực quá , ko biết đau à ? Tôi là con người mà , đâu phải bao cát mà kéo wa kéo lại , giờ mấy người muốn gì ? “

Nãy h Tuyết Như & Hàn Nhược đứng đó , mỗi người 1 suy nghĩ , nhưng có chung 1 ý nghĩ là “ Anh thích cô ta đến vậy sao ? “

Tiếng hét của nó làm chim chóc bay hết , ko khí im ắng lạ thường .

Hắn lạnh lùng cất giọng :

__” Cô .. muốn ai công ! “

“Muốn ai công ư ? “ . Nó đâu nghĩ tới mấy chuyện này , sao lại hỏi nó chứ , sao nó biết câu trả lời , đầu nó rối bời , chợt ... 1 tia sáng lóe lên

“Ôi ! mình thông minh quá , ha ha ! “ . Nó hả hê vs ý nghĩ vừa lóe lên trong đầu mình .

__” 3 người oẳn tù xì đi , ai thắng thì công tôi ! “

Nghe nó nói , 3 tên kia đứng hình 1s , vậy mà cũng được sao , nó đúng là

Cả 3 cũng oẳn tù xì như nó nói , kết quả Kỳ Sơn thắng .

__” Yeah ! Thắng rồi ! “. Kỳ Sơn vui sướng reo lên !

Còn hắn & Nhật Lâm thì hằm hằm .

Nói thì phải giữ lời , nó được Kỳ Sơn công , còn hắn thì công Tuyết Như , Nhật Lâm thì công Hàn Nhược

Bọn nó là nhóm đầu tiên về tới nơi nên đã giành phần thắng , ko nhận thì thôi mà nhận rồi mới biết , thà về chót sướng hơn , keo kiệt quá , trường giàu vậy mà thắng 1 trò chơi cho có 1 bịch kẹo hà , đúng là keo mà , bọn nó xụ mặt nhìn nhau , quả thật ko ngờ phần thưởng là cái này đây , biết vậy ko chơi cho rồi . Tuyết Như & Hàn Nhược đành way về phòng của mình , còn nó đứng đó ... nhìn bịch kẹo :

__” Chia ra đi ! “

__” Chia ? Mà chia cái gì ? “ . Hắn nhúu mày nhìn nó

__” Thì ... kẹo đó ! “

__” Cô thích hả ? “

__” Ừm ... ko ai ăn thì tôi ăn , có sao đâu ! “

__” Vậy cho cô hết luôn đây “ .

Hắn đưa bịch kẹo cho nó , rồi way về phòng mình , sau đó cả nó , Nhật Lâm & Kỳ Sơn cũng về phòng mình luôn .

Nó đang ngồi chơi vs con cún iu thì chuông điện thoại vang lên , vùng vằng với lấy điện thoại , nó mở ra xem :

“ 7h con đường nhỏ trước khách sạn ! “

From:Tên cà chớn

“ 7h , hẹn em ở con đường nhỏ trước khách sạn nha ! “

From:Kỳ Sơn

“ 7h , con đường nhỏ trước khách sạn ! “

From:Nhật Lâm

Đọc xong 3 cái tin nhắn , nó muốn té xỉu luôn , 3 tên này có “thần giao cách cảm” à ? Sao nhắn tin giống thế , đúng giờ , đúng điểm hẹn luôn . Nó phải làm gì đây ? Nên đi hay ko nên đi ? Mà nếu đi thì gặp ai đây ? Sao 3 tên này khoái chơi trò này thế ? Cứ bắt nó chọn . Hôm bữa là oẳn tù xì , bữa nay phải làm gì đây ?

Sau 1 hồi “vò đầu bứt tóc” suy nghĩ , nó đưa ra 1 quyết định , dù sao cũng rảnh , nên nó quyết định ko đi gặp ai hết , nó sẽ ngồi trong phòng & đùa giỡn vs “em iu” của nó .” Ha ha mình thông minh quá “ , nó cười khoái trá vs kế hoạch của mình

7h:

Tại con đường nhỏ phía trước khách sạn:

__” SAO MÀY LẠI Ở ĐÂY ? “ . Hấn , Nhật Lâm & Kỳ Sơn cùng đồng thanh & ngơ ngác nhìn nhau .
Cả 3 đứng đó , nhìn nhau 1 hồi lâu , hấn cất giọng nói lạnh lùng lên , phá tan bầu ko khí nặng nề ấy :

__” Sao tụi bây lại ở đây ? “

__” Có hẹn “ . Nhật Lâm ung dung trả lời

__” Còn mày ? “ . Hấn chỉ tay sag Kỳ Sơn

__” Cũng vậy luôn . Mày thì sao ? “

__” Tao ... cũng vậy ! “

__” Sao trùng hợp thế nhỉ ? 2 đứa bây hẹn ai ? “ . Nhật Lâm chau mày hỏi

__” Hoàng Linh “ . Hấn & Kỳ Sơn đồng thanh

__” Mày cũng vậy phải ko ? “

Ko trả lời hấn , Nhật Lâm chỉ khẽ gật đầu .

Ko ngờ cả 3 điều hẹn 1 người & còn cùng 1 địa điểm nữa mới ác chứ ?

__” Mày thích em ấy à ? “ . Nhật Lâm nhìn hấn

__” Ai nói . Chỉ là tao muốn dẫn osin của mình đi chơi cho thoải mái thôi ! “

Nhật Lâm khẽ mỉm cười :

__” Ko nhườn đâu đấy ! “

__” Giờ chưa biết Hoàng Linh thích ai mà ? Lo gì ! “ . Kỳ Sơn đứng tựa lưng vào góc cây & nói

__” Bắt đầu từ bây giờ , cạnh tranh công = đấy ! “ . Nhật Lâm khẽ nói tiếp

__” Nói điều đó vs tao làm gì ? “ . Hấn nhìn Nhật Lâm

Chỉ khẽ mỉm cười , Nhật Lâm ko trả lời hấn .

Ko gian im lặng lại bao trùm lên bọn hấn , đợi khoảng nửa tiếng sau :

__” Sao lâu vậy ? Ko biết có chuyện gì xảy ra ko ? “ . Kỳ Sơn khẽ thở dài

Sự lo lắng dần dần chiếm lấy 3 người họ , cả 3 điều cùng tâm trạng như nhau-lo cho nó .

__” Đi thôi ! “ . Hấn đứng lên .

Cả 3 cùng chạy về khách sạn , trong lòng điều có 1 câu như nhau “ Cầu mong đừng xảy ra chuyện gì ? “

Chạy về tới nơi , 3 người bọn hấn cùng lên phòng nó .

Rầm !

Cánh cửa phòng nó được mở ra , nó giật mình , ngơ ngác nhìn ra , bọn hấn nhìn thấy nó ko sao thì thở phào nhẹ nhõm , nhưng vẫn rất giận nó .

Đi thẳng tới trước mặt nó , hấn quát :

__” Cô đó , đi hay ko thì cũng phải nói chứ ? Ở trong phòng mà ko nói ai 1 tiếng , lỡ có , cô đúng là ngốc mà ! “ , Hấn way lưng bỏ đi 1 mạch

Nhật Lâm nhìn nó ko mấy thiện cảm :

__” Em lại thế , có gì phải nói 1 tiếng chứ , có biết bọn anh “ . Ko nói gì thêm , Nhật Lâm way về phòng mình .

__” Em thật là , Hoàng Linh ơi là Hoàng Linh , sao em cứ thích chơi mạt hiểm thế hả ? Ko đi cũng phải nói 1 tiếng chứ ! “ . Nói xog Kỳ Sơn cũng đi ra luôn .

Còn nó , nó biết nó sai thật rồi , lẽ ra phải nói vs bọn hấn 1 tiếng chứ ? Nó đã làm cho 3 người bọn hấn giận rồi ? Phải làm sao đây ? Nó biết cả 3 điều rất lo lắng cho nó , tất cả cũng tại nó . Nó ngồi tự trách mình , giờ nó phải làm sao đây Đúng rồi , đi xin lỗi họ , nó phải đi xin lỗi bọn hấn mới được .

Nó vội chạy ra khỏi phòng , đi mua 3 lon nước , nó cầm lon nước đứng trước cửa phòng hấn , vì phòng hấn đối diện phòng nó nên nó quyết định xin lỗi hấn trước , hít 1 hơi thật sâu , nó đưa tay gõ cửa phòng hấn :

__” Vào đi “ . Cái giọng lạnh lùng vag lên

Cạch !

Nó mở cửa bước vào . Vừa thấy nó , hấn đã way mặt sang chỗ khác & nói :

__” Ra đi ! “

Nó ko thèm nghe , bước tới trước mặt hấn :

__” Tôi ...xin lỗi ! “

__””

__”Tôi nói thật đó , xin lỗi mà , từ nay về sau tôi sẽ ko làm vậy nữa . “

__””

__” Xin lỗi mà ! Tha cho tôi lần này thôi ! “

__””

__” Thật đó . Xin lỗi , xin lỗi anh mà ! “

__” Được rồi . Ổn quá , lần này tôi bỏ wa , ko có lần sau đâu đấy ! “

__” hihi , nè ! “. Nó chìa lon nước ra trước mặt hấn .

__” Gì đây “ . Hấn ngơ ngác

__” Qùa xin lỗi ! “

Hấn mỉm cười lắc đầu nhìn nó rồi khui lon nước ra uống .

__” Thôi , tôi về phòng . Ngủ ngon “

Chào hấn xong , nó vội chạy về phòng lấy lon nước khác , còn anh Nhật Lâm & Kỳ Sơn , nên xin lỗi ai trước đây ? Xin lỗi anh Kỳ Sơn trước vậy , vì anh Kỳ Sơn dễ tính hơn ! Nó nghĩ vậy đấy .

Nó đang đứng trước cửa phòng Kỳ Sơn , đưa tay gõ cửa , Kỳ Sơn bước ra mở cửa , trông thấy Kỳ Sơn nó mỉm cười , trông thấy nó Kỳ Sơn cũng vui lắm , nhưng vẫn còn giận nó mà , Kỳ Sơn way đi vào trong , nó đi theo . Ngồi xuống giường , Kỳ Sơn nhìn nó & hỏi :

__” Em wa đây có chuyện gì ko ? “

__” Xin lỗi “ .

__”.....”. Giờ Kỳ Sơn đã hiểu lý do nó wa đây .

__” Em xin lỗi mà ! Ko có lần sau đâu ! “

__” Vậy sao ? “. Kỳ Sơn nhìn nó dò xét

__” Thật , thật mà . Cho em xin lỗi nha “

__” Ừm , ko có lần sau đâu đấy ! “

Nó mỉm cười & đưa lon nước cho Kỳ Sơn

__” Qùa xin lỗi đấy ! “

Kỳ Sơn nhìn nó rồi cũng mỉm cười . Chào Kỳ Sơn xong , nó lại chạy về phòng mình lấy lon nước khác .

__” Yeah ! Chỉ còn 1 người “

Nó vui vẻ chạy lại phòng của Nhật Lâm , hít thở sâu , nó đưa tay lên

Cạch !

Nó chưa kịp gõ cửa đã mở , nhìn thấy nó Nhật Lâm hơi ngạc nhiên , nhưng vẫn giữ vẻ mặt đó , Nhật Lâm đóng cửa lại & đi ra ngoài . Thấy thế , nó liền chạy theo Nhật Lâm :

__” Anh Nhật Lâm , chờ em vs ! “

Nãy h , Nhật Lâm đâu biết nó theo mình , đứng khựng lại , Nhật Lâm way sag nó :

__” Em đi theo anh có gì ko ? Nếu ko thì về phòng đi ! “

__” Em xin lỗi ! “ . Nó làm bộ mặt thỏ con , đáng iu vô cùng .

Ko trả lời nó , Nhật Lâm đi tiếp . Nó biết , Nhật Lâm giận nó thật rồi , nó lại chạy theo sau Nhật Lâm . Đi đến cánh rừng , Nhật Lâm dừng lại , thấy thế nó định chạy ra , nhưng nó thấy 1 bóng người đang tiến về phía Nhật Lâm , là 1 cô gái , cô gái ấy chạy đến ôm chầm lấy Nhật Lâm , Nhật Lâm khó chịu gỡ tay cô ấy ra . Nó ngờ ngác ko biết chuyện gì đang xảy ra , nó đứng đó , đột nhiên , nó rùng mình , nhìn xung quanh tối thui , nãy h lo theo Nhật Lâm nó có để ý xung quanh đâu , h mới để ý lại , nó thì sợ ma , vì cái lý do đó nên

Soạt ! .

Nó đập trúng đóng lá .

__” Ai đó ? “ . Nhật Lâm cất giọng hỏi .

“Chết rồi ! “

Nó chậm chậm bước ra :

__”Hi hi chào anh “

__” Hoàng Linh ? Sao em ko về phòng mà đi theo anh ? Có biết nguy hiểm lắm ko hả ? “ . Mắt Nhật Lâm ánh lên vẻ lo lắng cùng vs tức giận

__” Em chỉ muốn xin lỗi anh thôi ! “

Thấy nó nói thế Nhật Lâm dịu xuống , way sang cô gái bên cạnh :

__” Tôi ko rảnh ở đây ! Muốn tìm Hải Long thì cứ tới ! Tạm biệt “

__” Anh bỏ em ở đây sao ? “

__” Cô muốn gì nữa đây , Nhã Nhã ! “

__” Em.... “

Ko thềm nghe cô gái ấy nói hết , Nhật Lâm nắm lấy tay nó kéo đi .

Đi được 1 lúc , nó cất tiếng nói :

__” Em xin lỗi ! “

__”.....” . Nhật Lâm dừng lại, buông tay nó ra , ko nói gì

__” Em xin lỗi . Mối em ko làm vậy nữa ! “

__”.....”

__” Xin”

__” Có biết bọn anh lo cho em lắm ko ? Đã vậy cũng ko nói 1 tiếng “

__” Em xin lỗi mà ! “

__” Xin lỗi ? Chuyện gì cũng xin lỗi được sao ? Vậy anh đi giết người rồi xin lỗi người ta cũng được sao ?
Đâu có đơn giản vậy chứ ? “

__ “ Xin lỗi “ . Nó lí nhí

__”Lại xin lỗi , em ko hiểu gì hết , trường này ko phải đơn giản như em nghĩ đâu . Hs trog trường ko gì là ko dám làm , nhất là bọn đó . Em có hiểu ko hả ? Làm ơn đi ! Sao em cứ thích làm người khác lo lắng thế hả ? “. Nhật Lâm tức giận quát .

__” Hic ... em xin lỗi mà ! “ . Nước mắt nó ko biết tại sao lại rơi xuống nữa .

Nó ko biết , ko biết Nhật Lâm lo cho nó đến thế , chưa lúc nào nó thấy Nhật Lâm giận như thế cả . Nó bắt đầu khóc .

Nhật Lâm thở dài , bước đến đưa tay lau nước mắt cho nó :

__” Được rồi , anh xin lỗi , do anh lớn tiếng quá . Em nín đi “

__” Em xin lỗi , xin lỗi ... “

__” Được rồi ,được rồi , anh biết rồi , ko cần xin lỗi nữa “

Nó nhìn Nhật Lâm , Nhật Lâm trùi mền nhìn nó , mỉm cười , đưa tay lau hết nước mắt còn đọng trên mặt nó , khẽ cuối người xuống , Nhật Lâm chậm chậm , từ từ cúi sát người nó , môi Nhật Lâm khẽ chạm vào trán nó (^^ trán thui nhá ^^) .

Nhã Nhã : 1 cô gái xinh đẹp , là cô gái khi xưa luôn đi chug vs 3 người bọn hần , luôn lượn wah bọn hần , nhưng 3 người bọn hần ko wan tâm tới Nhã Nhã lắm , vì thế , Nhã Nhã mới từ bỏ để đi du học , nay , Nhã Nhã trở về , gặp Nhật Lâm trước , kỳ trở về này , Nhã Nhã quyết định sẽ làm cho bọn hần thích mình & hại nó Nhã Nhã là bạn thân của Hàn Nhược & Tuyết Như & là chị họ của Bảo Trân , & là người iu cũ của Mã Thiên

Ánh trăng nhẹ nhẹ chiếu xuống khung cảnh ấy . Nó đứng hình 5s ,

8. Chương 8

Chap 8 : Lời tỏ tình trên đu way đứng

Chủ nhật:

Hôm nay là ngày hần về nhà , khổ nỗi hần kêu nó đi theo mới ác chứ ?

Nó loay hoay trong phòng cả buổi để hần đứng ở ngoài chờ .

Lúc này , máu nóng trog người hần đang dồn lên , từ trước tới h chưa khi nào hần phải đợi ai cả , nhưng bây h thì sao ? Vì 1 con nhỏ ngốc , hần phải mất cả tiếng đứng đợi !

Cạch !

Nó mở cửa bước ra , hần như muốn té xỉu , tưởng nãy h nó trang điểm , ai ngờ đâu , nó mặc cái quần jeans & cái áo thun , thấy hần mặc 1 bộ đồ sang trọng , nó ngơ ngác :

__” Sao anh mặc đồ đẹp thế ? “

Hần muốn ọc máu , kiềm nén sự tức giận , hần đồng dục nói :

__” Cô định mặc thế này sao ? “

Nó ngơ ngác :

__” ko được sao ? Chỉ là về nhà anh thôi mà ! “

Sự tức giận của hấn đã đạt tới mức phát hỏa , hấn nhìn nó :

__” Cô nghĩ vậy thật sao ? Cô ko biết quy mô của nhà tôi à ? Ăn mặc như vậy Ko được rồi . Cô đi theo tôi ! “

Hấn kéo nó đi 1 mạch , ko để nó nói 1 lời nào .

Dừng xe trước 1 cửa hàng quần áo trang trọng , hấn vào trong , lựa cái gì đó rồi đi ra .

Hấn tiếp tục chở nó đi , lần này là 1 tiệm trang điểm cực lớn , nó nhìn muốn hoa mắt .

__” Xuống xe ! “

Nó chưa hiểu chuyện gì thì bị hấn lôi đi tiếp .

Chị nhân viên nhìn hấn mỉm cười rồi tới chỗ nó :

__” Em đi theo chị ! “

__” Dạ ? Đi đâu ? “

Nó nhìn hấn rồi nhìn chị nhân viên .

__” Cô nhiều chuyện vừa thôi , đi mau lên “ . Hấn giục

Nửa tiếng sau ,

Nó từ trong bước ra , nhìn như 1 nàng công chúa í , tóc được uốn lộn 2 bên , kèm theo 1 cây kẹp nhỏ phía bên tóc mái , bộ váy hồng phấn cùng đôi giày cao gót cũng màu hồng nốt . Hấn nhìn nó , tim đập lệch 1 nhịp , nó mỉm cười chào chị nhân viên rồi đi tới chỗ hấn .

Hấn thấy nó đi tới , lấy lại phong thái thường ngày . Nó đàng đàng sát khí nhìn hấn :

__” Anh giỡn vs tôi à ? “

__” Trông cô tốt hơn rồi đấy , h đi thôi “

Ko thèm wan tâm câu nói của nó , hấn kéo nó vào xe , nó khó chịu muốn chết được , đã mặc váy lại còn đi giày cao , từ đó tới h nó có khi nào ăn mặc như thế đâu . Ngồi trên xe mà mặt nó cứ hầm hầm , làm hấn ko nhịn nổi phì cười .

Kết !

Xe hấn dừng lại trước 1 cánh cổng lớn . Nó đưa mắt nhìn , phải nói là , nó mở to mắt hết cỡ , trước mặt nó là 1 tòa biệt thự sang trọng , nếu nói theo nó là lâu đài í , nó biết hấn giàu , nhưng có cần phải giàu dữ vậy ko ?

Thấy vẻ mặt ngơ ngơ của nó , hấn nhin cười & bảo :

__” Xuống xe thôi , cô định ngồi đó luôn à ? “

Bấy h , nó mới hoảng hồn , lật đật leo xuống xe .

Hấn cùng nó bước vào cổng , người gác cổng lễ phép cúi người xuống :

__” Chào mừng thiếu gia về nhà ! “

Hấn ko nói gì chỉ đi lướt wa , vào trong sảnh , mắt nó muốn nổ đom đom luôn , khung cảnh thật trang trọng , người dự tiệc toàn sang trọng , nếu hỏi chiều nó mà mặc bộ đồ đó thì biết chui vào đâu mà trốn chứ ? Nó thầm cảm ơn hấn .

Đột nhiên , hấn dừng lại làm nó đâm sầm vào lưng hấn , bực bội , nó nói :

__” Làm gì vậy chứ ? “

__” Ai kêu cô đi mà ko nhìn “

__” Anh...”

__” Cô đứng yên ở đây ! Ko được đi đâu đấy , tôi lại đây rồi sẽ way lại liền . Nhớ là đứng yên ở đây đấy nhé . Cô mà ko nghe lời là biết tay tôi .”

Nói rồi hấn bỏ đi , nó nhìn theo mà muốn đập chết hấn vậy , làm như nó con hấn ko = ấy .

Thấy hấn từ xa đi lại , cha hấn & dì hấn vui vô cùng , vì hấn đã đến dự bữa tiệc này .

__” Chào ! ‘ ‘ .Hấn lạnh lùng nói

__” Con trai , con sống tốt chứ ? ‘ ‘ . Cha hấn ôn tồn hỏi

__” Ko cần ông wan tâm , tôi đã đến rồi đấy . Giờ xin phép , tôi ko rảnh ở lại đây”

“” Thiet tình , ko dùng biện pháp mạnh ko được mà , thằng nhóc này , đúng là cố chấp quá ... ‘ ‘ . Dì hấn nghĩ rồi khẽ thở dài .

Tách !

Bà đưa tay lên , 1 toáng người bước ra .

Hấn đầu wan tâm , tiếp tục bước đi .

__” Buông tôi ra coi , mấy người làm gì vậy chứ , buông ra ‘ ‘

Hấn khựng lại , sao nó lại ...

Bước thật nhanh về chỗ cha hấn , hấn nhìn nó & hỏi :

__” Sao cô ko nghe lời tôi ? ‘ ‘

Nó bực tức :

__” Ai nói tôi ko nghe , tự nhiên mấy người này lại bắt tôi kìa ! ‘ ‘

Thật ra , cha & dì hấn đã thấy hấn & nó vào & cũng biết chỗ nó đang đứng . Chỉ còn cách này mới làm cho hấn chịu ở lại dự tiệc thôi .

__” Buông cô ấy ra . Mau lên ‘ ‘ . Hấn nhìn đám cận vệ & quát .

Câu nói của hấn ko có hiệu lực . Đám người đó vẫn giữ nó lại .

__” Dì ko muốn làm vậy đâu . Con chọn đi . Ở lại đây dự tiệc hay về . ‘ ‘

Hấn im lặng ko trả lời .

Thấy vậy , dì hấn way sang đám cận vệ :

__” Đưa đi ‘ ‘ .

__” Được ! Tôi ở lại . Thả cô ấy ra đi ‘ ‘

Dì hấn mỉm cười & ra lệnh cho buông tay nó ra . Hấn kéo nó về phía mình .

Nãy h , nó chẳng pit chuyện gì đang xảy ra cả . Nó way sang nhìn hấn :

__” Nè , mấy người đó là ai vậy ? ‘ ‘

__” Cha tôi đấy . ‘ ‘ . Hấn tỏ vẻ khinh miệt

__” Nhưng sao họ lại bắt tôi ? ‘ ‘

__” Muốn tôi làm theo lời họSao cô nhiều chuyện thế hả ? ‘ ‘ . Hấn chợt way mặt sang chỗ khác .

Như nhớ ra chuyện gì quan trọng , nó hốt hã hỏi hấn :

__” Cho tôi hỏi , bây h ... là mấy h rồi ? ‘ ‘

__” 7h30 , có gì sao ? ‘ ‘

__” Hả ? 7h30 rồi ư ? Chết rồi ! Trễ nữa tiếng rồi . “

Nó vội chạy đi nhưng bị hấn níu lại :

__” Cô định đi đâu vậy ? “

__” Tôi có hẹn rồi . Xin lỗi . “

Nó chạy đi , hấn đứng đó , sao mà khó chịu thế , như thể vừa tuột mất thứ gì quan trọng lắm . Hấn buồn bã đi vào trog sảnh .

Nó vội vàng chạy về nhà xem Kỳ Sơn có về nhà chưa . Ko thấy Lý Sơn , nó nghĩ Kỳ Sơn vẫn còn ở đó , thay đồ xong , nó vội chạy tới Happy time of you .

Tới nơi , nó nhìn quanh tìm Kỳ Sơn nhưng ko thấy

ko lẽ về rồi sao ?

Tự nhiên nó thấy nó có lỗi quá . Nó đã để Kỳ Sơn đợi nó nữa tiếng đồng hồ .

Đưa tay quệt mồ hôi , nó hít thở vì mệt , nó way bước định về thì ...

__” Em tới trễ quá đó “

Kỳ Sơn từ đằng sau nó bước tới , hôm nay trông Kỳ Sơn đẹp trai vô cùng , nó lúng túng :

__” Em xin lỗi , tại em bận chút chuyện vs anh Hải Long nên”

__” Ko sao , em đến đây là được rồi . Đi thôi “

Kỳ Sơn kéo nó chạy vào công viên , chạy tới trước đu way đứng , Kỳ Sơn móc ra 2 vé , vì lần trước đi chơi vs nó , thấy nó cứ nhìn chăm chăm chiếc đu way đứng , khi được đi thì vẻ mặt nó vui vô cùng ,nên Kỳ Sơn quyết định chọn nơi này .

Vòng đu way ở đây cao hơn , có thể nói chuyện lâu hơn .

Kỳ Sơn kéo lên cái lồng màu vàng , nó cười tít mắt , nó rất thích đi đu way đứng , vì ở trên đu way , nó thỏa sức ngắm cảnh đẹp .

Vòng đu way từ từ đi lên trên . Nó nhìn cảnh bên ngoài mà cười tít .

Kỳ Sơn ngồi đối diện nó . Hít 1 hơi thật sâu , Kỳ Sơn lên tiếng:

__” Hoàng Linh “

__” Dạ ? “ . Nghe Kỳ Sơn gọi , nó way wa .

__” Anh có chuyện muốn nói vs em ! “

Nó ngồi ngay lại , nhìn Kỳ Sơn chờ câu nói tiếp theo .

__” Trong 3 người bọn anh , em thấy ai tốt nhất “

__” Hi , đối vs em , anh Nhật Lâm thì luôn ấm áp , anh Kỳ Sơn thì luôn bảo vệ & tốt vs em , còn tên kia thì luôn kiếm chuyện vs em , lại còn lạnh lùng vs em nữa ...”

Nghe nó nói , Kỳ Sơn mỉm cười , anh nghĩ nó có cảm tình vs mình & mình có cơ hội .

Nhìn thẳng vào mắt nó , Kỳ Sơn khẽ khàng nói :

__ Hoàng Linh , anh thích em , làm bạn gái anh nhé !

Nghe câu nói của Kỳ Sơn , nó như biến thành pho tượng , nó mở to mắt , như ko tin vào tai mình :

__” Sao....ạ ! “

Nhìn thấy thái độ của nó , Kỳ Sơn hơi đau lòng , nhưng ko lẽ h nói lại lần nữa sao ? Lỡ như ko giữ được sự vui vẻ như trước thì sao ? Lỡ nó ghét Kỳ Sơn thì sao ? ?

Trong đầu Kỳ Sơn lóe lên 1 tia sáng , có thể nói được lòng mình là được rồi , còn chuyện làm cho nó hiểu thì để sau vậy !

Cổ kiềm nén sự tuyệt vọng , Kỳ Sơn nhìn nó vs ánh mắt tình nghịch :

__” Em ngốc quá , có cần căng thẳng vậy ko ?Anh chỉ đùa thôi mà ! “

__” Dạ ? “

Nó hú hồn vì câu nói của Kỳ Sơn , thiệt tình nó ko biết phải trả lời sao nữa , cũng may là nói đùa !

Nó tươi cười nhìn Kỳ Sơn , điều đó làm cho Kỳ Sơn càng đau lòng hơn .

“ Sao em ngốc đến thế chứ ? “.

Kỳ Sơn mỉm cười nhìn gương mặt vui vẻ của nó , vòng tay đang dần xuống đất, dù sao cũng đã nói rồi , Kỳ Sơn vui vẻ kéo nó ra khỏi chiếc lồng , cả 2 vui vẻ nói cười suốt chặng đường về .

__” 2 người hẹn nhau đi chơi à ? “

Vừa về tới nhà , nó đã thấy hần hằm hằm nhìn mình , nó cố nở 1 nụ cười :

__” Anh về lâu chưa ? Xin lỗi vì lúc này đã ko ở đó cùng anh được ! “

Nói rồi nó đi lên phòng mình .

Còn lại hần & Kỳ Sơn , cả 2 nhìn nhau , ko nói gì , cho đến khi 1 trong 2 người đi lên phòng .

9. Chương 9

Chap 9 : Giông bão

Hôm nay , cũng như mọi khi , nó cùng 3 tên kia đi học , vào lớp ,hình như hôm nay Bảo Trân nghỉ học , ko wan tâm , nó gục lên bàn , đột nhiên , có 1 người đi đến đưa cho nó 1 lá thư :

“ Muốn cứu Tuyết Như , ra về đến khu nhà M , đường S .Nên nhớ là ko được báo cho 3 chàng kia pit đây nhá , nếu ko thì “

Nó bàng hoàng buông lá thư xuống .

“ Sao chứ ? Chị Tuyết Như đang bị gì sao ? Sao chị ấy lại Ko lẽ là .. bọn Bảo Trân sao . Mình nên đi hay ko đây ? Hay là ko đi . Nhưng mà ... chị ấy cũng rất tốt mà , làm sao bây h , nên nói cho các anh ấy biết ko ?..”

Nó ngồi học mà tâm trí cứ đầu đầu ..

Reng...g....g !

Tiếng chuông ra về vang lên , nó vẫn ngồi đó , trong đầu nó đang đấu tranh , ko biết nên đi hay ko ?

Bọn hần thấy nó chưa ra nên tới lớp nó tìm , thấy nó ngồi đó chau mày , hần cất giọng :

__” Định ko về à ? “

Nó ko đối thoại tới câu nói của hần , nó đã nghĩ kĩ , nó sẽ đi cứu Tuyết Như , cũng vì nó mà Tuyết Như mới bị bọn kia bắt , nó phải đi .

Nó đứng lên nói vs bọn hần 1 câu :

__” Hôm nay em có việc bận , mấy anh về trước đi “

Rồi chạy đi 1 mạch .

Bọn hần đứng đó , chau mày nhìn sự khác thường của nó .

Nó chạy thật nhanh tới địa chỉ trong thư , đưa tay mở cánh cửa ra , nó nhìn thấy Tuyết Như ngồi đó , tay bị trói chặt đến nổi chảy máu .

Bọn Hàn Nhược đứng đó , thấy nó vào , cất giọng khinh miệt :

__” Tới thật à ? Tình nghĩa dữ . ‘‘

Nó nhìn Hàn Nhược đầy căm phẫn :

__” Muốn gì nói thẳng đi !”

Hàn Nhược cất tiếng cười khinh miệt nó .

Nó ko wan tâm , chạy tới cởi trói cho Tuyết Như :

__” Chị ko sao chứ ? ‘‘

__” Em khờ quá . Tới đây chi vậy . Chuyện này để chị tự lo . ‘. Tuyết Như nhìn nó

__” Chị & em đã là chị em rồi , ko lẽ thấy chị gặp nạn em ko cứu ‘‘

__” Em đúng là ngốc mà ! ‘‘

Nó cười tít nhìn Tuyết Như , sau đó nói :

__” H chị chạy đi , để em giải quyết cho , chị đừng lo cho em ‘‘

__” Ko được , sao chị có thể ‘‘

__” Chị nghe em đi , vs lại em có võ mà , ko sao đâu ‘‘

Cất ngay giọng Tuyết Như , nó nói & dìu Tuyết Như đứng dậy .

Nhìn về phía Hàn Nhược , nó đề nghị ;

__” Để chị ấy đi . Tôi sẽ ở lại đây ! ‘‘

Hàn Nhược nhếch miệng cười khẩy 1 cái :

__” Được thôi ‘‘

Nó đẩy Tuyết Như ra ngoài & đóng cửa lại .

__” Muốn gì thì cứ nói đi ‘‘

Nó đồng dục nói

Hàn Nhược búng tay , 1 đám người bậm trợn bước ra :

__” Mày có ngon thì dẹp đám này đi ! ‘‘

Thế là nó phải đánh , mặc dù nó đã hứa vs hắn là ko dùng vũ lực , nhưng vs tình thế này thì nó ko thể ko dùng được .

Nó hạ được 5 tên , nhưng ko làm 5 tên đó nằm luôn , đám người đó cứ tấn công tới tấp , nó cuối cùng ko trụ nổi nữa , giờ nó đang nằm trợn trong tay bọn đó .

Hàn Nhược bước ra , giờ nó mới để ý , còn có Bảo Trân & Nhã Nhã , nó được đưa tới trước mặt bọn đó .

Nhã Nhã đưa mắt nhìn nó :

__” Mày ko nghe lời tụi tao , giờ tụi tao sẽ ày biết , để coi , wa hôm nay mày còn mặt mũi nào gặp các anh ấy ko ? ‘‘

Nó nhúu mày ko hiểu Nhã Nhã nói gì , chợt bọn đó xô nó xuống .

Hàn Nhược way wa 1 người con trai & nói :

__” Mã Thiên , đến lúc hành động rồi nhỉ ? Thứ mà anh ấy chưa có được bây giờ sẽ nằm trợn trog tay anh đây . Ném trái cảm giác chiến thắng đi ! ‘‘

Mã Thiên nhếch mép cười , sau đó bước ra , tiến đến gần nó :

__” Cô cũng ko đến nỗi nào . Chúng ta chơi trò ‘ mèo chuột vờn nhau ‘ nhé !

Vừa dứt câu nói , Mã Thiên & bọn đó cười phá lên .

Nó hiểu rồi , hiểu tất cả rồi , bọn này muốn.... Thật đáng khinh mà , nó cười khẩy nhìn Mã Thiên :

__” Hèn hạ ! “

__” Tôi thích loại con gái vậy đấy ! “ . Mã Thiên lại cất giọng cười.

Nó đứng lên , thủ thế .

Mã Thiên nhìn nó rồi tấn công .

Nó đã mệt như khi đấu vs bọn kia , giờ lại đánh vs Mã Thiên . Các đòn của nó ra lúc đầu còn trụ được , đến lúc sau thì đều bị Mã Thiên tránh được .

Mã Thiên chụp lấy tay nó , đưa sát người vào người nó làm nó rùng mình , đẩy Mã Thiên 1 cái , nó lui ra sau .

Bọn Hàn Nhược , Nhã Nhã , Bảo Trân đứng đó theo dõi “màn kịch” cười hả hê

Khoanh tay trước ngực , hấn cất giọng :

__” Lạ thật ! “

__” Ko lẽ có chuyện gì ? “ . Kỳ Sơn khẽ nhíu mày .

Nhật Lâm tiến lại chỗ ngồi của nó , nhìn thấy dưới đất có 1 mẩu giấy , khom người xuống nhặt lên .

Mặt Nhật Lâm thay đổi hoàn toàn

__” Chết rồi ! “

Đưa tờ giấy cho hấn & Kỳ Sơn , Nhật Lâm khẽ thốt lên .

__” Nhỏ gốc này , kêu ko cho tụi mình biết là ko cho thật à , sao tin người thế !” . Hấn nói vs vẻ mặt tức giận .

Rồi ko ai nói gì , cả 3 cùng chạy tới địa điểm đó .

Chạy 1 lúc , bọn hấn gặp được Tuyết Như , thấy người Tuyết Như dính máu , hấn ngạc nhiên hỏi :

__” Sao thế ? “

Thấy bọn hấn , Tuyết Như mừng lắm , vội nói cho hấn biết chỗ của nó để đến cứu nó kịp thời .

Bọn hấn nhìn vẻ mệt mỏi của Tuyết Như , muốn đi cũng ko đành .

Nhật Lâm way sag hấn :

__” Mà đưa Tuyết Như về nhà cô ấy đi , rồi tới địa điểm đó . Tụi tao sẽ tới đó trước , ko sao đâu ! “

Hấn rất muốn tới đó , vì lo cho nó , nhưng nghe Nhật Lâm nói vậy , hấn đành phải vậy thôi , hấn cố đưa Tuyết Như về thật nhanh để đến chỗ nó .

Trog lòng hấn bất an hơn bao h hết , cầu mong cho nó đừng xảy ra chuyện gì .

Nhật Lâm & Kỳ Sơn thì chạy nhanh đến nơi đó .

Nó đang mệt lả vì đánh vs Mã Thiên , Mã Thiên tiến đến gần nó , nhanh như cắt , ra đòn cuối cùng , thế là nó đã nằm gọn trog tay Mã Thiên , quật nó nằm xuống , Mã Thiên xiết chặt tay nó .

Nó hốt hoảng hét lên :

__” Buông tôi ra , đồ khốn ! “

Mã Thiên ko buông , lại còn hả hê :

__” Hết lớn hơn nữa đi , ko ai cứu cô đâu . Ngoan ngoan chút đi . “

Mã Thiên khom người xuống , hôn vào môi nó .

Nụ hôn đầu của nó , sao lại có thể dễ dàng mất đi vậy chứ

Nó cắn mạnh vào môi Mã Thiên làm cho Mã Thiên phải dừng lại vì đau :

__” Ha , mạnh mẽ lắm . “

Mã Thiên tiếp tục cúi người xuống , hôn tới tấp vào môi nó , từ từ di chuyển xuống cổ .

Nó cổ vùng vẫy , nhưng tên này mạnh quá , con trai thường mạnh vậy sao ?

Nước mắt nó bắt đầu tuôn ra .

__” Buông tôi ra , buông ra “

Ko thèm wan tâm , Mã Thiên tiếp tục hôn nó , Mã Thiên dùng 1 tay cũng đủ kiềm tay nó lại .

Tay còn lại , Mã Thiên đưa lên , vừa hôn vào cổ nó , Mã Thiên vừa đưa tay gỡ nút trên áo nó ...

1 nút ..

2 nút ..

Nó bất lực , nước mắt cứ tuôn ra .

RẦM !

Cánh cửa mở toang ra !

Nhật Lâm & Kỳ Sơn bước vào , nhìn thấy cảnh trước mắt , Nhật Lâm hét lên :

__” Thằng khốn ! “

Và chạy tới đâm cho Mã Thiên 1 cái , bị cú đâm của Nhật Lâm , Mã Thiên thụt lùi về sau , Nhật Lâm khoác áo khoác của mình cho nó , đưa tay lau nước mắt cho nó , Nhật Lâm dìu nó tới chỗ Kỳ Sơn .

__” Sao anh ... lại biết chỗ này ! “ Hàn Nhượng lấp bắp

__” Hèn hạ ! “ . Way sag Mã Thiên , Kỳ Sơn nói tiếp__” Mày chán sống rồi phải ko ? “ .

Cả đám người bên Mã Thiên cùng nhào tới , Nhật Lâm & Kỳ Sơn chia nhau ra đánh .

Nó lúc này vẫn rất sợ hãi , đứng nép vào góc cột .

Bọn Hàn Nhượng đi tới phía sau nó lúc nào ko hay , đột nhiên , Mã Thiên rút con dao găm ra , chụp lấy nó , Mã Thiên cắt giọng :

__” Over here ! “

Nghe giọng nói , theo phản xạ Nhật Lâm & Kỳ Sơn way lại , đứng bất động .

Nó lại đang nằm trong tay Mã Thiên .

Cười khẩy 1 cái , Mã Thiên thản nhiên nói :

__” Đánh tiếp đi . Tụi mày thử đánh đàn em tao đi , coi tao sẽ làm gì “ . Cùng vs lời nói , Mã Thiên đưa con dao găm sát cổ nó hơn .

__” Mày muốn gì ? “ . Nhật Lâm nhìn Mã Thiên .

__” Hạ màn ! “ . Hấn từ ngoài đi vào .

Đưa Tuyết Như về nhà xog , hấn vội vàng chạy tới đây .

Hấn chạy hết sức mình , lòng thì bồn chồn ko yên .

Vừa vào hấn đã thấy nó , con dao trong tay Mã Thiên kề sát cổ nó , hấn khẽ chau mày , đi tới gần Nhật Lâm & Kỳ Sơn .

__” Ha , nhân vật chính đây rồi sao ? “ Mã Thiên nhếch mép__” Cuộc chơi càng vui hơn rồi đây “

Nói rồi , Mã Thiên đi về phía cửa ra , nói vọng vào trong :

__” Muốn cứu cô ta chứ ? Ha ha ha “

Bọn hấn nhìn theo mà ko hiểu Mã Thiên đang toan tính gì trog đầu .

Mã Thiên từ từ , lùi về phía sau , đến giữa con đường thì ngưng lại , đưa tay lên ra hiệu gì đó .

Nhận được tín hiệu , cả đám đàn em của Mã Thiên xông vào đánh bọn hấn , bọn hấn vừa đánh trả vừa theo dõi hành động của Mã Thiên .

Từ xa , 1 chiếc xe BMW chạy lại chỗ Mã Thiên & nó đang đứng .

Buông tay ra , Mã Thiên xô nó xuống rồi chạy vào trong nơi bọn Hàn Nhược đang đứng .

Chiếc BMW nhắm thẳng vào nó , như 1 con sói khát máu , chạy vs 1 vận tốc khủng .

Nghe tiếng động cơ , bọn hấn nhìn ra .

Rõ rồi !

Hành động của Mã Thiên bọn hấn đã thấu .

Nó mệt nhoài , nhìn về phía “con thú dữ” đang chạy tới , nó nhếch mép cười , chết thì chết , nó ko còn sức lực nào để chạy nữa .

Thấy nó đứng bất động nhìn , bọn hấn sốt ruột , nhanh tay ra đòn quyết định , hạ hết mấy tên choai choai .

__” HOÀNG LINH , TRÁNH MAU ! “ . Kỳ Sơn hét lớn , nhưng vô ích , nó ko nghe thấy , dù có nghe , nó cũng ko còn sức để tránh .

Nhật Lâm chạy ra phía nó , nhanh như cắt .

Thấy cảnh tượng trước mắt , hấn sực nhớ ra điều gì đó , nhấc chân lên , hấn chạy ra đó .

Két...t.....t.....t

RẦM !

Tít ...tít...

Cú ngã mạnh khiến nó ngất xỉu , nó nằm trên mép đường , Nhật Lâm thì bị ai đó đẩy wa bên kia đường .

Nhật Lâm ngồi dậy , way đầu nhìn về phía nó

__” HẢI LONG “

Nhật Lâm hốt hả chạy lại khi thấy hấn nằm bất động trog vũng máu .

Kỳ Sơn chạy lại chỗ nó , thấy hấn nằm im đó , Kỳ Sơn cũng lo lắng , móc điện thoại ra , Kỳ Sơn gấp gấp nói :

__” Cho 1 chiếc xe cấp cứu đến đường S, mau lên , bạn tôi có chuyện rồi , nhanh lên đi “

__” Mà y sẽ ko sao đâu , Hải Long “ . Nhật Lâm dịu hấn dậy , ánh mắt đầy vẻ lo lắng cho thẳng bạn thân .

__” Cố lên , Hải Long “ . Kỳ Sơn nhìn máu me khắp người hấn mà thở dài

Chiếc xe cấp cứu nhah chóng được đưa tới , nó & hấn được đưa vào bệnh viện .

Hấn được đưa vào phòng cấp cứu , còn nó đang được chăm sóc ở phòng riêng.

Bác sĩ cứ chạy ra rồi lại chạy vào làm cho Nhật Lâm & Kỳ Sơn vô cùng lo lắng .

Sau 1 hồi , cánh cửa phòng cấp cứu mở ra , cô y tá đẩy chiếc giường của hấn đến phòng chăm sóc mà nó đang nằm .

Ông bác sĩ bước ra , bỏ khẩu trang xuống , ông ôn tồn bảo :

__” Đã wa khỏi tình trạng nguy kịch , nhưng do chấn thương quá nặng , có thể sẽ có di chứng .”

Rồi ông khẽ bước đi . Nhật Lâm & Kỳ Sơn thở phào nhẹ nhõm .

Cả 2 cùng tới phòng chăm sóc .

Bây h , Nhật Lâm & Kỳ Sơn chẳng pit làm gì , chỉ có 1 chữ “chờ” , chờ nó & hấn cùng tỉnh dậy .

Nhìn gương mặt nó , cả 2 đau lòng khôn xiếc .

__” ko , ko ...đừng mà , đừng mà ! ‘

Nó đau khổ hét lên , mồ hôi túa ra khắp mặt .

Nhật Lâm & Kỳ Sơn chạy đến bên giường nó .

__” ĐỪNG MÀ ! ‘

Nó hét toáng lên & bật dậy , mặt như sắp khóc .

Nhật Lâm nhẹ nhàng ngồi xuống cạnh nó , khẽ ôm nó vào lòng :

__” Ko sao rồi ! Có anh ở đây mà . Mọi chuyện kết thúc rồi ‘

Giọng nói trầm ấm vang lên khiến nó bớt sợ hãi phần nào . Thấy Nhật Lâm ôm nó , Kỳ Sơn rất khó chịu , nhưng pit làm sao đây ?

Nhẹ bước đi ra ngoài , Kỳ Sơn đưa mắt nhìn bầu trời xanh , ánh mắt mag 1 nỗi buồn xa xăm .

Chợt ! Nó như nhớ ra điều gì , ánh mắt lo lắng nhìn Nhật Lâm :

__” Anh ... ko sao chứ ? ‘

Vì khi đó , nó thấy Nhật Lâm lao ra , nó cứ nghĩ ác mộng thành sự thật . Giờ thấy Nhật Lâm ko sao , nó thấy hơi lạ , vậy ai đã cứu nó chứ ?

__” Ko sao ! ‘

__” Vậyem thấy anh lao ra mà , ... ‘

__” Anh có lao ra , nhưng chậm hơn 1 người ...”. Ngưng 1 lát , Nhật Lâm nói tiếp __” Hải Long đã nhào ra , đẩy anh & em sag 1 bên ... ‘

__” Hả ? ‘ . Nó mở to mắt __” Vậy ...anh ta ..”

Nhật Lâm chỉ sag giường bên cạnh , nó thấy hấn nằm đó , mặt xanh xao , nhưng nét đẹp trai vẫn còn .

Sao hấn lại làm vậy chứ ? Ko phải hấn ghét nó lắm sao ? Tại sao chứ ?

1 loạt câu hỏi cứ tua wanh nó , nó ko hiểu sao hấn lại làm vậy nữa .

__” Thôi em , nằm xuống nghỉ ngơi đi . Anh & Kỳ Sơn về nhà lấy đồ rồi trở vào đây ‘

Đặt nó nằm xuống , Nhật Lâm mỉm cười way đi .

10. Chương 10

Chap 10 : Tia sáng mong manh

Nó ngồi đó , nhìn chằm chằm về phía hấn , sao hấn lại liều mạng vậy chứ ?

Ko lẽhấn

Đúng rồi !

Nó ko ngờ hấn lại giữ lời đến vậy .

Hôm đó , nó nhờ hấn bảo vệ Nhật Lâm , chỉ vì cơn ác mộng đó ư ?

Tại nó mà hấn mới ra nông nỗi này , nó thấy ghét bản thân mình quá !

Sao cứ phải vậy chứ ? Toàn chuyện ko may xảy đến vs nó .

Nếu pit hấn trọng lời hứa đến vậy , nó sẽ ko nhờ hấn .

Hấn đâu cần phải làm vậy chứ !

Cái thứ nước mặn mặn lại tuôn ra trên khóe mi nó , nó khóc sao ?

Đưa tay rút sợi dây nước biển , nó leo xuống giường mình , bước đến giường của hấn .

Đôi mắt hấn cứ nhắm nghiền , nó phải làm sao đây ?

__” Này , mau tỉnh lại đi , đừng giỡn nữa . Tôi còn chưa trả nợ cho anh mà ... tỉnh lại đi mà ... hic..”

Nó đưa tay lay lay người hấn , nước mắt thi nhau tuôn ra , nhưng vô ích , hấn vẫn nằm đó , mắt cứ nhắm nghiền .

Cạch !

Cánh cửa phòng bệnh mở ra , nó way đầu lại .

Làcha & dì hấn !

Ông nhìn nó , cười hiền :

__” Cháu ko sao chứ ? “

__” Dạ , ko sao ! Nhưng sao”

__” Ta hỏi Nhật Lâm & Kỳ Sơn , cái thằng nhóc này , cứng đầu quá “

Ông đau khổ nhìn hấn .

“ Cha anh ta vẫn rất tốt vs anh ta mà . Chắc trog chuyện của mẹ anh ta có uẩn khúc gì rồi “

Nó nghĩ thầm .

__” Hôm đó , bọn cận vệ có làm đau cháu ko ? “ . Dì hấn ôn tồn hỏi :

__” Dạ , ko ạ ! “ . Nó toe toét .

Cha & dì hấn nhìn nó , mỉm cười đầm đạm .

Bất chợt , ông đứng lên :

__” Ta đi thôi , dám làm con ta bị thương đến thế này , ko yên vs ta đâu . Thôi bác về . Chào cháu “ . Rồi ông sải bước đi .

Còn lại nó , ko khí trong bệnh viện ngột ngạt quá . Nó ko thích tí nào !

Nó nhìn gương mặt hấn. Sao hấn cứng đầu vậy chứ ? Cứ nhắm mắt suốt ngày .

Nhật Lâm & Kỳ Sơn lấy đồ xong , trở vào bệnh viện

Vừa mở cửa , đã thấy nó ngay giường hấn . Nhật Lâm nhẹ nhàng đi lại :

__” Đừng lo , ko sao đâu . Nó mạnh mẽ lắm ! “

__” Tất cả là tại em ...hức...là tại em “ . Nó nói trong tiếng nấc

__” Ko phải tại em , đừng ngốc vậy chứ . Nín đi “ . Thấ nó khóc lòng Nhật Lâm đau như cắt .

Lại 1 lần nữa , Kỳ Sơn nhìn thấy Nhật Lâm ôm nó .

Đau khổ . Tuyệt vọng .

Kỳ Sơn bước ra khỏi phòng bệnh .

__” Con tiểu Linh Linh ngoan lắm, nó ăn rất nhiều ! “ . Đưa nó lại giường , Nhật Lâm mỉm cười nói .

Nó cười đáp lại , cả 2 nói chuyện rôm rả .

Đã 1 tuần rồi mà hần vẫn chưa tỉnh . Nó thì đã khỏe lại , có thể ra viện .

Còn hần , đến h vẫn cứ nhắm mắt như vậy làm cả bọn nó rất lo lắng , vội đến tìm bác sĩ .

__” Bác sĩ ơi , sao bạn cháu vẫn chưa tỉnh lại vậy ? ” . Nó nhìn ông bác sĩ , ánh mắt lo lắng

Ông bác sĩ khẽ thở dài :

__” Cậu ta đã wa tình trạng nguy kịch . nhưng do cú va đập quá mạnh , đã ảnh hưởng rất nhiều đến cơ thể . Nếu wa ngày hôm sau cậu ta ko tỉnh lại , thìmãi mãi sẽ ko tỉnh hoặc có thể cậu ta tỉnh lại nhưng sẽ mất hoàn toàn ký ức . ”

__” Sao ạ ? Mất hoàn toàn ký ức á ? ” . Nó mở to mắt

__” Vậy có thể hồi phục ko bác sĩ ? ” . Kỳ Sơn khẽ chau mày

__” Chuyện đó thì ... Có thể , nếu cậu ta có ý chí mạnh mẽ , ký ức sẽ ko mất đi . Chuyện này tùy thuộc vào cậu ta thôi . ”

Hôm sau , nó vừa xuất viện đã đến trường .

Kỳ lạ thay . Nó để ý ko thấy bọn Hàn Nhược , Bảo Trân , & tên Mã Thiên đâu , chỉ có Nhã Nhã vẫn đi học bình thường .

Giờ ra chơi , nó lên phòng hội trường , ko thấy Kỳ Sơn đâu , nó chỉ thấy Nhật Lâm ở đó .

__” anh Nhật Lâm ” .

__” Chào em , Hoàng Linh ” .

__” Em có chuyện muốn hỏi , anh có pit tại sao hôm nay lạ vậy ko ? ”

Nhật Lâm khẽ cười , nghe câu hỏi Nhật Lâm đã pit nó muốn nói gì rồi .

__” Do ông Nhất làm đấy ! ”

__” Ông Nhất ? Là ai thế ? ” . Nó ngơ ngác

__” Cha của Hải Long . Tập đoàn ông ấy lớn nhất & có uy lực nhất nước . Chính vì thế lời nói của ông ấy rất có giá trị . Nhà của tên khốn Mã Thiên đã thất thế , 2 người kia cũng thế . Và cả 3 đã bị đuổi khỏi trường này . Ông ấy còn khoan dung đó , nếu ko ,có thể họ đã bị đuổi ra khỏi nước luôn rồi ! ”

__” Ra là thế ” . Nó gật gù

“ Ủa? Lúc đó còn có ...” Nó nghĩ thầm & ngược lên nhìn Nhật Lâm

__” Còn chị Nhã Nhã thì sao ? ”

__” Cô ta rất thông minh . Đã mua chuộc bọn kia đừng khai mình ra .”

Nó mỉm cười .

Ko sao cả !

Mọi chuyện có lẽ đã wa rồi .

Sau cơn mưa trời lại sáng mà .

Ra về , nó & Nhật Lâm liền tới bệnh viện .

Hôm nay là ngày hần sẽ tỉnh . Nó chắc chắn vậy .

Bước vào căn phòng bệnh , nó hơi thất vọng khi nhìn thấy hần vẫn nằm đó , mắt vẫn nhắm nghiền .

Trời đã tối rồi sao hần mãi ko tỉnh chứ ?

Nếu wa ngày hôm sau thì

Ko thể được . Nó đang nợ hấn mà .

__” Về thôi , Hoàng Linh ‘’ . Nhật Lâm thấy trời đã tối nên kêu nó về

Nó nhìn hấn , ngẫm nghĩ rồi nói :

__” Em ngủ ở đây , anh về trước đi . Ko sao đâu ! ‘’

Nó cười tươi nói vs Nhật Lâm để anh ko lo cho nó .

Thấy nó vui , Nhật Lâm đành chịu ý nó vậy . Về thì về .

Nó bước tới cạnh giường hấn , khẽ ngồi xuống .

__” Tỉnh dậy đi mà ! Làm ơn đi ‘’

Nó lay lay cánh tay hấn , nếu ko tỉnh hấn sẽ mãi mãi ko tỉnh , nếu hấn ko tỉnh thì sao ?

Cảm giác trong nó lúc nàysao nó đau khổ thế nhỉ ?

Nóthích hấn rồi sao ?

Chợt !

Cánh tay hấn khẽ nhúc nhích .

Mi mắt khẽ cử động .

Hấn ...tỉnh rồi , tỉnh rồi .

Nó lau nước mắt , tươi cười nhìn cử chỉ của hấn .

Nhưngcử chỉ đó , chỉ thoáng wa , giờ hấn lại tiếp tục nhắm mắt !

Là sao chứ ?

Nó lấy hết sức , đưa tay lay lay người hấn :

__” Nè , tỉnh lại mau lên , tôi ko muốn nợ ai nhiều lần đâu . Tôi chưa trả xong nợ mà . Tỉnh lại mau đi ...hu hu....tỉnh lại đi mà ...”

__” Đau quá . Cô làm trò gì vậy ‘’.

Nó giật mình .

Giọng nói nàywen quá !

Hấnhấn vừa nói sao ?

Nó ngược đầu lên .

Là hấn . Đúng là hấn vừa nói .

Người đang nằm trước mặt nó đã tỉnh rồi .

Hấn tỉnh rồi .

Nó mừng lắm , nhào tới ôm chầm lấy hấn , khiến hấn hơi bực mình :

__”Cô làm trò gì thế hả ? ..Ko lẽ , bị sức cuốn hút của tôi mê hoặc rồi à ? ‘’ . Hấn nham nhở nói

Đúng là hấn rồi . Giọng nói đáng căm ghét này !

Nó sực tỉnh , vội buông hấn ra , lí nhí nói :

__” Tự tin vừa thôi ! Ai mà thêm . ‘’

Khoan đã ! Hấn ko

__” Ủa ? Anh pit tôi là ai hả ? ‘’ . Nó nhìn hấn chằm chằm .

__” Ko ‘’. Hấn thản nhiên đáp .

Nó bất động . Hấn mắt ký ức thật sao ? Nó vội way đi định gọi bác sĩ , nhưng bị hấn gọi giật lại :

__” Khoan đã , cô đi đâu vậy ? ‘’

__” Tôi tìm bác sĩ ! ‘’

__” Để làm gì ? ‘’

__” Khám cho anh chứ làm gì . ‘’

__” Tôi có bị gì đâu mà khám ? ‘’

__” Anh bị mất ký ức rồi . Tôi phải tìm bác sĩ ‘’

__” Tôi mất ký ức khi nào hả ? ‘’ . Hấn nhú mày

__” Thế anh biết tôi là ai ko ? ‘’

__” Cô là ‘’

__” Ai ? ‘’ Nó hồi thúc hấn

__” Osin của tôi ! ‘’

Hả ? Hấn nhớ sao ? Vậy khi này Nó way wa nhìn hấn thì thấy mặt hấn cười gian mah .

Hiểu rồi ! Nãy h , nó đã bị hấn chơi 1 vố .

__” Cô lo cho tôi vậy sao ? Yêu tôi rồi à ! ‘’

__” Hứ . Đồ điên ! ‘’ . Nó đỏ mặt way chỗ khác , ko lẽ nó thích hấn thật à ?

“ Dù vậy mình cũng ko nên nói ra trước được . Mất mặt lắm ‘’ . Nó nhủ thầm

__” Đây , sau anh lại làm vậy ? ‘’ . Nó nhìn hấn

__” Tôi đã hứa rồi mà ! ‘’ .

__” Nhưngnếu anh chết thì sao ? ‘’

__” Tôi hứa vs cô thì tôi sẽ thực hiện . Nếu tôi chếtthìtôi sẽ ám cô chứ sao ? ‘’ . Hấn cười ma mãnh

__” Cái tên chết tiệt này , h còn giỡn nữa ! ‘’ Nó liếc xéo hấn

__” Nếu người nằm đây là Nhật Lâm , cô có lo vậy ko ? ‘’

__” Đương nhiên là có rồi ! ‘’ . Nó thản nhiên

Hấn nhìn nó đáp nhanh lẹ như vậy , sao thất vọng thế nhỉ ?

Nó kể lại mọi chuyện cho hấn nghe , chuyện cha hấn đến thăm & cả chuyện đuổi học bọn kia . Nghe xong , hấn ko nói gì , chỉ khẽ mỉm cười .

Nó nghĩ chắc hấn sẽ tha thứ cho cha mình .

Đột nhiên , hấn way wa , kéo nó vào người hấn .

__” Tôi đã cứu cô rồi ! Giờ tới lúc cô báo đáp đi ! ‘’

__” Gì , gì chứ ? Báo đáp cái gì ! ‘’ . Nó cố vùng vẫy khỏi người hấn nhưng ko được , hấn mạnh hơn nó gấp mấy lần

__” Tôi cứu cô , mình đây thương tích , giờ cô ko báo đáp à . ‘’

__” Tôitôi.....báo đáp thì đợi khi nào anh ra viện đi rồi báo đáp ‘’ . Nó ngượng đỏ mặt

Chỉ chờ nó nói vậy hấn mới buông tay nó ra , nở 1 nụ cười đáng ghét :

__” Phải giữ lời đấy ! ‘’

11. Chương 11

Chap 11 : Bầu trời xanh

1 tuần sau :

Sức khỏe của hấn hồi phục lại rất nhanh , đã được xuất viện .

Nó vừa về tới nhà thì nhận được điện thoại :

__” Alô ! “

__” Anh đây ! “

__” Anh Kỳ Sơn ! Hôm nay anh đi đâu vậy ? “

Nó vừa mừng vừa bất ngờ khi nhận được điện thoại của Kỳ Sơn .

Từ khi ở bệnh viện , Kỳ Sơn chỉ xuất hiện 2 lần rồi ko thấy nữa , ở nhà cũng ko gặp .

__” À ! Tại anh có chút chuyện bận ! “

__” Vậy h anh đang ở đâu thế ? “

__” Sân bay ! “

__” Hả ? Sao lại ở sân bay ? “

__” Gia đình anh muốn anh về Úc học tập để quản lý công ty của ba nên hôm nay anh phải đi ! “

__” Sao ạ ? anh đợi 1 chút , em ra sân bay tiễn anh “

Cúp điện thoại , nó báo cho hấn & Nhật Lâm biết , rồi cùng nhau ra sân bay .

Đến nơi , nó chạy thật nhanh vào tìm Kỳ Sơn .

__” Hoàng Linh “ . Kỳ Sơn thấy nó liền mỉm cười

__” Học....học...sao....anh đi ...bất ngờ....vậy “ . Nó vừa thở vừa nói

__” Đúng đó . Sao mà đi bất ngờ vậy ? “ . Nhật Lâm nhìn Kỳ Sơn

__”Tại tao chưa nói vs tụi bây thôi , chứ chuyện này quyết định được 1 tuần rồi”

__” Mà thật là .. “ Hấn huých vào vai Kỳ Sơn

Bất chợt , Kỳ Sơn tiến đến , ôm chầm lấy nó .

Nó bất ngờ , đứng im như tượng .

Rồi Kỳ Sơn khom người xuống thủ thả vào tai nó :

__” Hôm đó , ko phải anh đùa đâu . Đồ ngốc ạ ! “

Lời nói nhẹ nhàng ấy đủ để nó nghe được .

Buông vòng tay đang ôm nó ra , Kỳ Sơn mỉm cười :

__” Thôi , trễ rồi . Tạm biệt “

__” Nhớ gọi điện cho tụi tao đây ! “

Rồi Kỳ Sơn way đi .

Nó vẫn còn bất ngờ , sao nó thấy mình có lỗi quá !

__” Anh Kỳ Sơn ..” . Nó gọi vs theo Kỳ Sơn .

Khẽ nhúu mày , rồi cười nhẹ 1 cái , Kỳ Sơn way đầu lại nhìn nó :

__” Ko sao đâu ! À , nếu 2 tên đó ăn hiếp em , em cứ gọi cho anh , anh sẽ thay em trừng trị tụi nó . Tạm biệt em ! “

Lời nói vừa dứt thì y như rằng , có 2 ánh mắt rực lửa nhìn Kỳ Sơn .

Thấy Kỳ Sơn mỉm cười , nó ko lo nữa , đưa tay chào tạm biệt Kỳ Sơn .

Máy bay cất cánh bay lên ko trung . Kỳ Sơn ngồi nhìn ra cửa sổ .

Trông ý nghĩ của Kỳ Sơn , Nó giống như bầu trời kia vậy , chỉ nhìn thấy được , ở bên được , nhưng mãi mãi ko thể chạm vào được

Ánh mắt Kỳ Sơn mag 1 nỗi buồn mang mác ...Lần đi này , có thể Kỳ Sơn sẽ quên được nó hoặc cũng có thể ko ?

Dù xa nó , Kỳ Sơn pit mình sẽ rất nhớ , nhưng nếu cứ như vậy , sẽ làm nó khó xử & Kỳ Sơn sẽ càng đau lòng hơn ..

Đưa ánh mắt nhìn bầu trời xanh , Kỳ Sơn khẽ mỉm cười , gương mặt tựa thiên thần ...

“ Tạm biệt em . Cô bé ngọc ! “

12. Chương 12

Chap 12 : Cầu vòng hạnh phúc

__” Này , đứng lại đó ! “

Vừa từ sân bay về nhà , hấn đã gọi nó lại .

Bực bội trước giọng điệu cao có của hấn , nó gắt :

__” Gì nữa đây ? “

__” Ngày mai , 7h sáng , đi vs tôi ! “

__” Sao ? Anh thích thì đi 1 mình đi , kêu tôi đi theo làm gì chứ ? “

__” Cô mau quên thế ? Hay là muốn báo đáp tôi theo cách khác “ . Hấn nham nhở nhìn nó .

Nó sực nhớ ra là đã hứa sẽ báo đáp hấn , dịu giọng xuống , nó nở 1 nụ cười gượng gạo

__” Được , đi thì đi “

Rồi nó đi thẳng lên phòng , vừa mở cửa phòng , con cún của nó liền nhào ra , nó vui quá , thốt lên :

__” Hải Long , nhớ chị lắm phải ko ? “

__” Cô mới gọi nó là cái gì ? “

Nó giật mình . Hấn đang đứng phía sau nó mà nó đâu hay biết .

Vội mỉm cười thân thiện , nó nói :

__” Hihi , tôi có nói gì đâu . Anh nghe nhầm rồi đấy “

Rồi nó chuồn vào phòng , đóng cửa lại .

Hấn lắc đầu nhìn nó , khẽ mỉm cười .

Sáng sớm tinh mơ nó đã bị hấn gọi dậy .

Mắt nhắm mắt mở , nó chui vào xe & tiếp tục ngủ .

Hấn phì cười , cho xe chuyển bánh .

__” Tới nơi rồi ! “ .

Hắn lay lay người nó .

Nó vươn vai , mở mắt ra nhìn xung quanh :

__” Wow ! Đẹp quá . Là biển đó “

Vội mở cửa xe chạy ra , nó thả mình vào bầu không khí trong lành nơi đây.

Sóng biển vỗ rì rào từng đợt , nó thích thú nhìn quanh .

Hắn & nó đi tới bãi cát trắng gần biển , ngồi xuống .

Chợt ! Nó mỉm cười ranh ma , quay sang hắn :

__” Anh có dám thi vs tôi ko ? “

__” Thi cái gì ? “.

__” Thi xem ai hét to hơn ! “

__” Thi thì thi “

__” Được , ai thua thì sao ? “. Nó lém lỉnh nhìn hắn

__” Ai thua thì ... phải làm theo 5 điều kiện mà người thắng đưa ra “ . Hắn nháy mắt tinh nghịch

__” Được thôi . “

Hắn đứng lên , đi tới phía trước , đưa tay thành hình cái loa & hét lớn :

__” NGUYỄN HOÀNG LINH LÀ ĐỒ ĐẠI NGỐC ! “

Hết xong hắn cười khoái trá .

Nó liếc xéo hắn 1 cái & đứng lên , 2 tay bắt thành hình cái loa , hít 1 thật sâu , nó hét hết công suất :

__” NHẤT HẢI LONG LÀ 1 TÊN KHỐN ! “

Cái giọng vàng oanh của nó làm hắn đứng kể bên chịu ko nổi , phải bịt 2 tai lại .

Nó quay sang nhìn hắn đầy khiêu khích .

Hắn buông 2 tay xuống , quay sang nó :

__” Thật ko ngờ “

__” Còn phải nói ! “ . Nó hả hê vs chiến thắng vang dội của mình

Bất chợt , hắn khom người xuống :

__” Nước biển mát lắm đấy ! “

Nó chưa kịp phản ứng gì , đã bị hắn quật ngã & kết quả là đã uống 1 ngụm nước biển to ơ là to .

Nó ho sặc sụa . gồng giọng nói :

__” Cái tên cà chớn này , đúng là đồ chết bầm mà “

Và nó sẵn tay kéo chân hắn , thế là ...hắn đã cùng uống nước biển vs nó .

Chơi đùa cả ngày trên biển , trời cũng đã sập tối .

Nó & hắn cùng lên xe ra về .

__” Này , vậy ai thắng hả ? “ . Nó quay sang hỏi hắn .

__” Đương nhiên là tôi rồi ! “

__” Hả ? Tôi thắng mà , anh ăn gian thế ? “

__” Tôi thắng . Tôi hét lớn hơn cô “

__” Tôi thắng mới đúng chứ ? “

__” Như vậy đi . Tôi & cô oẳn tù tì , ai thắng thì sẽ là người quyết định 5 điều kiện . Ok ? “

__” Hm.....”

__” Nếu ko oẳn tù tì thì coi như tôi thắng “

__” Được . Sơ anh chắc . 2.....3..”

Nó méo mó mặt mày .

Hắn ra cái kéo còn nó ra cái bao.

Chơi trò này hắn thắng là lẽ thường tình vì hắn đã biết hết “đường đi nước bước” của nó .

__” Tôi thắng nhá ! “ . Hắn nhếch mép

Nó thì ủ rũ , trong lòng thầm nguyên rửa hắn.

Về tới nhà , nó phi thẳng lên phòng & ngủ 1 giấc tới sáng.

Hôm sau ,

Nó cùng hắn & Nhật Lâm đến trường .

Có lẽ mọi chuyện đã kết thúc

Ko ai còn hại nó nữa

Phải chăng , hạnh phúc đã mỉm cười vs nó ???

.....

Ra chơi ,

Nó tung tăng đi quanh trường ...

Xoạt !

__” Có chuyện gì ? “

Giọng nói nàylà hắn

“” Hắn đang nói chuyện vs ai thế nhỉ ? “

Nó nghĩ thầm & vội nấp sau góc cây để “nghe ngóng”

__” Em iu anh “

Ko cần nhìn mặt nó cũng pit ai là người đang nói chuyện vs hắn rồi . Chính Nhã Nhã chứ ko ai khác .

__” Tôi pit ! “. Hắn đáp lạnh tanh

__” Thật đó . Em rất iu anh . Chúng ta wen nhau được ko ? “

__” Ko ! “” Hắn thản nhiên

__” Tại sao chứ ? “

__”.....”

__” Anh thích con bé ấy rồi sao ? “

__” Ai ?? “

__”Con nhỏ nhà quê ấy ... “

Chát !

1 cái tát văng xuống gương mặt xinh đẹp của Nhã Nhã .

__” Tôi đã cảnh cáo rồi , ko bao h được nói 2 từ ấy trước mặt tôi nữa mà ! “

“ Hấnhấn tát Nhã Nhã sao ? “

Xoạt !

Nó bất ngờ va vào tán lá ...

Lại nữa ...

Lần nào cũng pị phát hiện

Nó ủ rũ bước ra .

__” Chào ! “

__” Lại là mày . Mày thích đi nghe lén lắm à ? “ Nhã Nhã buông lời khinh miệt nó .

__” Tôi...” . Nó cúi gầm mặt xuống

__” BIẾN ĐI . TRƯỚC KHI TÔI NỔ ĐIÊN LÊN ! “ . Hấn quát lớn

Hấn ...đang nói ai thế ?

Nói nó sao ? ??

Nó buồn bã cúi đầu xuống . Còn Nhã Nhã mỉm cười đắc chí nhìn nó :

__” Đáng đời “

__” Tôi nói cô đấy ! “ . Hấn way sang Nhã Nhã , ánh mắt đầy căm phẫn

Nó ngơ ngác .

Hấn ko phải nói nó !

Có gì đó hơi vui thì phải !

Nhã Nhã xấu hổ bỏ đi . Trước khi đi , Nhã Nhã ko quên nói 1 câu vs nó :

__” Ko yên vs tôi đâu ! “

Hấn đi tới gần nó , nhìn nó hồi lâu , mỉm cười ma mãnh nói :

__” Cô...theo dõi tôi à ? “

__” Gì chứ ? “ . Nó ngược nhìn hấn__” Ai rãnh mà theo dõi anh chứ ! Điên chắc “

__” Vậy sao ? Tôi thấy ko phải vậy “ .

__” Hừ ! Anh bị bệnh hoang tưởng à ! Đồ điên ! “

__” Tôi nhớ có người còn nợ tôi 5 điều kiện thì phải ... “ . Hấn xoa xoa cằm mình

Nghe hấn nói , nó đứng họng .

Thấy nó im lặng , hấn pit mình đã thắng nên nói tiếp :

__” h tôi muốn cô thực hiện điều kiện thứ 1 “

Nó lườm hấn rồi gắt :

__” Điều kiện gì ? Nói đi “

__” Từ nay về sau , ko được xưng tôi – anh vs tôi mà phải xưng hô như vs Nhật Lâm ! “

__” Là sao ? “ . Nó nhăn nhó

__” Thì kêu = anh – em , dù gì tôi cũng lớn hơn cô 1 tuổi mà “

Nó suy nghĩ , kêu wen rồi sao đổi được chứ ?

Nó đành giở chiêu năn nỉ hấn .

__” Hihi , kêu như cũ được ko ? “

__” Ko . Nếu cô ko chịu thì tôi ra điều kiện khác vậy “

__” Được , nói thử xem “ . Nó mừng rỡ

__” Hôn tôi 1 cái ! “

Nó lắp bắp :

__” Gì chứ , hôn á ?? “

__” Thì cô ko chịu điều kiện kia nên phải vậy thôi ! Chọn đi “

Nó thà chết cũng ko hôn hấn , bực bội nói :

__” Kêu thì kêu , anh-em chứ gì , được thôi “

Hấn mỉm cười .

__” Xog rồi phải ko ? Tôi về lớp đây “ .

Nó bực bội khi thấy hấn cứ cười cười hoài , ko pit hấn muốn giở trò gì nữa .

__” Mới nói gì đó ? “ . Hấn nhướn mày

__” À ...Xog rồi phải ko , tôi”

__” Cái gì ? “

__” Em về lớp được chưa ? “ . Nó ngượng ngịu nói

__” Chưa xog ! “ . Hấn thản nhiên đáp

__” Còn gì nữa đây ! “

__” Điều kiện 2 . Hôn tôi 1 cái “

__” Anh ...anh.....

Nó tức trào máu .

__” Cái tên chết dịch này , anhanh.... “

__” Anh cái gì ? Mau đi . Định ko thực hiện à ? “

Nó thật tình muốn phang cho hấn 1 cái cho bể đầu hấn ghê cơ !

Mặc dù bây h nó đã khẳng định được là mình thích hấn . Nhưng dù gì thì nó cũng là con gái mà , sao lại bắt nó chủ động chứ

Nó bước thật chậm tới gần hấn . Đưa tay kéo cà-vạt của hấn xuống , nó nhón chân lên , hôn nhẹ vào má phải của hấn .

Nó đâu pit rằng tim hấn đang đập rất nhanh

Nó hơi đỏ mặt , way đầu sang chỗ khác & nói :

__” Xog rồi ..tôi...à ...em về lớp đây ! “

Chợt !

Hấn kéo nó lại .

& đặt lên môi nó 1 nụ hôn . Là nụ hôn đầu của hấn

Nó đơ toàn tập

Buông tay mình khỏi tay nó hấn thì thắm vào tai nó :

__” Tôi đâu kêu hôn lên má ! Đây là sự trừng phạt cho cô đấy . Lần sau nhớ hôn đúng chỗ nhé ! “

Rồi hắn bỏ đi , bỏ lại nó đứng đó ...

Tim nó lúc này đập liên hồi , mặt đỏ bừng , nó đứng tại chỗ , cứ ngỡ lúc này là giấc mơ

Còn hắn , đi đến phòng trưởng hội hs , hắn đóng sầm cửa lại , tim hắn cũng đang “biểu tình” & hắn nghĩ , có lẽ mình đã iu thật rồihắn sẽ khẳng định lại điều đó

13. Chương 13

Chap 13 : Sự thật đau thương

Nó cứ đứng đó , cảm giác này là sao đây ?

Nó hơi vui nhưng có 1 cái gì đó đang len lỏi trong nó , ko pit là cái gì nữa ..

__” Em làm gì ở đây vậy , Hoàng Linh “

Nó way người lại , là Nhật Lâm

Đúng rồi !

Nó đã quên mất Nhật Lâm !

Nhật Lâm luôn đối xử tốt vs nó , vậylẽ nào , chuyện nó nghĩ mình thích hắn chỉ là ngộ nhận . Tại sao nó lại quên mất Nhật Lâm chứ ?

Đầu óc nó rối bời , nó ko nghĩ được gì hết !

Thấy nó cứ im im ko trả lời , Nhật Lâm hơi lo lắng :

__” Em ko sao chứ ? “

__” Dạ !...ko saoà , hôm nay em sẽ về nhà thăm cha , mẹ chút , anh & anh Hải Long cứ về trước đi “

__” Ừm, được rồi ! “

Nó chào Nhật Lâm rồi chạy đi .

Nó đi về nhà nó .

__” Con về rồi đây ! Cha ơi , mẹ ơi “

Nó kêu mãi mà ko có ai trả lời .

Nó nghĩ chắc cha mẹ nó ra ngoài nên tự mở cửa bước vào !

Vừa vào trog , nó đã thấy trên bàn có 1 tờ giấy , tò mò nó cầm lên xem :

“ Con gái yêu ,

Cha mẹ thật sự rất có lỗi khi đi mà ko 1 lời nào vs con . & càng có lỗi hơn khi bao năm wa ta giấu con 1 chuyện liên wan đến con . Thật ra , con còn 1 người anh trai , & bọn ta ko phải cha mẹ ruột của con, bọn ta là bạn thân của cha mẹ ruột con .

Năm ấy , cha mẹ con & bọn ta cùng đi dã ngoại , có cả con & anh của con , nhưng ko may, xe mất thắng , lúc đó cha con cầm lái , chiếc xe cứ lao đi trong rừng , tình thế nguy cấp , cha con giao 2 con cho ta , & bảo bọn ta nhảy xuống xe trước rồi họ sẽ nhảy sau . Bọn ta thật sự ko ngờ , họ gạt bọn ta , khi bọn ta vừa ôm 2 con nhảy xuống xe , chiếc xe ấy đã nổ tan tành

Ta rất buồn vì chuyện đó , còn về anh con , vì lúc ấy bọn ta vẫn còn nghèo lắm , ko đủ tiền nuôi 4 người nên ta đã giao anh con cho 1 ông chủ nhà giàu của tập đoàn S... gì đó ...

& đúng là ý trời khi hôm đó , cậu chủ của tập đoàn Strong đến nhà ta , ta nghĩ đó chính là anh trai con , nên ta yên tâm giao con cho cậu ấy .

Ta thật sự xin lỗi con khi bao năm wa giấu con chuyện này

À , con ko phải tìm bọn ta đâu , bọn ta đã sang Mỹ cùng cậu con trai rồi .

Ta mong con hãy sống tốt & thật vui về con nhé !

Thấy con vui bọn ta cũng rất vui , & cả cha mẹ ruột của con nữa , họ sẽ thật hạnh phúc khi thấy con vui về /...”

Tách Tách ...

Nước mắt nó chan hòa , sao chứ ?

Sao ông trời lại đối xử vs nó như vậy chứ ?

Tại sao chứ ?

Nó khóc , nước mắt cứ thi nhau tuôn ra , nó ko kiềm được

Nó cuối đầu xuống & khóc nức nở

Ngoài trời cũng đã tối , nó lau nước mắt , đứng dậy .

Nó phải mạnh mẽ lên .

Nó lê từng bước đi về nhà hấn

Cạch !

__” Sao em về trễ vậy ! ‘ . Thấy nó vừa vào , Nhật Lâm khẽ hỏi :

Đứng trước Nhật Lâm , nó như ko còn mạnh mẽ nữa .

Nước mắt lại tuôn ra

Thấy nó khóc , Nhật Lâm đi tới & kéo nó ngồi xuống bậc thềm .

__” Hức ...hức , em lại yếu đuối ..rồi hức ... ‘

Nhật Lâm rất đau lòng khi thấy nó như vậy .. khẽ vỗ vai nó , Nhật Lâm dịu dàng nói :

__” Em đừng khóc nữa , có chuyện gì xảy ra vậy , nói cho anh pit đi....”

__” Hic , họ Họ ko phải cha mẹ ruột của em , cha mẹ em đã chết rồi , họ nói em còn có 1 người anh trai nữa hic... ‘

__” Sao ? Anh trai ư ? ‘

Nghe nó nói , Nhật Lâm bản thân nhớ lại mẫu đối thoại vs cha mình

__” Con trai , ta có chuyện muốn nói vs con , ta nghĩ con đã đủ lớn để biết chuyện này ‘

__” Dạ ! Cha cứ nói ‘

__” Ta Ko phải cha ruột của con , & con còn có 1 người em gái , con sẽ tìm nó về đây chứ ? ‘

__” Sao ? ‘

__” Ta biết , con sẽ sock , nhưng đã đến lúc con được pit sự thật , con sẽ thay ta tìm đứa em gái đó chứ ? ‘

__” Dạ , con hứa ‘

Nhật Lâm bắt ngờ , ko thể nào

Nó ngược lên nhìn bầu trời & nói tiếp :

__” Cha mẹ nuôi của em nói , anh trai em đã được giao cho tập đoàn S.... gì đó .

Họ nói , khi gặp anh Hải Long-con của tập đoàn Strong , họ chắc người đó anh trai của em

__” Thật sao ? ‘ ‘ Nghe nói tới đây , Nhật Lâm mừng rỡ , có lẽ chỉ là trùng hợp thôi , trùng hợp thôi

__” Em nhớ cha mẹ em lắm ! ‘ ‘

__” Em đừng buồn , nhìn lên trời đi , 1 trog số các ngôi sao ấy là cha mẹ em đó , họ luôn dõi theo em mà , vì thế nếu em vui thì họ mới vui được . Nghe lời anh, giờ khuya rồi , em đi ngủ đi , để mai còn có sức đi học”

Nhật Lâm đưa nó lên phòng & đắp chăn cho nó .

Đợi đến khi nó ngủ , Nhật Lâm khê đóng cửa lại & sải bước về phòng mình .

Chủ nhật ,

Thức dậy , bước xuống lầu , nó đã thấy hấn ngồi đó . Tiến đến gần hấn như chưa từng xảy ra việc hôm đó , nó cất tiếng hỏi :

__” Anh Nhật Lâm đâu ? ‘ ‘

__” Ra ngoài rồi ‘. Hấn cũng vậy , trả lời thản nhiên như chưa từng có chuyện gì.

Nó ngồi xuống cạnh hấn & dò xét :

__” Nếu có em gái , anh có vui ko ? ‘ ‘

Nghe nó hỏi thế , hấn cũng hơi bất ngờ :

__” Sao lại hỏi tôi chuyện đó ? ‘ ‘

__” Thì anh cứ trả lời đi ! ‘ ‘

__” Tôi ko thích có em gái ! ‘ ‘

__” Sao lại ko thích ! Hay là như vậy , thí dụ , tôi ... à em là em gái của anh , anh có vui ko ? ‘ ‘

Hấn buông tờ báo xuống ,hôm nay hấn thấy nó hơi lạ , sao cứ nói đến chuyện em gái , bực bội , hấn gắt lên :

__” Ko , cô bị sao vậy hả ? ‘ ‘

__” Hoàng Linh là em gái mà y đó , Hải Long ‘ ‘

Nhật Lâm từ ngoài đi vào , nói vs hấn :

__” Sao ? Em gái ư ? ‘ ‘

Hấn đứng phắt dậy , tìm như bị ai bóp nghẹt ,trò quái quỷ gì đây ?

Hấn vờ cười như đang đánh vào 1 trò chơi :

__” Ha , diễn hay lắm ! ‘ ‘

__” Ko diễn đâu , em nói thật đó ! ‘. Nó nhìn hấn.

Hấn như ko tin vào tai mình nữa . Nó vừa nói gì chứ ?

Hấn & nó là anh em ư ? Ko phải chứ

Rengreng

Đột nhiên chuông điện thoại vang , Nhật Lâm nhấc máy .

__” Ta đây ! ‘ ‘

__” Ông Nhất ? ‘ ‘

__” Con , Hải Long & con bé Hoàng Linh nữa , đến nhà ta ngay , các con đã biết chuyện rồi phải ko ? Bây giờ là lúc ta kể đoạn kết cho các con nghe ! ‘ ‘

—” Dạ ! “

Gác máy , Nhật Lâm khẽ thở dài :

—” Ông Nhất sẽ kể đoạn kết cho chúng ta nghe , mau tới đó thôi ! “

Cả 3 cùng lên xe tới đó .

Nó hoang mang , ko pit ai là anh trai mình , nếu là hấn thì sao ? hoặc ko phải hấn mà là ai khác thì sao ?

Hấn thì đầu óc như muốn nổ tung , sao nó lại là em gái hấn chứ ? Ko thể như thế được , hấn chưa khẳng định tình cảm của mình vs nó mà

Còn Nhật Lâm , trog lòng có gì đó lo lắng , sao ông Nhất lại kêu Nhật Lâm đi theo chứ ? Nhật Lâm ko muốn trở thành anh trai nó tí nào

& điều duy nhất hấn & Nhật Lâm nài nỉ ông trời đó là :

“ Làm ơn đi , Hoàng Linh ko phải em gái mình , cầu mong là vậy . Đây chỉ là hiểu lầm , là hiểu lầm mà thôi “

Kết !

Chiếc xe dừng lại ngay trước cổng 1 cái biệt thự to lớn .

Cả 3 bước xuống , cùng vào sảnh .

Tại nơi đây , ông Nhất đang ngồi chễm chệ trên chiếc ghế xoay .

—” Các con ngồi xuống đi ! “ . Ông ôn tồn nói

Nó , hấn & cả Nhật Lâm nữa , ai nấy đều lo lắng .

Đợi bọn nó ngồi xuống , ông Nhất nói tiếp , giọng nói mang 1 cái gì đó , man mác buồn !

—” Quá khứ ! Cái quá khứ ấy tưởng chừng bị chôn chặt trong ký ức , nhưng hôm nay , định mệnh đã đưa 3 đứa các con gặp nhau “

Ông Nhất bắt đầu vào câu chuyện , ánh mắt ông đang hướng về ký ức , ký ức đó chứa nhiều đau thương hay chứa nhiều nước mắt , chỉ người trog cuộ mới hiểu

—” Ý trời , đúng là ý trời . Ta sẽ kể cho các con nghe . Câu chuyện 30 năm về trước . “

Nhân vật :

* Thiên : cha nó

* Mỹ : mẹ nó

* Huy : cha Nhật Lâm

* Liên : mẹ Nhật Lâm

* Tân : cha hấn – ông Nhất

* Trang : dì hấn

* Nhung : mẹ hấn

* Duy , Hoa : cha mẹ nuôi của nó

30 năm trước ,

Trước cánh cổng trường , 1 cô gái xinh đẹp , mặc 1 chiếc váy màu trắng tinh khiết , tóc bay trog gió , đang đứng chờ 1 người .

Chợt !

Ánh mắt cô ấy sáng lên khi thấy người con trai chạy tới :

__” anh Thiên ! “

Chàng trai mỉm cười khi thấy cô gái , họ yêu nhau say đắm , sống trong hạnh phúc & có những người bạn tuyệt vời ...

Nhưng họ đâu ngờ rằng , có 1 ngày

__ “ Huy , Tân 2 anh dừng lại đi , đừng đánh nữa ! “ .

Mỹ hét lên trong tuyệt vọng khi nhìn thấy 2 người bạn thân vì mình mà đánh nhau .

Thấy cô khóc nức nở , 2 người ấy dừng lại , tiến về phía cô :

__” Đừng khóc ! Anh xin lỗi ! “ . Tân nói trong đau khổ .

__” Anh yêu em mà Mỹ , tại sao ko phải là anh ... “ . Huy lay lay vai cô .

Tân vội ngăn Huy lại , để ko làm đau Mỹ .

Đằng xa , 1 bóng người chạy lại – đó là Thiên .

Thấy Mỹ khóc , Thiên liền ngồi xuống & nói = giọng giận dữ :

__” Có chuyện gì vậy ? “

__” Mày im đi ! Mày có gì mà hơn tao chứ ? “ . Huy nhào tới , đánh Thiên .

Nhìn cảnh tượng trước mắt , Mỹ thất vọng , tại sao tình bạn của họ lại đi tới con đường này chứ ?

__ “ CÁC ANH THÔI ĐI , CÓ CẦN PHẢI VẬY KO . TÔI YÊU ANH THIÊN , CÒN 2 ANH TÔI CHỈ XEM LÀ 2 NGƯỜI BẠN THÂN THÔI , LÀM ƠN ĐI ĐỪNG TRỞ CON NHƯ THẾ CHỨ ? “

Cô hét lên trog nước mắt .

Sau ngày hôm đó , họ ít gặp nhau hơn . Mọi chuyện tưởng chừng như mơ

Cho đến 1 chiều chủ nhật . Họ tình cờ gặp lại nhau trên con phố cũ :

__” Chào em ! “ . Tân dịu dàng nhìn cô

Cô ko nói gì , chỉ khẽ mỉm cười .

__” Giới thiệu vs em , đây là vợ anh , cô ấy tên Nhung “

__” Còn đây là vợ anh , tên Liên “

__” Chúc mừng các anh “

Cô cười mãn nguyện khi nhìn thấy bạn mình đã có đôi có cặp , cô vòng tay mình wa tay Thiên , họ ngập tràn hạnh phúc

Mấy tháng sau , cô & Thiên đã có 2 đứa con xinh xắn

Tưởng chừng mọi chuyện đã xong , nhưng đâu ai pit được .

Đằng sau sự hạnh phúc của 1 gia đình là đau khổ ?

Tuy đã lấy vợ , nhưng Tân & Huy đâu quên đi tình cảm sâu đậm của mình đã dành cho cô . 2 người lấy vợ chỉ vì gia đình ép buộc .

Đâu khi nào họ wan tâm đến vợ mình ..

& vì 1 ngày say xỉn , ông Tân đã phạm sai lầm lớn , đó ko phải sai lầm gì to tát đối vs 1 cặp vợ chồng nhưng vs ông , đó lại là sai lầm lớn .

Vì say quá , ko làm chủ được mình ,ông ngỡ vợ mình là Mỹ nên

& thế là Hải Long ra đời

Do thấy ông quá lạnh nhạt vs vợ con , cha của ông đã làm 1 chuyện , chuyện đó khiến ông đau khổ & ray rứt đến tận bây h .

Hôm đó , gia đình nó đã ngoại cùng 2 người bạn chuyến dã ngoại ấy & cả chiếc xe tự phát nổ đó điều là do sự sắp đặt của cha ông Tân . Vì cha ông nghĩ nếu ko còn Mỹ trên đời thì sẽ ko có gì xảy ra nữa , & cũng là vì Thiên đã cướp người con gái mà Tân yêu

Cũng may là hôm đó , 2 đứa trẻ được cứu sống bởi 2 người bạn thân của họ , nhưng họ thì

2 người đó , biết mối wan hệ giữa 6 người nên đã đến nhờ ông Tân chăm sóc đứa bé trai

Kể đến đó , ông Nhất ghen ngào nhìn hấn :

__” Khi đứa bé trai được đưa đến , mẹ con nghi ngờ ta có con riêng nên sinh bệnh , ta biết , ta có lỗi khi ko nói rõ vs mẹ con , nhưng nếu nói ra , liệu ông nội của con có để yên cho đứa bé ấy sống yên ko ? Vì ko yên tâm nên ta giao đứa bé ấy cho ông Huy , nghĩa là cha của Nhật Lâm bây giờ , tên thật của con là Nguyễn Nhật Lâm chứ ko phải Võ Nhật Lâm ... “

Xoảng !

Nhật Lâm bần thần buông ly nước trên tay xuống , ko đời nào , ko thể có chuyện đó được

__” ÔNG NÓI LÁO , ÔNG GẠT TÔI , TÔI KO TIN ĐAU ! “

Xô gả cái bàn trước mặt , Nhật Lâm lao đi , mặc kệ mọi chuyện .

Còn nó ngồi yên tại chỗ , từ lúc ông Nhất kể chuyện tới h , nó cứ cuối gằm mặt xuống , ko ai biết biểu hiện của nó ra sao .

Thấy nó im lặng , ông Nhất lên tiếng trước :

__” Ta “

__” ÔNG IM ĐI , CHÍNH ÔNG , ÔNG ĐÃ HẠI CHẾT CHA MẸ TÔI , TÔI GHÉT CÁC NGƯỜI , GHÉT CÁC NGƯỜI .., CÁC NGƯỜI ÁC LẮM , TÔI HẬN ÔNGtại sao chứ , tại sao ???”

Nước mắt nó tuôn ra , nó chạy đi , chạy đi mãi .

Tại sao chứ ?

Chính ông nội hấn đã hại cha mẹ nó ư ? Nó sẽ ko tha thứ cho kẻ đó . Tại sao lại cướp đi sinh mạng của cha mẹ nó chứ ?

Nó ghét gia đình hấn lắm , ghét tất cả

Nó cứ chạy , chạy mãi , thà ko cho nó biết cái quá khứ đau thương ấy còn hơn...

H nó phải làm sao đây ?

Hấn ? Từ nay nó ko muốn gặp mặt hấn nữa , hấn là cháu của kẻ thù giết cha mẹ nó , nó khóc , kiệt sức , nó ngồi khụy xuống đường ...

Màn đêm tối tăm bao trùm lấy nó , đưa tay quệt nước mắt lăn dài trên má , nó đứng dậy , tự nhủ vs lòng phải mạnh mẽ lên , nó bước đi ...

Nhưng.... Nó đi đâu bây h chứ ? ? ?

Đúng rồi !

Nó sẽ về căn nhà của cha mẹ nuôi , dù sao ở đó cũng ko có ai !

Nhưng trước tiên , nó phải way lại nhà hấn lấy đồ ...

__” Lúc chiều cô chạy đi đâu vậy ! “ . Thấy nó vừa vào nhà , hấn liền hỏi

__””

__” Nè , tôi nói chuyện vs cô đây “

__”.....”

Nó ko thềm trả lời hần , cứ đi .

Bực bội , hần kéo tay nó lại .

__” Đây ...! ‘

__” Tránh ra ! ‘ . Nó xô mạnh hần ra khỏi người nó

__” Cô ‘

__” Tôi ghét các người , đừng dùng bàn tay đó chạm vào tôi .. ‘

__” ‘ . Hần đứng im đó , lời nó nói như cửa sâu vào người hần . Đau đớn ! Là cảm giác hần lúc này .

Thu dọn đồ xong , nó bước thật nhanh ra khỏi nhà , nhưng 1 lần nữa lại bị hần níu lại :

__” Cô định đi đâu ? ‘

__” Mặc xác tôi , ko cần wan tâm ! ‘ . Nó lạnh lùng đáp

__” Còn hợp đồng thì sao ? ‘ . Hần cố níu nó lại = mọi cách có thể

__” Hợp đồng ư ? Tính tới thời điểm này , có lẽ đã đủ số tiền tôi cần trả . Nhưng nếu chưa đủ thì tôi sẽ đi làm để trả ! ‘

__” ‘. Hần bắt lực buông lời bàn tay nó ra .

Nó bước đi , bóng tối phía trước bao trùm dần lấy dáng người nhỏ bé của nó .

Hần đưa mắt nhìn theo , lần đầu tiên trog đời hần bắt lực trước 1 người .

Nhìn nó đi xa dần , tim hần như thắt lại , như có ngàn con dao cứa vào !

Hần ko giữ được nó , hần đã để nó xa rời vòng tay mình

Tại sao chứ ?

Tại sao ông trời lại thích chơi trò này chứ ?

Tại cái quá khứ nghiệt ngã ấy ? tại ông nội của hần ? tại cuộc tình đó ? hay tại định mệnh là vậy ?

Hần đau lắm , chưa khi nào hần đau như thế cả ? tại nó ư ?

Hần tự cười chính mình , trách mình sao yếu đuối , nếu hần lạnh lùng thêm chút nữa thì đâu đến nỗi nào ?

Đúng vậy ! Hần quyết định sẽ thay đổi , sẽ lạnh lùng hơn trước , sẽ gạt nó ra khỏi tâm trí mình

Nó lê từng bước mệt nhoài vào căn nhà của cha mẹ nuôi , quăng đồ vào 1 góc , nó trèo lên giường & nhắm mắt lại...

‘‘ Sáng mai lại là 1 ngày mới ‘

Còn về Nhật Lâm , Nhật Lâm ko tin chuyện nó là em gái mình , cậu còn chưa nói rõ tình cảm của mình đối vs nó , giờ lại có chuyện anh-em xảy ra....

__” Nhật Lâm ! ‘ . Cha cậu nói vs giọng tha thiết .

Ánh mắt 2 người chạm vào nhau , ánh mắt Nhật Lâm đau khổ , như đang muốn van xin điều gì đó từ ông , còn ánh mắt cha cậu, nó mang 1 vẻ quyết đoán , kiên quyết .

__” Ta muốn nói vs con 1 chuyện ! ‘

__” Khỏi ! Tôi biết hết rồi , tôi ko phải con ông , tôi còn có 1 đứa em gái , đúng chứ ? ‘ . Nói xog , Nhật Lâm bỏ lên phòng .

Cha cậu ấy khẽ lắc đầu

Sáng hôm sau ,

Như thường ngày , nó đi bộ tới trường , tâm trạng nó đã đỡ hơn nhiều so vs hôm wa , vừa tới cổng trường , nó đã gặp hần , 1 điều mà nó ko muốn tí nào cả .

Cổ đi lướt thật nhanh wa hần , nó bước vào lớp .

Hôm nay , lớp nó học tiết toán đầu tiên , nó thì đỡ tẻ môn này , cầu mong cho

__” Em Hoàng Linh , lên giải bài này cho thầy ! “

Trời !

Nó nhăn nhó lên bảng giải bài , nói giải bài cho “cao cấp” í , chứ nó đứng cầm viên phấn & nhìn bài toán trên trên .

15’ trôi wa , nó vẫn cứ đứng đó .

Ông thầy ngao ngán lắc đầu :

__” Sắp thi đến nơi rồi , em học tẻ thế này , phải có người kèm thôi . Để xem , lớp ta haizz , ko ai học giỏi môn này cả , các bạn còn lo ôn bài sao mà có thời gian kèm cho em . À , có người rồi “

Thấy ông thầy tươi rói , nó ngạc nhiên :

__” Ai thế thầy ? “

__” Hết tiết này , em đi theo thầy “

Nó ngao ngán đi về chỗ , ông thầy này mà kèm nó là nó chết mất

Ngồi trong lớp nó cầu mong cho lâu hết tiết 1 tí

Reng.....

Hết tiết !

Sao hôm nay nó mong cái gì là cái đó tới vậy trời ! TT.TT

-“ Hoàng Linh, mau lên ! “

__” Dạ ! “ . Nó xách cặp đi theo ông thầy .

Đi 1 lúc , nó thấy đường này wen wen thì phải , đây là đường tới ...

__” Thầy ơi , mình đang đi đâu vậy thầy ? “ . Nó giả vờ hỏi xem mình nghĩ đúng ko .

__” Phòng hội trưởng hội hs ! “ . Ông thầy đáp thản nhiên

__” Hả ? Thầy kèm em ở đó sao ? “ . Nó há hốc , nếu vậy , nó sẽ phải thấy mặt hần rồi .

__” Tới rồi ! “ . ko thèm trả lời nó , ông thầy vui vẻ bước vào trong .

Thấy nó ko vào ông thầy bực bội gắt :

__” Hoàng Linh , mau vào đây ! “

Nó cúi gằm mặt , lê chân vào . Nó đưa mắt nhìn quanh . Rồi nở 1 nụ cười .

Hên quá , ko có hần ở đây !

__” Mình học thôi thầy ! “

__” Đợi chút “ . Thầy ngoái nhìn & nói

__” Thầy tìm em à ? “ . Từ ngoài cửa xuất hiện 1 giọng nói , giọng nói mà nó ko muốn nghe .

Ông thầy & nó way lại .

Hần ung dung bước vào & ko quên chào thầy .

__” Có việc gì ko thầy ! “ . Hần lạnh lùng hỏi

—” À , em là có thời gian rảnh nhiều nhất , thầy muốn nhờ em 1 việc ! “

—” Thầy cứ nói ! “

—” Lớp thầy , có 1 em học kém môn toán , mà gần thi tới nơi rồi , trog lớp các em khác thì lo ôn bài , em có thể giúp thầy kèm cho em này được ko ? “

Nghe ông thầy nói , nó bất ngờ , ngược đầu lên & nhăn nhó :

—” Ko phải chứ thầy ? “

Nãy h , hấn bước vào , đâu biết là nó vì nó cứ cúi mặt xuống đất , h thấy nó ở đây , hấn cũng ngạc nhiên ko kém

—” Em kèm giúp thầy đi , nếu em có chuyện gì cần giải quyết thì ... có thể giao cho hội phó mà ! “. Thấy hấn đứng im ông thầy nài nỉ .

Hội phó ? Hội phó ư ? Chẳng phải là anh Nhật Lâm sao . Có cách rồi !

—” Thầy ơi , hay là hội phó kèm em đi ! “ . Nó vui vẻ nói

—” Được , em sẽ kèm bạn ấy ! “ Hấn lạnh lùng đáp .

—” Thầy “ . Nó nhăn nhó

—” Còn thầy gì nữa , hội trưởng đã đồng ý rồi thì nhờ hội phó làm gì ? Hay là em muốn chính tay thầy kèm cho em ? “ Ông thầy đe dọa nó

Sầm !

Nó xay xầm , sao lại thành thế này chứ ?

Nó ko muốn liên wan tới hấn nữa cơ mà ?

Tại sao ông trời cứ đùa vs nó thế ?

Nó đưa đôi mắt “thỏ con” nhìn ông thầy , nhưng vô ích , ông thầy cười tươi rói vs hấn xog rồi bỏ đi , mặc kệ nó ...

Ông thầy đi rồi , chỉ còn lại nó & hấn , im ắng

....

....

—” Bắt đầu từ bây h , khi tới h toán , cô xách cặp lên đây . Khi ra về , bắt đầu học lúc 5h tới 7h , tại nhà tôi ! “ . Hấn nói vs giọng lạnh tanh .

—” Biết rồi ! “ . Rồi nó bước đi , bỏ lại hấn đứng đó .

Nó biết chứ , lúc nói chuyện vs nó , hấn có gì hơi lạ , hấn làm cho nó cảm thấy sợ , hấn lạnh hơn trước thì phải ...

Lúc này , tại 1 căn biệt thự :

Rầm , rầm

Đùng ..

Ầm , ầm ...

Nhật Lâm đập tất cả đồ đạc trong phòng mình , Nhật Lâm rất muốn khóc chứ ? Nhưng cậu là con trai , đâu dễ dàng khóc được , nhìn Nhật Lâm lúc này thật đáng thương , ánh mắt dịu dàng ngày nào bây h mang 1 nỗi đau khổ cùng cực ...

Ai có thể thấu hiểu chứ ?

Suy cho cùng , trog chuyện này , người đau nhiều nhất vẫn là Nhật Lâm !

Trên đường đi về lớp , nó chợt nhớ đến 1 người , người anh trai của nó- Nhật Lâm , nó đâu biết Nhật Lâm thích nó , từ đầu Nhật Lâm luôn mang cho nó 1 cảm giác ấm áp , bây h , biết Nhật Lâm chính là anh trai mình , nó cũng hơi vui .

Nhưng Sao hôm nay ko thấy Nhật Lâm nhỉ ?

Hay là xảy ra chuyện gì ? ?

Nó lấy hết can đảm , way lại phòng hội trường ...

__” Chuyện gì ? ‘ . Vừa nhìn thấy nó , hấn cất giọng .

__” Nhà anh Nhật Lâm ở đâu ? ‘.

Hấn bất ngờ , ngược nhìn nó :

__” Để làm gì ? ‘

__” Nhà anh ấy ở đâu ? ‘ . Ko wan tâm câu hỏi của hấn ,nó hỏi lại lần nữa .

__” Ko biết ! ‘

Chỉ chờ hấn nói vậy , nó cười 1 cái rồi bỏ đi , hấn nhìn theo nó mà nhói đau , tự nhắc mình phải gạt nó ra khỏi tâm trí mình ...

Hấn ko nói thì nó gọi hỏi Kỳ Sơn cũng được .

Nghĩ là làm ngay , nó móc điện thoại ra gọi cho Kỳ Sơn ..

__” Chuyện gì thế , Hoàng Linh ‘ . giọng nói trầm trầm của Kỳ Sơn vang lên

__” Dạ . Cho em hỏi , anh có biết nhà anh Nhật Lâm ở đâu ko ? ‘

__” Đường A , khu biệt thự tập đoàn Screen . Mà em hỏi có chuyện gì ko ? ‘ . giọng Kỳ Sơn hơi lo lắng .

__” Dạ . ko có gì đâu . Cám ơn anh ạ ! ‘

Nói vội cúp máy , nó sợ nếu nói tiếp nó sẽ khóc mất .

Trước khi cúp , nó còn kịp nghe được câu nói của Kỳ Sơn :

__” Đã xảy ra chuyện gì rồi phải ko ? ‘

.....

Có được địa chỉ , nó vội đi tìm , chỉ 1 chút nó đã tìm ra ngôi biệt thự ấy .

Đứng bấm chuông 1 hồi , 1 chị giúp việc vui vẻ ra chào hỏi nó :

__” Em tìm ai ? ‘

__” Dạ , có anh Nhật Lâm ở nhà ko chị ? ‘

__” Cậu chủ Lúc này , cậu chủ hình đang gặp chuyện buồn thì phải . Em là gì của cậu ấy ? ‘ . Chị giúp việc trù mẩn nhìn nó

__” Chị cho em gặp anh ấy được ko ‘

....

__” Ừm ‘

Thấy nó có vẻ tội nghiệp , chị giúp việc đành nhận lời , dẫn nó vào nhà , đi tới chân cầu thang , chị ấy nhẹ nhàng nói :

__” Em cứ đi thẳng lên là tới phòng cậu chủ ! ‘

Nó vui vẻ cám ơn chị giúp việc dễ thương & đi lên bậc thang.

Đứng trước cửa phòng Nhật Lâm , nó ko biết có nên gõ cửa hay ko ?

Nhưng lỡ tới đây rồi Suy nghĩ 1 hồi , nó đưa tay lên gõ cửa phòng Nhật Lâm

Cốc cốc cốc !

__” CÁC NGƯỜI RA HẾT ĐI , TÔI KO MUỐN GẶP AI HẾT ! “ Nhật Lâm tức giận quát khiến nó giật mình .

Lấy hết can đảm mà nó có , đưa tay , nó đẩy cửa bước vào .

__” anh Nhật Lâm ! “

Nghe giọng nó , Nhật Lâm bắt ngờ way người lại

Nó đưa mắt nhìn Nhật Lâm , người trước mặt nó , nó ko biết nên nói gì bây giờ , nhưng nó ko ngờ , Nhật Lâm lại đau khổ như vậy khi biết nó là em gái ..

Nó cứ đứng đó nhìn Nhật Lâm , thấy nó im phăng phắt , Nhật Lâm lấy lại vẻ bình tĩnh của mình , cố gắng tiến về phía nó :

__” Em tìm anh sao ? “

Nó ko nói gì , chỉ khẽ gật đầu .

__” Tìm anh có chuyện gì ko ? “ . Nhật Lâm lảng tránh ánh nhìn của nó .

__” Sao ... anh ko đi học ? “ . Nó nhìn vào mắt Nhật Lâm , cái nhìn của nó khiến tim Nhật Lâm vỡ vụn ...

__” Đi học ? em nói đi học sao ? nếu em là anh , em có đi học nổi ko ? “ . Nhật Lâm nói vs vẻ mặt đau khổ .

Nó ko biết , ko biết là Nhật Lâm lại đau khổ đến vậy , nhìn Nhật Lâm nó cũng đau lòng ko kém

__” Em ...em xin lỗi , em ko biết anh ..ghét em đến vậy ! “

Lời nói của nó làm Nhật Lâm vô cùng tức giận , Nhật Lâm nắm lấy vai nó & gất lên :

__” GHÉT Ừ ? EM NÓI ANH GHÉT EM Ừ ? CÒN HƠN CẢ THỂ NỮA Đấy . EM ĐÚNG LÀ NGỐC MÀ , 1 KỂ NGỐC VÔ TÂM , TROG SUỐT THỜI GIAN WA , ANH LUÔN ẤP Ủ 1 NIỀM TIN , NHƯNG HÔM NAY THÌ SAO CHỨ ? KHI BIẾT ĐƯỢC CÁI SỰ THẬT ĐAU THƯƠNG NÀY , CÁI NIỀM TIN NHỎ NHỎ ẤY ĐÃ TAN BIẾN RỒI , ĐÃ VÔ VỌNG RỒI ! GIỜ EM NÓI LÀ ANH GHÉT EM , CŨNG PHẢI THÔI , EM LÀM SAO MÀ BIẾT ĐƯỢC CÁI CẢM GIÁC CỦA ANH CHỨ ? “

Nhật Lâm dần buông tay khỏi người nó & ngồi gục xuống , sau bao chuỗi ngày kiềm nén nước mắt trong lòng , hôm nay , nước mắt của Nhật Lâm đã rơi xuống ,nhưng ko ngờ lại rơi trước mắt nó – đứa em gái ngốc nghếch .

Nó bất động , lời nói của Nhật Lâm thấu vào tim nó !

Đúng , nó chỉ là 1 kẻ ngốc vô tâm , nó vô tâm tới mức đã làm đau Nhật Lâm , nó ngồi khụy xuống ,nước mắt 1 lần nữa lại tuôn rơi ...

__” Emxin lỗi .. em là đứa em gái hư ! “ . Nó nói trong nước mắt .

Nghe đến 2 từ “em gái” lòng Nhật Lâm như thắt lại , cố giữ bình tĩnh mà nói vs nó :

__” Về đi , tạm thời anh ko muốn gặp em ! “

__” em ... xin lỗi ! “

__” VỀ ĐI , ĐỪNG CÓ Ở ĐÓ MÀ XIN LỖI ! “ . Nhật Lâm quát lớn làm nó giật mình .

Nó lau nước mắt , đứng lên nhưng bị Nhật Lâm níu lại ;

__” Xin lỗi đã lớn tiếng vs em , em về đi , khi nào anh nghĩ mình có thể trở thành 1 người anh trai tốt , lúc đó , anh hiển nhiên sẽ gọi cho em ... “

Nhật Lâm gượng cười để nó an tâm , chào Nhật Lâm xong , nó đứng lên ra về .

Hôm nay , nó phải tới nhà hấn để học , nó lại phải đối diện vs hấn ...

Ngao ngán thở dài 1 cái , nó cố bước đến ngôi nhà của hấn

Tại biệt thự họ Nhất :

Cha hấn đang ngồi trên chiếc ghế xoay wen thuộc , bỗng nhiên chuông điện thoại vang lên ;

__” Alô ! “ . Cha hấn từ tốn nghe máy

__” Con trai ! “ . Bên kia đầu dây vang lên 1 giọng nói thân wen , giọng nói mà ông Nhất ko muốn nghe lại chút nào .

__” Sao cha lại gọi cho con “

__” Ha ha , con trai ngoan , ta biết mọi chuyện rồi , lại vì 1 đứa con gái mà cháu nội ta buồn phiền phải ko ? Tuy ta ở Mỹ , nhưng ta luôn biết rành rọt chuyện của các con đây . Mấy chục năm trước , cặp vợ chồng ấy , người con gái ngu ngốc ấy chính là con của người phụ nữ ta hận nhất , ta thề sẽ làm cho con cháu cô ta đau khổ , ha , ko ngờ hôm nay , lại tiếp tục thế hệ mới ! Ngày mai , ta sẽ về nước . Tạm biệt con ! “

Rồi ông cúp máy , để lại ông Nhất đang cầm điện thoại , lòng lo lắng khôn nguôi , sao cha ông cứ cố chấp như thế ? Thù hận bao giờ mới hết !

Chợt nhớ ra 1 điều , ông Nhất nhắc máy gọi cho đứa con trai của mình :

__” Chuyện gì vậy ? “ . Đầu dây kia , hấn bắt máy vs giọng lạnh tanh

__” Có chuyện ko hay rồi ! “ . Rồi ông chậm rãi kể lại mọi chuyện cho hấn nghe

Hấn cúp máy , khẽ chau mày :

“ Chết tiệt “

Cùng lúc đó , nó đã tới trước cửa nhà hấn , bước vào trong nhà , nó thấy hấn đang ngồi trên sofa , đặt cặp sách xuống cái bàn trước mặt , nó nghiêm giọng :

__” Học thôi ! “

Hấn ngồi dậy , quăng cái điện thoại lên bàn , vs tay lấy cuốn sách toán của mình rồi ra lệnh :

__” Làm mấy bài này trước đi , tôi chấm điểm , mau lên , kiến thức cơ bản ko đầy ! “

Tích tắc , tích tắc .

Nó ngồi cặm cụi làm bài , còn hấn thì nằm xim phim .

__” Xong rồi ! “ . Nó đưa cuốn tập trước mặt hấn .

Hấn cầm lên , xem xem 1 chút , rồi đi xuống nhà bếp kiểm cái gì đó .

Nó ngơ ngác ko hiểu .

Một lát sau , hấn trở lên , 1 tay để ra sau lưng giấu giấu cái gì đó .

Ngồi xuống cạnh nó , hấn nói “nhẹ nhàng” :

__” Đưa tay ra ! “

Nó ko hiểu chuyện gì , ngồi nhìn hấn .Thấy lâu quá nó ko chịu đưa tay ra , hấn thúc :

__” Mau lên ! “

Nó giật mình , chìa tay ra trước mặt hấn , hấn để cuốn tập lên bàn , cầm lấy tay nó &

Bóp bóp !

__” Học kiểu gì vậy hả? Mấy bài cơ bản cũng ko giải được là sao ? “

Hấn rút tay sau lên , trên tay hấn cầm chiếc roi “đáng iu” vô cùng , hấn khẽ vào tay nó đau điếng ...

__” A , đau , anh làm trò gì vậy chứ ? Đau quá , buông ra ! “. Nó cố giật tay mình ra khỏi tay hắn nhưng vô ích , hắn nắm tay nó cứng ngắt .

__” Tôi dạy cô , có nghĩa tôi là thầy của cô , tôi có quyền đánh , nếu hs của mình ko nghe lời ! Giờ ngồi làm lại mau “

Hắn thả tay nó ra ngồi nhịp nhịp cái cây canh chừng nó làm bài .

Nó nguyên rửa hắn , dám đánh nó , ngồi làm bài mà trog lòng nó ko ngừng chửi rửa hắn .

__” Chỗ đó sai , xem lại mau ! “

Kèm theo câu nói ấy , hắn lấy cây khô vào đầu nó .

Nó ầm ức :

__” Sai đâu mà sai ? “

Hắn khô thêm 1 cái vào đầu nó & nói :

__” Tôi nói sai là sai “

Đúng là bài đó sai thiệt , nó lại ôm cục tức mà làm tiếp .

__” Sai rồi ! “

__” Đau ! “

__” Làm lại ! “

__” Á... “

__” Lại sai ! “

__” Ui da ! “

__” Làm lại hết cho tôi ! “

__” Á , đau mà ! “

.....

Cứ thế , nó bị ăn roi cho tới khi 7h , nó mừng quỳnh , xếp tập vào cặp & chạy thật nhanh về nhà , nó ko ngừng tự dặn mình là đừng nên có tình cảm vs hắn – người cháu của kẻ thù giết cha mẹ nó , nó thật sự rất hận cái kẻ đã hại gia đình nó

Hắn nhìn theo nó , hôm nay hắn hơi vui thì phải , nhưng có 1 điều làm hắn lo lắng khôn nguôi - ông nội hắn .

Lại 1 buổi sáng nữa trôi wa , nó thức dậy & tới trường . Mọi chuyện vẫn vậy , giờ ra chơi , nó xuống căn-tin thì gặp Nhã Nhã , Nhã Nhã rất thông minh, mọi chuyện xảy ra mấy hôm nay ả ta điều nắm bắt được hết, ko bỏ sót 1 chi tiết nào .

Thấy nó , Nhã Nhã nhếch mép cười , cầm 1 ly nước & đi thẳng tới nó .

Ào !

Nước từ trên đầu nó đổ xuống . Kèm theo đó là tiếng cười của cả bọn dưới căn-tin .

__” Hừ , sao mày ở lại trường này được nhỉ ? “. Nhã Nhã nhìn nó kinh miệt .

Nó cũng đâu vừa , đưa tay vuốt nước trên mặt & nhìn thẳng vào mắt Nhã Nhã :

__” Tôi ở lại trường này bộ ảnh hưởng đến trái đất way à ? “. & nó đi thẳng tới căn-tin , mua 1 chai nước , tiến lại chỗ Nhã Nhã &...

Ào !

__” Cảm giác thế nào ? Đừng có mà đụng đến tôi ! “

Nó nói rồi bỏ đi , bỏ lại vẻ mặt tức tối của Nhã Nhã .

Ra về , nó lại phải đến nhà hấn để học Toán . Nó ko muốn tí nào cả !

Nhưng biết làm sao được chứ ? Nó đành phải học thôi !

Bước thật chậm nhất có thể vào nhà hấn . Tưởng êm xui ai ngờ vừa thấy nó , hấn giơ đồng hồ lên & nói :

__” Trễ 10 phút 34 giây ! “

__” Hả ? “ . Nó há hốc

__” 5h bắt đầu học mà cô tới trễ vậy à ? Phải phạt thôi , học thêm nữa tiếng để bù vậy “

__” Cái gì ? Anh ngag ngược vậy , có bù thì bù 10 phút thôi chứ , làm gì tới nữa tiếng dữ vậy ? “

__” Tôi là thầy hay cô là thầy ! Học mau lên “

Ko để nó nói gì thêm , hấn kéo nó ngồi xuống & bắt đầu học .

Chợt , điện thoại hấn reo lên ! 1 số lạ

__” Alô ! Ai đấy ! “ . Hấn nhắc máy mà ko ngừng kêu nó làm bài tập

__” Cháu ngoan . Là ta đây . Ta về rồi ! “

__” Ông nội “

Nghe 2 từ “ông nội” vừa thốt ra từ miệng hấn , nó bần thần buông cây bút đang cầm trên tay xuống

Hấn vội cúp máy & way sang nó :

__” Hôm nay nghỉ sớm , về đi ! “

Nó gom đồ vào cặp , bước đi như người mất hồn

Nó cứ đi mà ko thèm nhìn đường , cứ như vậy , nó đi mãi

Bin bin bin

.....

Bin bin bin

__” Hoàng Linh , cẩn thận “

1 đôi tay rắn chắc kéo nó vào lề đường , lúc này nó mới choàng tỉnh .

Nó ngơ ngác way lại đằng sau , xem ai là người vừa cứu nó thoát chết trong gang tấc & nó càng bất ngờ hơn khi người đó là Kỳ Sơn .

Nó mở to mắt nhìn Kỳ Sơn , nhưng sao nước mắt nólại thi nhau tuôn ra Nó trở thành kẻ mít ướt trước mặt người khi nào thế nhỉ ?

Nó vội vàng đưa tay che mắt mình lại nhưng tay nó đã bị bàn tay Kỳ Sơn níu lại

__” Anh biết ngay là có chuyện xảy ra mà ! Sao em ko gọi cho anh sớm hơn . Đồ ngốc , định chịu đựng 1 mình sao ? “ . Kỳ Sơn lau nước mắt cho nó & mỉm cười

Thật ra , kể từ khi lên máy bay wa Úc , ko ngày nào là Kỳ Sơn ko nghĩ về nó cả . Kỳ Sơn đã tự nói là sẽ quên nó đi , nhưng ko được.... Càng cố quên thì hình ảnh về nó lại càng rõ nét hơn , có nhiều lần Kỳ Sơn muốn mua ngay vé máy bay sang tìm nó nhưng rồi lại thôigiờ biết nó gặp chuyện buồn , Kỳ Sơn liền bay về ngay để được ở cạnh nó .

Nó cảm thấy ấm áp vô cùng khi lúc này có 1 ai đó bên cạnh , nó thầm cảm ơn ông trời đã cho nó 1 người anh tốt như Kỳ Sơn . Nó nhoen miệng cười để Kỳ Sơn an tâm , thấy cười như vậy , Kỳ Sơn biết chứ , nó giỏi nhất là che giấu nỗi buồn = nụ cười , ở cạnh nó bấy lâu , Kỳ Sơn đủ thông minh để nhận ra điều đó

Kỳ Sơn đưa tay véo má nó 1 cái rõ đau & nháy mắt nói:

—” Được rồi , định đứng đây nói chuyện luôn à . Đi về nhà thằng Hải Long rồi nói tiếp.... “

& Kỳ Sơn khựng lại khi nhìn thấy nét mặt nó , chuyện này có lẽ ko đơn giản như Kỳ Sơn nghĩ , cuối xuống nhìn nó , Kỳ Sơn điềm đạm nói :

—” Giờ em đang ở đâu ? “

Nó ko nói , chỉ đi về phía trước , thấy thế , Kỳ Sơn vội chạy theo .

Nó dẫn Kỳ Sơn về ngôi nhà nó đang ở , bước vào trong , nó để cặp lên bàn .

Thấy nó như người mất hồn , Kỳ Sơn liền lại kéo tay nó :

—” Trời hôm nay đẹp lắm đấy ! “

Cả 2 cùng ngồi xuống bậc thềm trước nhà .

—” Kể cho anh nghe đi . Chuyện gì đã xảy ra vậy ? “

Kỳ Sơn đưa mắt nhìn nó , ánh mắt ấy làm nó tin tưởng , ko ngần ngại , nó ngồi kể lại câu chuyện ấy cho Kỳ Sơn nghe , mỗi khi nhắc lại chuyện đau thương ấy , ko hiểu sao , dù có kiềm nén bao nhiêu đi chăng nữa ! dù có cố tỏ ra mạnh mẽ đi chăng nữa ! Nước mắt nó vẫn cứ tuôn ra ko ngừng

Kỳ Sơn nghe nó kể , thấy nước mắt rơi trên mặt nó cũng đau lòng ko kém !

Khẽ kéo đầu vào vai mình , Kỳ Sơn nói = cái giọng trầm ấm :

—” Em nhìn lên trời đi , 1 trong số các ngôi sao ấy là cha mẹ em đấy , thấy em như vậy , họ sẽ ko vui đâu , em phải mạnh mẽ lên, có anh ở cạnh em mà ! “

Lại 1 lần nữa , nước mắt nó tuôn rơi , mẩu chuyện này , câu nói ấy , nó đã từng nghe rồi , làhắn đã nói vs nó , tại sao lại luôn phải làm nó nhớ đến hắn thế ? Nó ko muốn chút nào , nếu nóthích cháu của kẻ thù liệu cha mẹ nó có yên giấc ko ? Liệu họ sẽ nghĩ sao ? Họ có đồng ý vs nó ko ? Tại sao con người sống lại phải có thù hận đi theo ? Nó ko hiểu , ko hiểu tại sao ông hắn lại thù hận gia đình nó !

Nó tựa đầu vào vai Kỳ Sơn , hơi ảm dễ chịu ấy làm nó chìm vào giấc ngủ , nó cảm thấy an toàn

Hoa , là hoa rơi , hương thơm ngào ngạt tỏa ra khắp nơi , nó thích thú chạy nhảy wah cánh đồng đầy hoa thơm ngát , đằng xa , có 2 bóng người đang nhìn nó , nó ko thấy rõ mặt họ , nó chạy tới thì họ lại càng lùi ra xa , nó đưa tay vs lấy nhưng ko được

—” Con gái ngoan “

1 giọng nói ảm áp vang vọng lại từ phía đó , nó cố nhìn nhưng ko thấy mặt 2 người nhìn nó .

Đúng rồi , họ gọi nó là “ con gái ..”

Vậy Họ là ...

—” Cha mẹ ... “ . Nó reo lên

—” Con ngoan , đừng khóc & cũng đừng hận ông ấy , ta biết , tại ta , vì tình yêu vs mẹ ta mà ông ấy mới mù quáng đến vậy , ta & cha con ko trách ông ấy nên con cũng đừng trách ông ấy , ta & cha sẽ luôn đối theo 2 con , con hãy cứ làm những gì con nghĩ là đúng , đừng để thù hận làm mờ lý trí , con nhé ! “

—” Con nhớ cha mẹ lắm ! “ .

—” Con ngoan , 2 ta sẽ vui nếu con vui đấy . À , con đừng buồn nữa bởi vìcha & mẹ đã thành thiên thần & sống hạnh phúc bên nhau mãi mãi ..Hãy sống tốt & luôn vui vẻ con nhé ! “

Rồi luồng sáng tắt vụt đi , 2 bóng người ấy cũng biến mất .

Nó cố chạy theo , chạy nhanh nhất có thể , nhưng nó ko tài nào theo kịp , nó ko tài nào vs tới cha mẹ mình

—” Cha , mẹ ! “

Nó choàng tỉnh & hét lên sau giấc mơ ngắn ngủi . Mồ hôi lấm tấm trên trán nó .

Nghe tiếng no hét , Kỳ Sơn vội chạy tới :

__” Em nằm mơ à ? “

Nó gật gật đầu & way sang nhìn đồng hồ . Đã 5 giờ sáng rồi , chợt , nhớ ra 1 điều , nó way sang Kỳ Sơn , mặt lo lắng :

__” Anh ko ngủ sao ? “

Kỳ Sơn mỉm cười nhìn nó , đưa tay xoa đầu nó :

__” Ko sao , em đói bụng chưa , anh nấu cháo rồi đấy , số 1 nhé , ngon ko chê vào đâu được ! “

Điệu bộ của Kỳ Sơn làm nó phải bật cười

14. Chương 14

Chap 14 : Gượng dậy sau nỗi đau

Cả 2 cùng ăn sáng rồi cùng đến trường . Nhờ có Kỳ Sơn ở cạnh mà nó vui vẻ hẳn lên .

Hôm nay , ko khí mát mẻ , bầu trời trong xanh 1 cách lạ thường .

Báo hiệu điềm lành chăng ?

Nó mỉm cười vui vẻ , nó sẽ ko mang thù hận nữa , vì cha mẹ nó cũng đâu trách ông hẳn . Vậy lànó có thể thích hẳn rồi !

Vừa vào tới cổng trường , nó bắt gặp được ánh mắt của mọi người xung quanh nhìn mình & xầm xì to nhỏ :

__” Xí , đĩa mà đeo chân hạc , ko biết nhục là gì “

__” Con nhỏ này , cứ đeo bám 3 chàng hoàng tử của trường , ko biết có ý đồ gì nữa ... “

__” Nó làm anh Nhật Lâm mấy hôm nay ko tới trường , giờ lại đi cùng anh Kỳ Sơn nữa chứ ! .. “

....

__” Im hết đi ! Muốn bị đuổi học à ? “ . Kỳ Sơn đưa mắt nhìn sang nơi nói xấu nó & quát làm đám đó phải bỏ đi .

Dù sao cũng quen rồi , nó ko chấp mấy người đó , mỉm cười nhìn Kỳ Sơn để Kỳ Sơn an tâm .

Nó vào lớp học , hôm nay có tiết toán ..

Nó đành “cuốn gói” tới phòng hội trường

Đặt chân tới phòng hội trường , nó bàng hoàng khi thấy cảnh trước mặt , hẳn đang vui vẻ nói cười vs 1 đứa con gái – ko phải nó ..

Chân nó va vào thành cửa , phát ra tiếng động làm cuộc trò chuyện ngừng lại , thấy nó , hẳn buông người con gái đang vòng tay ôm ra & nói :

__” Ngồi xuống đó đi , lấy bài tập ra làm “

Rồi way sang người con gái bên cạnh , hẳn nhẹ nhàng nói :

__” Jani , em về trước đi , chút anh về ! “

Nghe hẳn nói , đứa con gái ấy ngoan ngoãn ra về .

Trong đầu nó rối bời , nó muốn hỏi hẳn người đó là ai nhưng ko sao nói ra được.

Mới đó mà hẳn đã thân mật vs đứa con gái khác rồi !

Cũng phải thôi !

Nó & hần đầu có gì , vả lại , hần wen ai là quyền của hần mànhưng sao nó lại đau thế này ?

Thấy vẻ mặt của nó , hần biết chứ , hần biết nó buồn lắm , nhưng vì sự an toàn của nó nên

Tối hôm wa . Tại biệt thự họ Nhất

__” Ha ha , cháu ta càng ngày càng đẹp ra , hôm nay về , có 1 món quà cho con đây ! Jani , vào đây ! “

Vừa nói ông vừa nhìn ra cửa .

1 cô gái bước vào , gương mặt trái xoan , má lúm đồng tiền , xinh như búp bê , mỉm cười tươi chào hần .

Hần ko đáp lại , vẫn giữ ánh mắt lạnh lùng đến vô cảm .

__” Jani là đứa con gái tốt , ta muốn con đối xử tốt vs nó , có thể sẽ làvợ tương lai của con đây , Hải Long ! “

__” Sao ? “

Hần bất ngờ đứng phắt dậy , đưa mắt nhìn ông nội hần.

__” Cứ phản đối , nếu muốn “con bé” ấy giống mẹ nó “

Ông nhìn hần đầy hăm he .

Hần ko ngờ , người hần luôn kính trọng từ bé lại là người thế này đây , mỉm cười chua xót , hần bỏ lên phòng

Jani : 1 cô gái đáng iu , nhỏ hơn nó 1 tuổi , rất hiểu lý lẽ

Thực tại :

Tiết học toán của nó trôi wa 1 cách ảm đạm .

Kỳ Sơn đợi nó trước cổng trường , nó cùng Kỳ Sơn đến nhà hần vì Kỳ Sơn muốn thế .

Vào đến nhà , vừa thấy Kỳ Sơn hần hơi bất ngờ :

__” Mày về khi nào vậy ? “

__” Tối wa ! “

__” Ừm” . Rồi hần way wa nó __” Ta học thôi ! “

Nó lại phải ngồi hì hụi giải toán , trog khi hần cứ cầm cái roi nhíp nhíp làm nó “có áp lực” , nộp cuốn tập cho hần xog , nó vươn vai , mắt nó nhướn hết nổi rồi , gật lên gật xuống 1 hồi , nó bắt đầu lim dim ngủ &

Nhìn cuốn tập nó làm , sai thì nhiều mà đúng thì ít , hần way wa định cho nó “ăn roi” thì bắt gặp nó đang ngủ ngon lành , nhìn mặt nó đáng iu y nhưcon tiểu Linh Linh í .

(Sao hần lại ví nó thế nhỡ ^O^)

__” Nói chuyện chút đi , nhân lúc em ấy đang ngủ ! “ .Kỳ Sơn lấy áo đắp cho nó & tiến lại chỗ hần ngồi .

__” Nói gì ? “ .Hần thản nhiên

__” Chuyện gì xảy ra vậy . Mày nói tao nghe đi . Tao nghe nói hình như ông mày đã về nước phải ko ? “

__” Phải ! “

__” Thăng Nhật Lâm là anh trai của Hoàng Linh sao ? “

__” Ừm ! “

__” Mày nói câu dài hơn là mày chết à ? “

__”Nói gì ? “

Hắn cứ thản nhiên trong khi Kỳ Sơn đang tức ói máu , hỏi tới đâu , hắn đáp gọn tới đó

Ko thèm đôi co vs hắn nữa , Kỳ Sơn vs lấy cái remote , bật tivi lên xem .

Ngủ 1 hồi lâu , nó sực tỉnh , nó dụi dụi mắt ngược lên nhìn đồng hồ , đã 8h rồi !

Chết !

Nó vội vs tay lấy cuốn tập !

Nhưng nó chậm hơn hắn 1 giây , hắn cầm cuốn tập lên & nhìn nó :

__” Xòe tay ra ! “

Hic . nó đã hiểu số phận “bi đát” của nó , lại bị ăn roi nữa .

Nhưng ko , trái vs suy nghĩ của nó , hắn ko đánh nó , hắn chỉ đưa cuốn tập cho nó & nói :

__” Về học lại công thức cho kỹ , mai mà làm sai thì ăn roi gấp đôi ! “

Nó giật lấy cuốn tập & ra về .

Kỳ Sơn cũng đi theo nó .

Vừa ra tới cổng thì :

__” anh Hải Long ơi , ông tới thăm anh nè.....”

Giọng nói trong trẻo của Jani vang lên .

Trước mặt nó là Jani & ông nội hắn .

Nó bất ngờ .

Ông nội hắn nhìn nó 1 hồi lâu rồi nhếch mép cười :

__” Con gái của 2 người kia đây sao ? “

Nó đứng im đó , nhớ lại lời cha mẹ nó nói trong giấc mơ ...

Nó mỉm cười nhìn ông nội hắn & nói :

__ Cháu chào ông !

Ông nội hắn ngạc nhiên trước thái độ của nó , bật cười mà nói :

__ Ha ha , ko hận ta sao , ta đã giết cha mẹ con đấy & cũng có thể sẽ

__ Ông nội !

giọng lạnh lùng của hắn vang lên sau lưng nó cắt ngang câu nói của ông hắn .

Nhìn nó vs ánh mắt ko mấy thiện cảm , ông nội hắn nhếch mép cười rồi đi vào nhà .

Hắn & Jani cũng đi theo phía sau .

” Ông ... tới giờ này có gì ko ? “ . Hắn lạnh lùng hỏi khi thấy ông đã yên vị ngồi xuống ghế .

__” Nếu ta ko tới thì đâu biết con bé ấy có ở đây ? “ . Ông nhìn hắn đầy thách thức .

__” Cô ta ko ở đây , chỉ đến học thôi ! “

__” Thật sao ? “

__” Ko tin cứ cho người điều tra ! “

__” Được thôi ! “

...

Cuộc nói chuyện giữa 2 người cứ như từ từ nảy lửa lên nếu ko có Jani chen ngang

__” Được rồi mà , 2 người định bỏ đói con sao ? “

Vừa nói , Jani vừa bưng đồ ăn lên , mùi thơm bát ngát .

__” Tôi ko đói ! “ .

Rồi hấn bỏ đi lên phòng .

Nửa tiếng sau ,

Cốc cốc cốc .

__” Em vào được ko anh Hải Long ! “

Jani gõ cửa phòng hấn & nói .

Nhưng ko có tiếng trả lời lại .

Jani đành “tự nhiên” mở cửa bước vào .

Hấn ngồi đó , mắt dán vào màn hình máy tính .

__” Này , anh Hải Long , em ko phải hạng người như anh nghĩ đâu , nên em sẽ giúp anh , anh có thể kể chuyện gì đang xảy ra ko ? “

Giọng Jani vang lên , hấn từ từ way người sang , có thể tin tưởng con nhóc này ko ?

Hấn nhìn Jani hồi lâu & quyết định kể cho Jani nghe toàn bộ câu chuyện .

.....

__” Ra là thế . Hèn chi lúc thấy chị ấy vào phòng hội trường anh mới tỏ ra thân thiện vs em , chứ lúc đầu , em có nói thế nào anh cũng ko thèm trả lời ! Anh như là người anh trai của em vậy , nên em sẽ giúp anh . Chúng ta hãy cùng diễn cho thật tốt màn kịch này ! “

__” Màn kịch ? “ .Hấn nhú mày

__” Thì chúng ta sẽ giả vờ như đang yêu nhau trước mặt ông nội anh , để ông nội anh tin & ông ấy ko hại chị ấy ! “ . Ngưng 1 chút , Jani ngập ngừng nói tiếp :__” Nhưnganh nghĩ chị ấy chịu đựng nổi ko ? Sẽ đau lắm đấy . Anh nhẫn tâm sao ? “

Mắt hấn nhìn xa xăm tránh ánh nhìn của Jani :

__” Cứ làm như vậy đi ! “

__” Nhưng “

__” Thôi , em ra đi ! “

Jani đứng lên đi ra . Trước khi đi , Jani nói 1 câu :

__” Em sẽ tôn trọng quyết định của anh ! “

Đóng sầm cửa lại , hấn ngồi xuống giường . Nếu ko làm vậy thì làm sao chứ ? Hấn biết , trước sau gì hấn cũng sẽ phải cưới Jani thôi , & sớm muộn gì cái màn kịch nhỏ này cũng thành sự thật !

Hấn biết rõ tính ông hấn mà .

Còn nó , hấn ko biết rõ mình có yêu nó ko nữa ? Nhưng hấn biết 1 điều , hấn ko muốn nhìn thấy nó bị ai hại ! Vì sự an toàn của nó

Nó & Kỳ Sơn đi dọc vỉa hè , trên con đường vắng , ánh đèn hiu hắt soi xuống con lộ , 1 màu của nỗi buồn thì phải ?

Bất chợt , điện thoại nó reo lên .

__” Alô ! “

__” Em gái ngoan ! “

Nó bất ngờ , cứ ngỡ giấc mơ , Nhật Lâm , Nhật Lâm đã chịu gọi nó là em gái .

Nó mừng rỡ reo vào điện thoại :

__” Anh Nhật Lâm , hi hi ...anh Nhật Lâm “

__” Sao lại gọi tên anh 2 như thế hả ? “ . Đầu dây bên kia tỏ vẻ giận dữ

__” Hi hi , anh 2 ! “

__” Anh đang ở nhà em đấy . Về mau đi ! “

Cúp máy , nó way sang Kỳ Sơn mừng quýnh , thấy nó vui Kỳ Sơn cũng bớt lo , cuối cùng Nhật Lâm cũng chịu thay đổi suy nghĩ của mình

Nó lôi Kỳ Sơn chạy thật nhanh về nhà .

Nhật Lâm đứng trước cửa , vừa nhìn thấy Nhật Lâm , nó chạy lại ôm chầm lấy .

Ko khí vui vẻ bao trùm lấy ngôi nhà .

Đợi đến khi nó ngủ say , Kỳ Sơn mới kêu Nhật Lâm ra nói chuyện

__” Mà y ko sao chứ ? “ .

__” Ko sao mới lạ ! “ .

__” Vậy sao lại nhận Hoàng Linh...”

__” Lúc đó , khi biết em ấy là em gái mình , tao thật sự rất đau , muốn chết đi cho xong . Nhưng hình ảnh em ấy luôn hiện lên trong đầu tao , tao ko thể , rồi , tao quyết định , cái tình cảm trong tao , dù sao em ấy cũng chưa biết , vậy nên , tao sẽ biến tình cảm ấy thành tình anh – em . Tao sẽ trở thành 1 người anh tốt , để bảo vệ , che chở cho đứa em ngốc nghếch này ... ! “

Ánh mắt Nhật Lâm nhìn xa xăm , có lẽ nỗi đau ấy đã vơi đi phần nào ...

Ko gian im lặng bao trùm lấy 2 người ...

Chợt ! Nhật Lâm way sang Kỳ Sơn , cười ma mãnh :

__” Mà y , hehe , tao đã là anh trai của Hoàng Linh , từ nay , mà y phải vượt qua “ải” của tao rồi mới được gần em ấy ... “

Kỳ Sơn tia con mắt rực lửa về phía Nhật Lâm :

__” Mà y nói gì ? “

__” Lo mà lấy lòng tao đi ! “

__” Thăng quỹ ... “

__” Trừ 1 điểm ! “

__” Tao ko giỡn nhá ! “

__” Trừ 5 điểm ! “

& rồi , Kỳ Sơn nhào tới , đánh Nhật Lâm tới tấp .

__” Trừ 20 điểm ! Ha ha “

Tiếng cười vang khắp nơi quanh căn nhà nhỏ , bên trong căn nhà , nó nhắm mắt ngủ & khoe miệng nở 1 nụ cười nhỏ

15. Chương 15

Chap 15 : Tử thần

Ánh nắng ban mai soi xuống mái nhà , từng tia sáng len lỏi vào trong .

Nó đưa tay dụi mắt .

Thật sự hôm wa nó đã ngủ rất ngon

Hôm nay là chủ nhật nên nó thoải mái ngủ nướng cho tới h .

Nó dậy & làm vsen xog , tìm khắp nhà ko thấy bóng dáng Kỳ Sơn & Nhật Lâm đâu cả .

Nó thấy trên bàn có mảnh giấy nhỏ , tiến lại gần & cầm lên xem :

“ Em gái ngủ nướng ghê quá , kêu mãi ko dậy . Anh & tên Kỳ Sơn ra ngoài mua đồ ăn rồi về ngay ! ^O^ Phì !

Nó nhìn mảnh giấy rồi mỉm cười .

Cốc cốc

“ Sao về nhanh vậy . Mà sao hôm nay khiêm tốn gõ cửa thế nhỉ ? Chắc định trêu mình đây mà ! “

Nghe tiếng gõ cửa , nó thầm nhủ & mỉm cười .

Chạy ra mở cửa .

Nó cười toe toét , nhưng nụ cười ấy bị dập tắt bởi ko phải anh nó về .

1 toáng người mặc đồ đen đang đứng trước mặt nó .

Nó lắp bắp :

__” Mấymấy....người ..tìm ai ...? ? “

Ko ai trả lời câu hỏi của nó , bọn họ xông tới túm lấy , nhưng đâu dễ gì , nó có võ mà , nó tung chiêu ra đánh mấy tên đó .

Mấy tên đó cũng trả đòn , nhưng ko làm nó đau , thấy cứ thế mãi thì ko được , 1 tên vòng wa phía sau nó , nhân lúc nó ko để ý liền chụp thuốc mê nó rồi khiêng nó vào xe

__” Hoàng Linh , anh về rồi nè ! “

Nhật Lâm & Kỳ Sơn về tới , liền chạy vào khoe vs nó đóng đồ ăn mua được .

Nhưng kêu mãi ko thấy nó lên tiếng , tìm trong nhà cũng ko thấy nó , cả 2 bắt đầu lo lắng .

Chợt ! Điện thoại của Nhật Lâm vang lên ..

__” Tối biệt thự họ Nhất dự lễ đính hôn của cháu ta chứ ? “

Giọng nói của ông hấn vang lên đầu dây bên kia rồi cúp ngay .

Cả 2 dần hiểu được chuyện gì đang xảy ra , liền chạy tới biệt thự nhà hấn

Hấn được ông nội dẫn dắt , đi “ từ bắt ngờ này sang bắt ngờ khác “ . Khi ko nói đính hôn là tổ chức đính hôn liền ...

Đáng lẽ ra có chết hấn cũng ko đi thay đồ đâu . Chỉ vì 1 lý do , lý do đó , chỉ mình hấn biết . Màn kịch này , phải diễn cho tốt chứ !

Về phần nó , bây giờ thuốc mê mới hết tác dụng , nó lơ lơ mở mắt nhìn xung quanh , ở cửa có 3 tên vệ sĩ đứng canh , nó ko nó đang ở đâu nữa , tay chân thì bị cột chặt , ko tài nào mở được . Nó bất lực , đành ngồi im chứ biết làm gì bây giờ.

Cổng chính biệt thự họ Nhất :

Khách khứa vào nườm nượp , cả Nhật Lâm & Kỳ Sơn cũng đã đến nơi .

Hắn đứng trước cửa đón khách , vẻ mặt lạnh như tiền ko chút biểu cảm .

Thấy Nhật Lâm & Kỳ Sơn , mặt hắn nhan lại , nhưng rồi cả 3 ngằm hiểu ý nhau mà người ta gọi là “thần giao cách cảm” í ^^

__” Ông tao gọi cho tụi bây đúng chứ ? “

__” Ừm , vàvì 1 lý do khác ! “

__” Lý do khác ? Là sao ? “ . Hắn nhú mày

__” Chứ sao mày chấp nhận buổi đính hôn này ? “

__” Màn kịch bắt đầu thì phải diễn xuất thôi ! “

__” Ý mày là “

__” Tao , Jani , 1 màn kịch , hiểu chưa ! “

__” Oh , con bé ấy ...tốt thật sao ? “

__” Nó rất hiểu chuyện ! “

Ngẫm nghĩ 1 lúc , Kỳ Sơn chợt hoảng hốt :

__” VậyHoàng Linh rốt cục đang ở đâu ? “

__” Sao ? Cô ta ko ở vs tụi bây à ? “ . Hắn bất ngờ , ánh mắt có phần lo lắng .

__” Tao & Kỳ Sơn đi mua đồ ăn , về tới nhà tìm khắp nơi nhưng ko thấy em ấy . Rồi ông mày gọi điện đến , tao nghi ngờ.....có lẽ ông mày đã bắt em ấy , để uy hiếp mày ... “

__” Chết tiệt ! Tao đã đồng ý đính hôn rồi mà , còn uy hiếp làm gì chứ ? Màn kịch nàyxem ra ko có tác dụng....Tụi mày đợi ở đây , tao đi nghe ngóng xem sao ? “

Rồi hắn vội vàng bước đi .

__” Dạ , vâng thưa chủ tịch ! “

__” Sao rồi ? “

__” Y như kế hoạch , đợi buổi lễ bắt đầu , là lúc quá khứ được lặp lại ! “

Cuộc nói chuyện mập mờ của 2 tên cận vệ đã bị hắn nghe hết toàn bộ .

Về mặt hắn nhợt đi , lập tức đi tìm 2 thằng bạn .

Thấy vẻ mặt hối hả của hắn , Nhật Lâm & Kỳ Sơn biết có chuyện chẳng lành liền hỏi :

__” Sao ? Có chuyện gì ? “

__” Quá khứông ta muốn lặp lại quá khứ ! “ .

__” Lặp lại quá khứ ư ? “ .

__” Ko lẽchiếc xe tự phát nổHoàng Linhchết, mau đi tìm em ấy , nhanh lên ! “

Bọn hắn vừa định chạy đi thì :

__” Anh Hải Long” . Jani & ông nội hắn từ xa đi lại

Hắn đưa ánh mắt sát nhìn ông mình :

__” Jani , hạ màn được rồi , ko cần diễn nữa . Tôi ko chấp nhận buổi đính hôn này đâu ! “ . Rồi hắn way sang Nhật Lâm & Kỳ Sơn __” Đi thôi ! “

__” Khoan đã ! Muốn tìm con bé ấy sao ? “

Ko thèm trả lời câu hỏi đó , hấn way phất đi .

Như nhớ ra 1 việc . Nhật Lâm way lại chỗ ông nội hấn :

__” Cháu chào ông , chắc hấn ông đã biết cháu là ai rồi nhỉ ? Dù thế nào đi chăng nữa , cháu nhất quyết bảo vệ đứa em gái của mình cho đến cùng . Có lẽ , ông đã sai lầm khi làm như vậy rồi đây . Trong tình yêu , nếu 2 ko yêu nhau , họ ko bao giờ hạnh phúc đâu ông à . Nếu lúc đó , bà cháu chọn ông , ông nghĩ , liệu có hạnh phúc ko khi nhìn người này mà cứ luôn nhớ về người kia , rồi ông hạnh phúc ko khi bà ấy ko hạnh phúc ? Cũng như mẹ cháu , nếu ko hạnh phúc , chắc mẹ cháu sẽ ko cười lúc ra đi mãi mãi đâu ? Ông đừng mù quáng nữa ! Cháu hiểu , cháu biết rất rõ cảm giác của ông , yêu mà ko được đáp trả , đau lắm chứ ! Nhưng cháu ko như ông , cháu biết chấp nhận sự thật , đứng dậy sau nỗi đau . Có thứ tình yêu gọi là hi sinh ông à ?”

Những lời nói của Nhật Lâm làm người ông trước mặt phải rơi lệ, ông ko hiểu cái lý luận đó , nếu biết trước như vậy , ông sẽ ko tự làm đau mình & làm đau chính người con gái mình yêu thương , ông đưa mắt nhìn Nhật Lâm , ân hận mà nói :

__” Liệu bà ấy có hận ta ko ? Việc ta làm đã làm tan nát 1 gia đình hạnh phúc , đã làm 2 đứa trẻ phải mất đi người thân”

Nhật Lâm mỉm cười , giọng nói trầm ấm ấy lại vang lên :

__” Ko đâu ông ạ ! Họđang rất hạnh phúc .”

Rồi Nhật Lâm chạy đi , cả 3 cùng lên xe của hấn .

Hấn vừa đóng cửa xe lại thì nhìn thấy 1 chiếc BMW chạy vụt ra , chính chiếc xe đó . Hấn đạp ga đuổi theo , tốc độ 2 xe ngày càng nhanh , chạy đến 1 cánh rừng , hấn vọt lên trên , chạy phía trước chiếc xe ấy , & giảm ga , chặn cho chiếc xe dừng lại .

Hấn & 2 người kia nhanh chóng bước xuống xe , ra hiệu cho tên cận vệ leo xuống , nó đang nằm trong xe do đã được thấm thuốc mê , tay chân nó bị trói chặt vào những góc của chiếc xe

Kỳ Sơn lên xe , rút chìa khóa ra , còn hấn & Nhật Lâm nhanh chóng cởi trói cho nó .

Tít ...

Tít....

Tít....

__” Tiếng gì vậy ? “ Kỳ Sơn chau mày , đưa mắt tìm xung quanh , & ngỡ ngàng vô cùng :

__” Nhanh , nhanh lên , nhanh lên tụi bây”

Tiếng Kỳ Sơn gấp gáp dần .

Cái nút trói , chặt cứng , tháo hoài ko , lại còn bị Kỳ Sơn thúc , khiến hấn & Nhật Lâm bực bội .

Đưa con mắt rực lửa nhìn Kỳ Sơn , hấn gắt :

__” Mày im coi , cái gì cũng phảitừnhanh lên , cởi trói nhanh lên .”

Hấn hốt hoảng khi nhìn thấy cái máy phía trước chiếc xe .

Ánh đèn màu đỏ nhấp nháy , nhấp nháy :

20...

..

19...

..

18...

—” Ngồi im . Đừng nhúc nhích ! Đó là quả bom được cài đặt thông minh , nếu nhúc nhích nhiều lần nó sẽ tự kích nổ , đó là lý do vì sao khi đó cha mẹ tao”

Kỳ Sơn giữ bình tĩnh , ngồi yên vị trên ghế .

Hắn & Nhật Lâm nhẹ nhàng tháo cái nút trói , cuối cùng cũng xong , dây trói đã được tháo ra hoàn toàn .

—” Sơn , mày đưa Hoàng Linh ra đi , ko thể ra cùng lúc được đâu , sẽ kích nổ quả bom đấy ! “

Nhật Lâm giao nó cho Kỳ Sơn bế ra m cử chỉ hết sức nhẹ nhàng .

Đưa nó đến phía sau góc cây , Kỳ Sơn vội vã way lại .

—” 2 tụi bây ra mau đi ! “

—” Mày lại chỗ Hoàng Linh đi , bọn tao ra sau ! “

Đợi Kỳ Sơn chạy đi , Nhật Lâm way sang hắn :

—” Mày ra trước đi ! Quả bom sắp nổ rồi ! “

Hắn đưa đôi mắt cảm phần nhìn Nhật Lâm :

—” Mày điên à ? Sao ko ra cùng lúc ? “

—” Ko được , nếu tao & mày cùng ra nó sẽ tự động kích nổ , chết cả 2 đấy ! “

—” Sao ? “

15..

...

14

” ”

—” Mau đi ‘ . Nhật Lâm thúc hắn

—” Ko , mày ra trước đi , tao đã hứa vs cô ta , ko để mày có chuyện gì đâu ! “

—” Mày ra đi , chăm sóc em ấy giùm tao ... “

—” Ko , mày nghĩ tao vô tâm tới mức bỏ bạn mình chết mà ko làm gì sao ? “

.....

10...

..

9...

..

8...

Nhìn quả bom rồi lại nhìn hắn , Nhật Lâm quyết định :

—” Thôi được , tao đếm đến 3 , tao & mày cùng chạy thật nhanh ra , OK? “

—” Ok ! “

—” 1 ...”

6 ...

...

5....

...

—” 2 ...”

4..

...

3...

..

2..

...

—” 3 , chạy ! “

Tít ..tít ...

BÙM !

Khói lửa mịt , hắc nằm xấp trên đám cỏ .

Kỳ Sơn vội chạy ra đỡ hắc , lồm còm ngồi dậy , hắc bàng hoàng khi ko thấy Nhật Lâm đâu ...

—” Thăng ngọc này dám gạt tao “

Rồi hắc & Kỳ Sơn chạy lại chiếc xe , Nhật Lâm nằm bên dưới cái ghế , hắc vội đưa tay ra kéo Nhật Lâm ...

Táchtách

—” Tiếng gì vậy ? “ .

—” Xăngxăng đang chảy , mau lên “

Dùng hết sức đẩy cái ghế ra khỏi người Nhật Lâm , hắc & Kỳ Sơn kéo Nhật Lâm ra khỏi chiếc xe , chạy thật nhanh đến góc cây , nơi nó nằm ..

Bùm !

1 trận nổ nữa xảy ra , chiếc xe tan tành , vỡ vụn .

Hắc & Kỳ Sơn tựa đầu vào góc cây , thở hổn hển .

16. Chương 16

Chap 16 : “Chiến đấu” vs tử thần

Lấy lại sức , hắc móc điện thoại ra & gọi 1 chiếc xe cấp cứu tới .

Mọi người được đưa vào viện , riêng Nhật Lâm đang được cấp cứu ..

Cùng lúc đó , tại biệt thự họ Nhất :

Ông nội hắc ngồi chễm chệ trên chiếc xích đu ngoài vườn , lòng suy nghĩ miên man ...

—” Ông ơi , mai cháu về nước rồi , cháu đến để tạm biệt ông ! “

Jani từ xa đi lại , ngồi xuống cạnh ông ấy .

—” Ừm ...! “

—” Cháu nghĩ lời anh ta nói rất đúng ông ạ ! Anh Hải Long hình như đã thích chị Hoàng Linh rồi , ông đừng cố chấp nữa , làm vậy , ông có vui ko ? “

—” Ta biết , ta hối hận lắm , tất cả tại ta , ko biết thằng nhóc ấy bị thương có nặng ko ? Ta phải vào đó ! “

Ông đứng dậy bước đi dứt khoát , Jani thầm nở 1 nụ cười

Tại bệnh viện :

Các ông bác sĩ cứ chạy tới chạy lui phòng cấp cứu của Nhật Lâm , còn hấn , Kỳ Sơn & nó đang nằm ở phòng hồi sức .

Vừa tới bệnh viện , ông nội hấn tìm ngay nơi bọn nó nằm , vào phòng hấn , ông nhẹ nhàng cất giọng :

__” Cháu ko sao chứ ? “

Hấn nhìn ông nội ko chút biểu cảm :

__” Ko ! “

__” Ta xin lỗi , ta biết , mình sai rồi , cháu.....tha thứ cho ta được ko ? “

__” Tha thứ ư ? Ông nghĩ sao nếu là tôi ? “

__” Ta....”

Ko thèm nghe gì nữa , hấn bước xuống giường & đi tới phòng cấp cứu – nơi Nhật Lâm đang được cứu .

Sau 1 tiếng đồng hồ chạy ra , chạy vào căn phòng trắng , cuối cùng , đèn trog phòng vụt tắt , các y tá bước ra dần , đi phía sau là ông bác sĩ trực tuổi ông hấn .

Ông ta đi tới chỗ hấn & cất giọng hỏi :

__” Ai là người nhà của bệnh nhân ! “

__” Tôi , tôi là bạn của nó , nó sao rồi bác sĩ ? “. Hấn lay lay ông bác sĩ

Ông ta khẽ thở dài , lắc đầu & nói :

__” Xin lỗi , vết thương quá nặng , tôi ko chắc cậu ta có thể tỉnh lại ... !

Hấn lê bước đi tới phòng nó , mùi thuốc sát trùng làm nó phải bưng tỉnh ,, nhận ra đây là bệnh viện , nó càng hốt hoảng hơn , thấy hấn bước vào , vẻ mặt buồn bã , ko hiểu sao trong lòng nó dấy lên 1 nỗi bất an tột cùng . Đưa mắt nhìn hấn , nó dò hỏi :

__” Có chuyện gì vậy ? “

Hấn nhìn nó , hấn ko muốn thấy nó đau khổ , nhưng chuyện này ...phải nói cho nó biết thôi :

__” Nhật Lâm “

__” Anh ấy saotôi được đưa tới đây anh ấy biết chứ ? “

__” Nónằm phòng bên cạnh ... “

__” Sao ? Anh ấy Sao anh ấy lại nằm phòng bên cạnh ? “. Nó lắp bắp

__” 1 vụ nổ Xin lỗi đã ko bảo vệ được nó như đã hứa vs cô ! “

__” Nổ ? Vụ nổ sao ? “

__” Tôi xin lỗi ! “

Nó mang máng hiểu dần sự việc , nó ko trách hấn , cũng ko trách ông hấn .

__” Ta vào được chứ ! “

Giọng nói của ông hấn vọng vào từ cửa , ông chậm rãi bước vào , ngồi xuống giường đối diện nó :

__” Ta xin lỗi , tất cả tại ta , ta đã hại con mất đi cha mẹ , bây giờ lại hại anh trai con bị thương nặngta hối hận rồi . ta biết mình đã phạm 1 sai lầm lớn , con.....sẽ tha thứ cho lão già này chứ ? “

__” Con ko trách ông đâu , cả cha mẹ con cũng thế , ko ai ghét ông cả ! “ .

__” Cám ơn con , ngày mai ta sẽ về bên ấy cùng Jani , thôi , ta về , con nghỉ ngơi đi ! “

Rồi ông ung dung bước đi , thư thả vô cùng , ông cảm thấy rất nhẹ nhõm , trút bỏ mọi thù hận ko đáng là 1 điều rất tốt

Hắn đưa nó sag thăm Nhật Lâm , ông bác sĩ nhìn nó trều mền , nó ngồi nhìn gương mặt xanh xao của Nhật Lâm mà lòng đau như cắt , nó ko muốn mất thêm 1 người thân nào nữa , nó sẽ ko chịu được nỗi đau ấy lần nữa đâu ...

Nó đứng dậy nắm chặt 2 tay bác sĩ :

__” Bác sĩ ơi , hãy cứu anh cháu đi mà ! Anh ấy ko thể chết được , cháu cầu xin ông , cứu anh ấy đi , ông làm được mà “

Ông bác sĩ nhìn nó mà tim cũng nhói lên , đưa tay vuốt nhẹ tóc nó , ông nhìn nó đầy trều mền :

__” Ta sẽ cứu mà , đó là trách nhiệm của ta , còn việc anh cháu có tỉnh hay ko là nhờ vào ý chí , nếu cậu ta mog muốn sống thì sẽ tỉnh lại trog thời gian ko lâu , còn nếucậu ta muốn buông xuôi thìta cũng đành chịu ...cháu hãy khích lệ anh cháu đi , có thể sẽ tạo động lực giúp anh cháu tỉnh lại đấy ! “

17. Chương 17

Chap 17 : Cầu vòng sau cơn giông

” Mời tất cả hành khách lên máy bay XX , chuyến bay từ Việt Nam sang Mỹ chuẩn bi cất cánh , XIN NHẮC LẠI : Mời tất cả

Ông nội hần & Jani bước vào cửa máy bay , cả 2 cùng ngồi ở dãy ghế đầu .

Máy bay được khởi động nhanh chóng & cất cánh bay lên ko trung

“ Cháu chào ông , chắc hẳn ông đã biết cháu là ai rồi nhỉ ? Dù thế nào đi chăng nữa , cháu nhất quyết bảo vệ đứa em gái của mình cho đến cùng . Có lẽ ông đã lầm khi làm như vậy rồi đấy . Trong tình yêu , nếu cả 2 ko yêu nhau , thì ko hạnh phúc đâu ông à ! Nếu lúc đó , bà cháu chọn ông , ông nghĩ , liệu có hạnh phúc ko khi nhìn người này mà cứ luôn nhớ về người kia , rồi ông có hạnh phúc ko khi bà ấy ko hạnh phúc ? Cũng như mẹ cháu , nếu ko hạnh phúc , mẹ cháu sẽ ko cười lúc ra đi mãi mãi đâu ? Ông đừng mù quáng nữa . Cháu hiểu , cháu biết rất rõ cảm giác của ông , yêu mà ko được đáp trả , đau lắm chứ ! Nhưng cháu ko như ông , cháu biết chấp nhận sự thật , đứng dậy sau nỗi đau . Có thứ tình yêu gọi là hi sinh ông à ?”

Ngồi trên máy bay , từng lời nói của Nhật Lâm cứ ùa về trog đầu ông , 1 giọt nước mặn mặn khê rơi trên khuôn mặt gầy guộc , nhăn nhúm . Từ đầu , ông đã sai khi ko suy nghĩ chính chắn như Nhật Lâm . Ông thấy mình thật hổ thẹn , ông ko đứng dậy sau nỗi đau mà chỉ biết thù hận mù quáng , làm những chuyện ko hay ho gì ? Từ nay , sau chuyến bay này , ông sẽ thay đổi , thay đổi tất cả .

Ông mỉm cười , 1 nụ cười hạnh phúc mà chỉ bây giờ mới có , & ông thầm cầu chúc cho Nhật Lâm mau chóng tỉnh lại để chăm sóc cho đứa em gái nhỏ

1 tuần sau :

Kỳ thi học kỳ I đang diễn ra

Môn thi cuối cùng là môn Toán , “kẻ thù ko đội trời chung vs nó” , nhưng cũng may , nhờ mấy ôn tập vs hần môn Toán mà hôm nay nó “làm ăn trót lọt” , nói thì nói vậy thôi , nó chỉ biết là mình đã làm hết tất cả các câu có trog cái đề Toán , chứ còn đúng hay sai thì nó ko biết

Chuông hết giờ vang lên , vội cầm cái đề toán có chép lại bài giải trên tay , nó chạy đến phòng trưởng hội học sinh tìm “thầy” xem nó làm đúng hay sai ...

__” Hi , anh Kỳ Sơn ! “ . Nó cười tươi rói khi thấy Kỳ Sơn trong phòng hội trưởng .

__” Em làm bài tốt chứ ? “

Nó ko trả lời , chỉ cười trừ , nó đi tới chỗ hần ngồi , cười tươi hơn khi nãy & nói:

__” Nè , anh coi giùm xem tôi giải đúng ko ? “

Chìa cái đề Toán ra trước mặt hắn , nó thầm mong hắn nói là đúng hết .

Hắn đón cái đề từ tay nó , nhìn xăm soi 1 hồi lâu làm nó toát mồ hôi hột .

Sau 1 hồi “nghiên cứu” cái đề nó làm , hắn nhìn nó , tỏ vẻ xót xa rồi nói :

__” Sai hết ! “

__” Saihết sao ?? “

2 từ ấy như quả tạ mấy trăm tấn đang đè trên đầu nó , nó choáng váng , sao lại sai hết chứ ? Nếu vậy sao mà lên lớp nổi ?

Thấy nét mặt khó coi của nó , hắn bật cười & nói :

__” Ha ha ha ... tôi đùa chút thôi , cô nghĩ sao vs tài năng “trời phú” của tôi mà cô lại làm sai hết cho được chứ ? Chỉ sai 1 câu thôi ! “

Nó bất động trước thái độ của hắn , cái tên trời đánh này , đưa nó xuống tận địa ngục rồi lại nâng lên thiên đàng . Nó đưa đôi mắt hình viên đạn sang nhìn hắn :

__” Sai 1 câu ? Thật ko ? “

__” Thật ! “

__” Sao lúc nãy anh nói sai hết ? “

__” Lúc nãy tôi nhầm ...! “

__” Nhầm ? Hay quá ha , học giỏi vậy mà cũng nhầm sao ? “ .

Lần này tới hắn đứng hòng , nó đang “trả thù” hắn đây mà !

__” Ăn mừng thôi ,Hoàng Linh được lên lớp rồi ! “

Kỳ Sơn thấy ko khí “ấm đạm” đánh liều chen vào làm dịu ko khí .

Rồi 2 ánh mắt rực lửa nhìn sang Kỳ Sơn , nó thì đập vào chân phải của Kỳ Sơn , hắn thì đập vào chân trái .

Kỳ Sơn hét lên & xoa 2 cái chân của mình , vẻ mặt đau khổ :

__” Làm gì vậy , đau chết được “

Thấy ko thể ko được “bình thường” Kỳ Sơn nhanh trí đổi chủ đề (vì ko muốn bị đập oan uổng ^O^)

__” Hôm nay vào thăm thẳng Nhật Lâm sớm đi ! “

Nhờ vậy mà ko khí bớt “căng thẳng”.

Cả 3 cùng thu xếp đồ & vào thăm Nhật Lâm .

Bác sĩ khám cho Nhật Lâm xong , bước ra mỉm cười vs nó & nói :

__” Tốt lắm , có thể sẽ tỉnh lại trog thời gian sắp tới .

Nó mừng quýnh lên ôm chầm lấy ông bác sĩ & cảm ơn rối rít .

Ngồi cạnh Nhật Lâm , nó thấy gương mặt anh mình đã hồng hào trở lại .

__” Anh mau tỉnh lại đi , ko có anh , 2 tên kia cứ ăn hiếp em hoài à ! “

Nó nói nhỏ để 2 tên kia ko nghe thấy , nếu mà nghe là có chuyện ngay .

__” À , em đã dọn tới nhà tên cà chớn kia ở cho an toàn theo lời tên đó nói , con tiểu Linh Linh dạo này ăn nhiều lắm , nó tròn vo đáng yêu vô cùng ,”

__” Đúng rồi , tròn vo , đáng yêu lắm , y như em gái mày đó , ăn nhiều vô cùng , mày phải tỉnh lại để hùng tiền mua gạo vs tao nữa ... “ . Hắn xía vào khi nghe nó nói vs Nhật Lâm .

__” Gì ? Anh nói ai ăn nhiều hả ? “

__” Ai ? Tôi nói ai ta ? Hình như ai đang ngồi đây nè ! “

__” Anh”

__” Tôi sao ? “

__” Anh ...anh ...đồ điên ! “

__” Tôi điên ? Ờ , Sơn , ở chung vs người điên chắc người đó cũng ko bình thường đâu nhỉ ? “. Hắn way sang Kỳ Sơn để chọc tức nó

__” Ừ..mày nói cái gì ? vậy tao chơi chung vs mày có sao ko ? “

__” Ko , ở chung mới bị . “

__” Anh

__” Sao ? Tôi thế nào ? Đẹp trai quá hả ? “

__” Đẹp , đẹp lắm ! “

__” Tôi biết mình có sức cuốn hút mà ! “

__” Đẹp y như tiểu Linh Linh vậy á ! “

Sau câu nói của nó , ko khí im lặng

1s

2s

3s

__” HA HAHAHA HAHAHAHAHAHA , mày đẹp giống con tiểu Linh Linh sao ? ha hahahahahahahaha “

Kỳ Sơn ôm bụng cười tức tở

__” hi hi , haha ha ..ha ha “

1 tiếng cười khác chen vào , ko khí im lặng trở lại .

__” Ai mới cười vậy ? “. Nó ngơ ngác nhìn hắn & Kỳ Sơn .

Cả 2 ra hiệu cho nó im lặng . Hắn giả vờ nói :

__” Haizz , lâu quá thằng Nhật Lâm chưa tỉnh nữa ! “

__” Ờ , có khi phải mổ đấy nhỉ ? Vì cứ nằm bất tỉnh như vậy biết khi nào mới tỉnh .”

__” Hay là bây giờ tao vs mày mổ nó luôn đi , xem bên trong đầu nó có chứa cái gì ? “

__” Được đó , sẵn thực hành môn sinh học luôn ! “

Rồi hắn & Kỳ Sơn tiến lại giường Nhật Lâm , ra hiệu cho nó đứng lên . Cả 2 cùng ngồi xuống giường .

__” Bắt đầu từ đâu đây ta ? “. Hắn xăm soi con dao gọt trái cây , nó tính ngăn lại nhưng được Kỳ Sơn ra hiệu nên đành đứng im xem 2 người họ làm gì ...

__” Mổ từ trán xuống đi ! “

__” Đúng ko đó ? Lỡ nó chết rồi sao ? “

__” Chết sao được mà chết . Mình chỉ mổ ra để wan sát sọ người thôi , rồi may lại , gì đâu mà chết ! “

__” Mổ rồi phải may nữa à ? Lắm chuyện vậy ! “. Hắn vờ nhăn mặt

__” À , có cách đơn giản hơn nè ! Mình mổ ra xem , xong rồi lấy keo 502 dán lại , khỏi rườm rà , lâu lắc ! “. Kỳ Sơn nói = giọng thần nhiên

__” Ý hay , ý hay ! Nếu ko muốn chịu đau thì mở mắt đi ! “

__” Trời , mày nói gì vậy , nó bất tỉnh 1 tuần nay rồi , sao mà tỉnh được chứ ? Mở đi ! “

__” Ok ! “

Hắn & Kỳ Sơn khúc khích cười .

__” Tao mở thật đấy ! Ráng chịu đau nha !

....

__” Ko cần mở ! “

Nhật Lâm mở mắt ra , đưa tay lấy đồ thở oxi ra .

__” Chịu dậy rồi hả ? Vậy ko cần mở nữa ! “. Hắn nham nhở nói .

__” Đúng là ko có gì wa mắt được tụi bây ! “.

Nó ngơ ngác , ko hiểu gì hết , cứ đứng đó mà mở mắt trân trân .

Thấy nét mặt nó , hắn cố nhịn cười & nói :

__” Đồ ngốc , nó tỉnh từ lúc ông bác sĩ ra đó , nãy giờ nó đùa vs cô thôi ! “

Đùa ?? Sao hôm nay nó bị nhiều người đùa thế nhỉ ?

Nhật Lâm đã tỉnh lại , nó vui lắm . Nhưng mấy tên này dám đùa vs nó , nó ko thể bỏ wa , nó tỏ ra vui vẻ đi tới chỗ chỗ Kỳ Sơn &đạp vào chân Kỳ Sơn 1 cái rõ đau rồi mỉm cười mà nó :

__” Xin lỗi , em ko thấy chân anh ! “

Kỳ Sơn nhăn nhó ôm cái chân đau nói ko thành tiếng .

Hắn & Nhật Lâm ôm bụng cười khi thấy Kỳ Sơn như vậy .

Nó lại đi tới chỗ hắn , dậm vào chân hắn 1 cái thật mạnh rồi way sang cười toe :

__” A , đau ko ? Xin lỗi nha . Tôi cố ý đạp đấy ! “

__” Côcô”

Lần này tới lượt hắn nhăn nhó ôm chân mình .

Thấy nó ngồi xuống giường mình , Nhật Lâm ko cười nữa , cố làm mặt thờ non :

__” Anh là người bệnh đấy ! “

__” Ha ha , anh yên tâm , em ko đạp chân anh đâu ! “

Rồi nó đưa tay mình , dấm vào 5 ngón tay của Nhật Lâm .

__” Aaa , đau anh , anh đang bị bệnh mà ? “. Nhật Lâm nhăn nhó la lên .

Nó cười tươi rói phán 1 câu :

__” Em chỉ nói là ko đạp chân anh thôi , chứ có nói ko đánh anh đâu ? Ai bảo anh đùa vs 2 tên đó gạt em . “

Cả 3 tên đau khổ đưa mắt nhìn nó .

Bầu trời trong xanh khoáng đãng . Ánh nắng rọi vào khung cửa sổ như đùa vui .

Hôm nay trời như đang mỉm cười , mang 1 màu hạnh phúc rọi xuống trần gian , ánh nắng bên khung cửa sổ cũng mang màu hạnh phúc . Tất cả như đang vui mừng cùng 4 người , đang chìm ngập trong hạnh phúc

.....

18. Chương 18

Chap 18 : Buổi sinh nhật bất ngờ

Sức khỏe đã hồi phục , Nhật Lâm lại cùng bọn nó tới trường .

Vừa đặt chân tới cổng trường , Nhật Lâm đã bị bao vây bởi 1 đám con gái hỏi han “sức khỏe” ...khó khăn lắm Nhật Lâm mới thoát khỏi “ma trận”

Nó thì hả hê cười khi thấy anh mình bị như vậy & thế là nó bị Nhật Lâm cốc vào đầu 1 cái cho chừa cái tội “cười trên sự đau khổ của người khác”

__” Ui ! Đau “. Nó xoa xoa chỗ u rên rĩ

__” Đáng đời ! “. Hấn chăm chọc

__” À , chiều nay bọn anh bận , em cứ về trước nha Hoàng Linh “. Kỳ Sơn nhìn nó & nói

__” Bận chuyện gì vậy ? “. Nó tò mò

__” Nhiều chuyện , chuyện của người lớn ko được chen vào ! “. Nhật Lâm ra vẻ ta đây

__” Xí , ko thêm nói chuyện vs anh nữa “. Rồi nó way sang hấn làm nét mặt “nịnh nọt” .

__” Bận chuyện gì vậy anh Hải Long ! “

Nghe nó kêu 3 từ “anh Hải Long” mà hấn muốn té xỉu , nó tưởng như vậy thì hấn sẽ xỉu lòng sao ?

Hấn nhìn nó = ánh mắt sắt lạnh :

__” Nhiều chuyện ! “

Nó đứng hình , vì “quê” quá nên nó giả vờ lảng sang chủ đề khác :

__” Ko nói thì thôi , ai thêm nghe , tới giờ học rồi , tạm biệt nha ! “

Rồi nó chạy thẳng tới lớp

Hấn , Nhật Lâm & Kỳ Sơn thì thầm cười ma mãnh

Ra về ...

Nó vờ đi tới đi lui trước cổng mà ko thấy bọn hấn đâu . 1 lúc sau , nó bực bội đi tới phòng hội trường , tới nơi cũng chẳng thấy ai .

Nó thất vọng ra về , trên đường đi về mà nó ko ngừng nguyên rửa bọn hấn vì bỏ nó về 1 mình ...

Nó quyết định ko thêm về nhà sớm ...

Thế là nó đi wan thành phố “ngắm cảnh” cho tới chiều tối mới chịu lếch về nhà .

Đẩy cửa bước vào nhà , nó hơi sợ , vì hôm nay nhà tối thui , nó nghĩ chắc bọn hấn chưa về nên chưa bật đèn ...

Nó mò mẫm tìm công tắc , tìm được cái công tắc , nó vs tay bật đèn ...

Nhưng ... đèn ko sáng , bóng tối vẫn bao trùm lấy căn nhà của hấn

“ Mất điện sao ? Ko biết nhà tên này có đèn cây ko nữa ? “. Nó nghĩ thầm

Chợt ..

1 bóng đen nhoáng wa ...

Nó sợ hãi lùi về sau ...

__” Ưm ...ưm ...”

Nó bị 1 “vật thể” mạnh bịt miệng & bịt mắt nó lạilúc này , nó thầm mong có bọn hắc ở bên cạnh , nó sợ ở mình lắm!!

10’ sau , bàn tay đó buông nó ra , nó từ từ mở mắt định xem ai ...

& nó hoàn toàn ngỡ ngàng khi thấy đèn sáng trưng , trước mặt nó là 1 bàn ăn thịnh soạn , được bày trí thật lộng lẫy , bong bóng treo khắp nhà ..

__” Mình vào nhầm nhà hả trời ?? “ . Nó chau mày nhìn “cái đóng” trước mắt .

Happy brithday to you !

Nghe tiếng nói , nó way lại đằng sau & nhận được ... nguyên 1 tràng bông giấy & kim tuyến khắp người .

Hắc , Nhật Lâm & Kỳ Sơn đang cầm nguyên ổ bánh kem to đứng mặt nó .

Nó đơ toàn tập .

__” Sinh nhật ai thế ? “ . Nó cất giọng hỏi sau khi hoàn hồn .

__” Thì sinh nhật em đó ! “ . Kỳ Sơn toe toét nhìn nó

Nó ngớ ra , 1 lúc sau , nó bật cười nham nhỡ & nói :

__” Ha , ha , mấy anh nhầm rồi , ngày mốt mới là sinh nhật của em ! “

Sau câu nói của nó , 3 tên kia bất động 5s , sau đó , hắc & Nhật Lâm cùng đưa tia nhìn rực lửa sang Kỳ Sơn .

__” hihi , chắc tại tao hoa mắt nhìn nhầm số , dù sao cũng lỡ tổ chức rồi , ăn mừng sớm có sao đâu ! “ . Kỳ Sơn vội phân bua.

__” Ờ , lỡ rồi , tổ chức sớm luôn cũng được ! “ . Nó cười tươi & chạy tới chìa tay ra trước mặt bọn hắc .

__” Quà đâu ! “

__” Còn đòi quà nữa , làm nhiều đây tốn nhiều công sức của bọn anh lắm rồi đấy ! “ Nhật Lâm véo má nó .

__” Thôi , ăn đi , tao đói lắm rồi ! “ . Hắc nói vs Nhật Lâm rồi kéo nó lại bàn ăn , đặt nó ngồi xuống .

Cả bọn cùng ngồi ăn no nê , nói cười suốt buổi .

Chiếc bánh kem được đặt trước mặt nó , thổi nến xong , nó múc ăn ngay tại chỗ.

Chợt , trog đầu nó lóe ra 1 ý tưởng

Nó múc bánh kem vào đĩa , bưng tới trước mặt Nhật Lâm :

__” Nè , em đúc cho ! “ .

Nó chìa cái muỗng đầy kem trước mặt Nhật Lâm , Nhật Lâm há miệng chờ nó đúc . Nó cười gian , rồi lấy cái muỗng kem ấy , nó cũng đúc cho Nhật Lâm ăn nhưng có điều đút ko vào miệng thôi ^^

Mặt Nhật Lâm dính đầy kem như chú hề ý , nó thì ôm bụng cười ngặt nghẽo .

Ngặt nghẽo , Nhật Lâm cầm cái muỗng phóng về phía nó nhưng nó né được & kết quả là cái muỗng trúng người Kỳ Sơn .

Nó cũng ko vừa , cầm nguyên cái đĩa đầy kem , quăng về phía Nhật Lâm , thấy “vật thể bay” đang tới , Nhật Lâm hụp đầu xuống &

Bụp

Cái đĩa chầm chậm rớt xuống sau khi va vào khuôn mặt đẹp trai củahắc.

Ko khí im ắng

.....

__” Ai ném ? “ . Hắc đằng đằng sát khí tiến lại bàn ăn nhìn 3 tên đang đứng im re

Ko ai bảo ai , cả Nhật Lâm & Kỳ Sơn cùng nhìn về hướng nó đứng , nó gượng cười :

__” Hi hi , tôi ko có cố ý , tại ai bảo anh đi lên mà ko lên tiếng , vs lại.... Cũng tại anh 2 của tôi hụp xuống mới trúng anh chứ bộ ! Có trách thì anh trách anh ấy đi ! “

Hắn ko trả lời , đi tới chỗ nó làm nó sợ hơn :

__” Nè , tôi...tôi...nói thiệt mà....! “

__” Đánh cô trước rồi tôi xử nó sau ! “

Rồi 1 tay hắn vịn vai nó , tay còn lại thành nắm đấm .

__” Đánh ...đánh ...thiệt hả ? “ .

Hắn vun nắm đấm lên , ko trả lời nó .

Nó run sợ , đành nhắm mắt chờ đợi cú đấm của hắn .

Chỉ chờ có thế , hắn đưa tay đĩa bánh kem & chét vào mặt nó .

Nó thấy lạnh lạnh liền mở mắt ra , hắn & bọn Nhật Lâm cười hả hê .

Nó tức xì khói

Thế là “trận chiến bánh kem ” diễn ra !

Tối đó , nó vui vô cùng , đây là buổi sinh nhật nó vui nhất !

1 buổi tối hạnh phúc bao trùm cả căn nhà

19. Chương 19

Chap 19 : Kỳ nghỉ hè hạnh phúc

Năm học lớp 10 trôi wa nhanh chóng ...

Nó đã biết được kết quả học tập của mình & nôn nóng , mong chờ kỳ nghỉ hè sắp tới .

Ngày cuối cùng ở trường , làm vệ sinh lớp học xong , nó tung tăng chạy tới chỗ bọn hắn đang chờ

Cả 4 người cùng ra về ...

Tối đó , nó nhận được 2 tin nhắn cùng 1 lúc :

“ 7h , nhà hàng SweetNight “

From : tên cà chớn

“ 7h , công viên HappyTime “

From : Kỳ Sơn

Nó đọc tin nhắn xog mà đầu óc rối bời , lần này nó phải chọn sao ?

Cầm điện thoại mà nó đi tới đi lui trog phòng ...

6h30.

...

Nó cứ đảo tới đảo lui trog phòng mà ko biết “chóng mặt” là gì !

Sao 1 hồi ngẫm nghĩ , nó quyết định sang phòng Nhật Lâm ...

__” Vào đi ! “

__” Anh ơi....”

__” Là em à ? Có chuyện gì ko ? “

Nó đưa tin nhắn cho Nhật Lâm xem ...

Nhật Lâm khẽ cười xoa đầu nó rồi nói :

__” Em ...muốn đi tới chỗ nào ? “

__” Em ko biết , anh Kỳ Sơn rất tốt vs em , em ko muốn làm tổn thương anh ấy nữa , còn tên kiaem ko biết nữa ! “

__” Em hãy làm theo sự mách bảo của con tim em đi ! 7h rồi đó , để người khác chờ là ko tốt đâu “

Rồi Nhật Lâm đẩy nó khỏi phòng mình .

Nó vào phòng , thay bộ đồ ra , bước ra khỏi nhà mà lòng nó rối bời

Nó bước chậm chậm đi trên vỉa hè , đi ngang 1 vài người trên đường , nó loáng thoáng nghe thấy họ nói gì đó ...

__” Nhà hàng SweetNight vừa xảy ra tai nạn xe phải ko ? “

__” Ủm , hình như nghe nói có anh chàng nào ở đó bị thương nặng lắm thì phải ?”

...

Nó ko nghe nhầm chứ , nhà hàng SweetNight , hình như là nơi mà hấn....

Ko suy nghĩ nhiều , nó 3 chân 4 cẳng chạy tới chỗ hấn ...

Chợt ! Điện thoại nó reo lên – số của Kỳ Sơn , nó vừa chạy vừa nghe máy :

__” Alô ! Có chuyện gì ko anh ? “

__” À , cô ..có phải là người wen của chủ nhân cái điện thoại này ko ? “

__” Dạ ? “

__” Anh ta vừa gặp tai nạn ở đây ! Cô có thể đến đây ko ? “

Nó dừng lại , buông điện thoại xuống

Nó phải đi đâu trước đây ??

Câu hỏi ấy cứ wanh quẩn trong đầu nó ! Nó ko biết phải làm sao nữa ?

Sao mà trùng hợp vậy chứ ? Cả 2 cùng lúc bị tai nạn ..

Đúng rồi !

Nó nhớ tới Nhật Lâm !

Mở điện thoại ra , nó bấm số Nhật Lâm .

“ Thuê bao quý khách vừa gọi ...”

Nó thất vọng buông điện thoại xuống , nó quang chiếc điện thoại xuống đường , đứng dậy ...

Nước mắt nó bắt đầu rơi xuống , nó ko tới chỗ ai hết , chết cũng tốt

Nó ghét bọn hấn , cứ làm nó lo lắng rồi bỏ nó 1 mình ...

Nó ko wan tâm nữa , nó bước tới băng ghế đá trước công viên , ngồi đó & cuối đầu xuống , nó ko cầm nước mắt nổi nữa!!!

Cùng lúc đó :

__” Đùa hơi quá rồi đấy ! “ . Nhật Lâm khẽ thở dài

__” Chứ còn cách nào khác đâu ? “ . Hấn xoay xoay cái điện thoại

__” Tìm cách xin lỗi em ấy đi ! ‘.

Kỳ Sơn & bọn hắn đi dọc theo con đường lúc này nó đi ..

__” Sao ko bắt máy chứ ? ‘. Gọi cho nó hoài mà nó ko nghe máy , hắn bắt đầu lo lắng .

Phía xa , cách chỗ bọn hắn đứng 1 khoảng , có ánh sáng lóe lên ...

Cả bọn đi tới chỗ đó thì thấy chiếc điện thoại của nó nằm trên đường .

Ngồi xuống nhặt chiếc điện thoại lên , hắn khẽ nói :

__” Đúng là ngốc , có cần quăng luôn cái điện thoại ko chứ ? “

__” Ở đó kìa , xem ra em ấy ko tới đâu hết ! ‘ . Kỳ Sơn chỉ tay về phía công viên - nơi nó đang ngồi gục đầu khóc & nói ..

Cả bọn bước nhẹ tới chỗ nó ko để nó phát hiện .

Nó gục đầu xuống nên đâu biết gì , nước mắt nó cứ rơi , nó tức bọn hắn lắm , muốn chửi bọn hắn , muốn đánh bọn hắn ...Nó ko kiềm chế nữa , bật tiếng ‘chửi rủa’ khi đang khóc :

__” Đồ đáng ghét , chết bầm , bọn anh là 1 lũ heo , cứ làm người ta lo lắng rồi bỏ mặt . Bọn anh ko bị trời đánh mới lạ đó , cầu cho xe tông chết hết đám các anh đi ...%\$@#!\$!%\$%\$. ”

Nó nói nguyên 1 tràng , bọn hắn đứng im nhìn nó rồi lại nhìn nhau , cả 3 bất động ...

__” Các anh là 1 lũ mê gái , thấy gái đẹp là sáng mắt . Chết đi cho rồi , tôi ko thêm wan tâm tới bọn heo các anh nữa , để ngày mai tới nhà hàng đó & cái công viên kia thấp nhang cho 2 người luôn , bực bội , cả anh 2 cũng chết đầu mất tiêu , gọi ko được , vậy thì đừng có sài điện thoại , gọi thì khóa máy hà , ...%\$@#!\$!%\$%\$. ”

Nó cứ độc thoại 1 mình mà đâu hay này h những lời nói của nó đã được ‘thủ phạm’ nghe ngóng hết ..

__” Em nhẫn tâm quá , cả anh 2 mà cũng chửi ! ‘. Nhật Lâm giả vờ đau khổ lên tiếng .

Nó bất giác ngược đầu lên , nhìn thấy cả 3 người bọn hắn đang đứng trước mặt nó , nó ngơ ngác ..

__” Em ác quá ! ‘.

__” Cô dám rủa tôi chết à ? ‘ .

Thôi rồi ,nó nói lên bao nhiêu bọn hắn đã hết thơn rồi .

Nhưng nó đang giận bọn hắn , nó khó chịu nói :

__” Các anh phải người ko vậy ? Nãy h ko lên tiếng ? ‘

__” Bọn tôi mà lên tiếng thì đâu được nghe cô ‘độc thoại’ đâu ! ‘. Hắn chăm chọc

__” Anhbộ tôi nói sai sao chứ ? Anh bị xe tông mà , sao chưa chết . Còn anh nữa , sao còn đứng đây được ? 2 người cũng rảnh quá ha . Muốn chết thì chết đi , nhẫn cho tôi làm gì ? ‘ . Nó tức giận nhìn hắn & Kỳ Sơn

__” Bọn anh xin lỗi vì đùa hơi quá , bọn anh chỉ muốn xác định tình cảm của em thôi mà ! Đừng giận ! ‘. Nhật Lâm xoa đầu nó

__” Cho anh xin lỗi mà ! ‘. Kỳ Sơn năn nỉ ỉ ôi

Nó im lặng ko nói gì .

Hắn đưa tay vào túi & nói vs nó :

__” Điện thoại đâu ? ‘

__” Ở À...hihi , tôiđể ở nhà rồi ! ‘

__” Thật sao ? Sao tôi tìm ko thấy ? ‘

__” Tôi....tôi.... ‘‘

__” Quăng rồi phải ko ? ‘‘

__””

__” Đền tiền cho tôi đi ! Cái đó tôi mua cho cô mà giờ cô quăng đi à ? ‘‘

__”Tôi ... à , đợi tôi 1 chút , tôi lại đằng kia xem nó còn nằm đó ko ? ‘‘

__” Ko cần ! ‘‘

__” ‘‘

__” Ko được quăng nữa đấy ! ‘‘

Hắn đưa điện thoại cho nó

Nó cầm lấy & nói thầm :

__” Thì ra là anh nhật ‘‘

__” Mọi chuyện xong rồi , ngày mai tao về bến phụ giúp gia đình . Mà phải đối xử tốt vs em ấy đấy nhé !
‘‘. Kỳ Sơn vui vẻ nói .

__” Mà nè , lúc này , em lo cho ai nhiều nhất ? ‘‘ . Nhật Lâm thủ thì vào tai nónhưng hắn nghe được liền nói :

__” Đương nhiên là tao rồi ! ‘‘

Mặt nó ửng đỏ , 3 tên con trai nhìn nhau & cười thân thiết

Chợt ! 1 bóng đèn 100w lóe lên trog đầu hắn , hắn nhìn nó nham nhở :

__” Nè , khi này cô nói ai là heo , ai mê gái , rồi muốn thắp nhang cho ai , nói ai chết là đáng đời , trời đánh ai , hả ??? ‘‘

Nó ngớ ra , way sag cầu cứu Nhật Lâm nhưng cũng nhận lại tia nhìn ‘‘rực lửa’’.

Nó way sang Kỳ Sơn , cũng như vậy .

Nó lúng túng cười & nói :

__” Hihi....tôi nói...khi thế nhĩ ?Sao ko nhớ...gì vậy cà ? ...”

__” Còn ở đó mà giả nai à ? ‘‘

__” hi ...hi , mấy anh nghe nhầm rồi đó ...”

__” Cô đúng là ...1 cái rắc rối mà , thay đổi xoành xoạch , rồi đến mức ko biết đâu mà lần ...”

__” Anh nói gì đấy ?? ‘‘

__” Nói gì đâu ! Cô nghe nhầm rồi ..”

__” Anh”

__” Tôi sao ? Đẹp quá hả ? ‘‘

__”Anhanh..”

...

__” Haizz , 2 đứa này , cứ gây nhau suốt mà thành 1 đôi hay thiệt ! ‘‘

__” Tên đó trẻ con quá . Ha ha ..cặp này mà đi gây lộn mướn là số 1 đấy ‘‘

__” Hahaha ... ‘‘

Buổi tối đó , bầu trời đầy sao , đẹp lung linh

Trong công viên , có 4 người đang cười nói vui vẻ , gió nhẹ từng đợt thổi wa như chia sẻ niềm vui cùng họ

1 kỳ nghỉ hè tràn ngập tiếng cười & hạnh phúc

20. Chương 20

Chap 20 : Hẹn hò

__” Em iu ơi , dậy ăn sáng nè ! “

Mới sáng sớm giọng hấn đã oe óe bên ngoài làm nó ko tài nào ngủ được thêm miếng nào , đã vậy , hấn còn dùng cái giọng ớn lạnh & câu nói nổi óc chưa từng có để gọi nó dậy ..

Nó lê từng bước chân nặng nề vào làm VSCN ...

__” Em iu ơi ... “

__” Trời ơi ớn quá , tao ko ngờ khi iu mày thành như vậy đấy Long ! “ . Kỳ Sơn châm chọc hấn....

__” Ha ha , ghê thật , em iu cơ đấy ! “ . Nhật Lâm thừa thế xông vào .

__” Tụi bây muốn gì ??? “ Hấn nghiêng từng chữ 1 làm 2 người kia rùng mình ko dám hó hé 1 lời .

Làm vệ sinh xong , nó bước xuống nhà , vừa nhìn thấy nó , hấn liền nói :

__” Em iu , xem anh nấu gì cho em này ! “

__” Bực bội quá ! Xưng hô kiểu khác đi , ớn lạnh quá hà . Anh bị chạm mạch hả ? “ . Nó tức tối hét lên
Mặt hấn đanh lại :

__” Xưng hô kiểu nào ?? Cô đã là bạn gái của tôi rồi thì phải kêu vậy thôi , cô nói ai chạm mạch hả ?? “

__” Đúng là điên mà ...!! “

Rồi nó ngồi vào bàn ăn ngẫu nhiên ko thèm nhìn hấn lấy 1 lần . Quả thật , nghe hấn gọi như vậy , nó vui lắm ...nhưng chưa wen kiểu cách đó , nó thấy sao sao á!

__” Ăn cho chết cái đầu heo của cô đi ! “ . Hấn làm vẻ mặt giận lẫy vs nó , càn quá hơn là nó ko thèm để ý luôn ...

__” Đi thôi ! “ .

Hấn buông chén xuống & kéo nó đứng dậy .

__” Đi đâu ?? “ . Nó ngơ ngác

__” Hẹn hò “

Rồi hấn kéo nó ra xe & lên ga chạy đi , bỏ lại 2 tên kia ngồi nhìn theo “khói xe” ...

Dùng xe trước cửa công viên giải trí , hấn dựng xe vào bãi rồi cùng nó vào cổng..

1 đám con gái nhìn thấy hấn thì liền bao quanh hấn “hỏi han”

__” Wow , anh đẹp trai quá à ! “

__” Anh có người iu chưa ? “

__” Cho em xin số điện thoại đi ? “

.....

Nó bị đẩy sang 1 bên , đứng nhìn hấn cười cười nói nói vs bọn đó mà sao nó thấy “chướng mắt” quá !

Vì thấy vẻ mặt nó nên hấn mới cố tình cười vs bọn con gái đó , chứ trong lòng hấn đang rất khó chịu , bực bội ..

Ko chịu nổi thêm 1 phút giây nào nữa , nó xông tới đẩy 2 đứa đứng phía ngoài wa 1 bên :

__” Này , tránh ra hết coi ! ‘ ‘

1 đứa khó chịu nói :

__” Làm gì vậy ? Hay là ... cô là người hầu của anh ấy hả ? ? ‘ ‘

Người hầu ? Nhỏ đó nói nó là người hầu của hấn ư ? Nó tức tối nhìn nhỏ đó :

__” Ko phải ! ‘ ‘

__” Vậy thì ra chỗ khác đi ! ‘ ‘

Nó đành dùng chiêu cuối cùng vậy , đứng wa 1 bên , nó dùng giọng “ngọt” nhất có thể :

__” Anh iu , trễ rồi , đi thôi !! ‘ ‘

Hấn nghe xog muốn té ra sau , nhưng kịp lấy lại bình tĩnh , hấn nhìn về phía nó mỉm cười :

__” Đợi anh tí ! ‘ ‘

Rồi hấn chen ra khỏi đám đó , đi tới nắm tay nó làm đám kia xụ mặt bỏ đi .

__” Được rồi , bỏ tay ra đi ! ‘ ‘ . Nó khó chịu

__” Ko , lỡ cô bị lạc rồi sao ?? ‘ ‘

__” Ở đây ít người ko có lạc đâu ! ‘ ‘

__” Tôi nói lạc là lạc , nắm như vậy cho chắc ! Mà nè Lúc này , cô ghen hả ?? ‘ ‘

__” Ko có ! ‘ ‘ . Nó hơi đỏ mặt

__” Kêu lại lần nữa đi ! ‘ ‘

__” Kêu cái gì ?? ‘ ‘

__” Thì anh iu đó , lúc này cô mới vừa nói đấy ! ‘ ‘

__” Ko ! ‘ ‘

__” Ồ , vậy một tôi mà nghe cô kêu tôi như vậy thì cô là 1 ..con heo ! ‘ ‘

Hấn nói rồi kéo nó đi 1 mạch .

Hấn & nó chơi đủ thứ trò vui , nhưng trừ 1 trò nó ko chịu chơi – KHÁM PHÁ CĂN HẦM MA QUÁI . Nó nhất ko vào mặc dù hấn năn nỉ ỉ ôi ...

__” Chơi thêm trò này nữa là được lãnh thưởng đấy ! ‘ ‘

__” Vậy anh chơi 1 mình đi ‘ ‘

__” Ko được , bắt buộc 2 người mới được lãnh thưởng ! ‘ ‘

__” Ko chơi ! ‘ ‘

__” Còn 1 trò bỏ uổng lắm ! ‘ ‘

__” Ko chơi ! ‘ ‘

__” Cô muốn tự đi vào hay muốn dùng biện pháp mạnh hả ? ‘ ‘

Vì năn nỉ hoài nó ko chịu nên hấn đành giở giọng “hung dữ” của mình ra hăm he nó.

Nó yếu thế đành nghe lời hấn đi vào “địa ngục”

Vừa đặt chân vào cổng hầm , nó đã cảm nhận được 1 luồng hơi lạnh phà ra khỏi cái “ống đen đen” mà nó sắp sửa sẽ vào .

Hấn biết nó sợ , nắm chặt tay nó & nhẹ giọng nói :

__” Nhắm mắt lại , tôi dẫn đường cho ! ‘‘

Thế là nó nghe lời hần , mắt thì nhắm nghiền , đưa tay mình cho hần .

Mấy trò quái quỷ này ko là gì đối vs hần , nhưng là 1 ‘‘nỗi sợ lớn’’ đối vs nó .

Mỗi lần nghe tiếng hò hú hét la vọng ra là nó lại nép sát vào hần , nếu nó mở mắt thì sẽ nhìn thấy mặt ai đó thoáng ửng đỏ vì hành động của nó ..

__” Được rồi , mở mắt đi ‘‘

Thoát khỏi đường hầm , hần kêu nó mở mắt ra . Nó vui mừng khôn tả khi đã thoát khỏi địa ngục .

Hần & nó đi tới chỗ đổi thưởng .

__ Con gấu bông đáng iu quá ! . Nó ôm trọn con gấu vào lòng reo lên

__ Là công lao của tôi mới lấy được đây !

__ Xì , tôi cũng có tham gia mà !

__ Cô nhắm mắt suốt , tham gia cái nỗi gì ?

__ Tôi ko biết , trog tay tôi là của tôi !

__ Ngag ngược quá ! Khi nào thì đi xem cái này ?

Hần đưa 2 vé xem phim được nhận khi này ra .

__ Mà xem phim gì vậy ?

__ Quý vương ăn thịt người !

__ Hả ?

__ Phì . Đùa cô thôi , phim tình cảm

__ Phim tình cảm á ?

__ Sao cô hỏi nhiều thế ? Ngày mai xem vậy !

Hần cho 2 vé xem phim vào túi quần & thông thả đi cạnh nó

Công viên chúng tôi chân thành cảm ơn quý khách đã ủng hộ trog suốt mấy năm wa , nhân dịp kỉ niệm ngày thành lập công viên , hôm nay , chúng tôi sẽ tặng các bạn 1 đêm hoa tuyết ...

Sau tiếng nói là 1 khung cảnh lãng mạn ...

Hoa tuyết từ trên rơi xuống từng bông , y như tuyết thật ấy .

Hần & nó đứng giữa khung cảnh lãng mạn ấy , hạnh phúc hơn bao giờ hết ...

Rồi , hần way sang nótừ từ cúi thấp người xuống gần nó . Tim nó đập loạn xạ .

Từ từgần hơn ...

Bụpbụp...bụp...

Đúng lúc môi hần & nó còn cách nhau 1 chút xíu thì tiếng nổ vang lên . Hần như muốn điên cái đầu . Sao lần nào gần hôn được nó cũng bị ngăn lại nhỉ ?

Nó way sang nơi phát ra tiếng nổ & reo lên để che đi nét mặt ửng đỏ của mình :

__ Pháo hoa kia ! Đẹp quá !

21. Chương 21

Chap 21 :

Xem xog pháo hoa , nó & hần cùng về nhà . Bước vào nhà , hần thông thả đi lên lầu , đóng cửa lại , thật sự hôm nay hần rất hạnh phúcCó điều , hần bực bội vì “giây phút đó” .

__” Để lần sau vậy ! “

Hần cười nham nhữ rồi ngồi xuống giường . Chợt điện thoại hần reo lên .

Nghe xog , hần mỉm cười :

__” Vậy cũng tốt ! “

Dưới nhà , nó đang bị Nhật Lâm & Kỳ Sơn “hỏi cung”

__” Đi chơi vui ko ? “

__” Nó có làm gì em ko ? “

__” Nó có ăn hiếp em ko ? “

__” Em vs nó đi những đâu ? “

__” Có ăn uống gì ko ? “

.....

1 loạt câu hỏi tới tấp làm nó “choáng ngợp” ..

Bực bội , nó hét toáng lên :

__” STOPPPP.....bọn em đi công viên giải trí , xem pháo hoa , được lãnh gấu bông nè , còn vé phim nữa , nhưng mà mai mới đi À , mà hôm bữa anh nói sẽ về Úc mà , khi nào anh đi ? “ . Nó way sang Kỳ Sơn dò xét

__” Ha ha , anh quyết định ko đi nữa ! Anh ở đây ! “

__” Sao thế ?? “ . Nó ngơ ngác

__” Em muốn đuổi anh đi à ?? “

__” Ko phải !! “

__” Vậy thì được rồi ! “

Kỳ Sơn & Nhật Lâm “nham hiểm” nhìn nó làm nó rùng mình ...

Ko muốn có vấn đề gì xảy ra & cũng ko muốn bị tra hỏi như tội phạm nữa , nó chuồn ngay lên phòng cùng con gấu thân iu .

Sáng hôm sau ,

__” Em iu.....”

__” Nghe rồi ! “

Nó “rút kinh nghiệm” từ hôm wa nên đã “cố gắng” dậy sớm . Lê bước xuống lầu , nó ngồi vào bàn ăn nhanh chóng ăn phần của mình .

__” Ăn xong rồi chưa ? “. Hần buông chén xuống & nhìn sag nó

__” Rồi ! “

__” Vậy đi thôi ! 2 tụi bây đi luôn ! “

__” Đi đâu ?? “. Cả 3 đồng thanh .

__” Trang điểm ! “

__” Hả ? / Mà nói gì ? / Tụi tao cũng “trag điểm” luôn hả ? “

Nó , Nhật Lâm & Kỳ Sơn cùng há hốc . Hấn thì tỉnh bơ , nói như ko có gì :

__” Đính hôn ! “

__” Đính...đính hôn sao ?? / Ai đính hôn ? / Sao gấp vậy ? “

1 lần nữa cả 3 cùng nói nhưng chẳng ai ăn khớp vs ai cả ...

Hấn hơi khó chịu , hấn ghét rườm rà , lòi thoi giả thích .

Ngồi trở lại ghế ,hấn khẽ khàng lên tiếng :

__” Tao & Hoàng Linh đính hôn ! Hiểu chưa ? “

__” Sa..../ Hả.../ Mà....”

__” IM ! Ngồi nghe đi ! Hôm wa , cha tao gọi , năm tới tụi mình học Đại học rồi . Tao phải quản lí công ty , tụi bây cũng vậy đúng chứ ? Cha tao kêu đính hôn trước , đợi cô ta học xong lớp 12 rồi làm lễ cưới cho tiện ! “

Nó hóa đá . Sao nhanh thế ? Đính hôn cơ à ?

Nhật Lâm & Kỳ Sơn tròn mắt nhìn hấn :

__” Sao nhanh vậy ?? “

Rồi cả 3 ngằm hiểu ý nhau , cùng way sang nó . Nó lúng túng :

__” S..sao...nh..ìn...em..., .e..m... “

__” Chịu ko ? “

__” ... “. Mặt nó ửng đỏ , nó khẽ gật đầu ...

Cả 4 người cùng ra xe ...

“Trang điểm” xong , cả 4 lại đến biệt thự họ Nhất...

Lễ đính hôn diễn ra nhanh chóng , toàn khách sang trọng , ko khí tràn ngập tiếng cười .

__” A.... “

__” Ko sao chứ ? “. Nhật Lâm ôn tồn hỏi người vừa va phải mình .

__” Ko sao ! Cám ơn ! “. Người con gái ấy mỉm cười nói & ngược mặt lên ..

__” Tuyệt Như ?? “

__” Nhật Lâm ?? “

__” Lâu quá ko gặp , dạo này vẫn khỏe chứ ?? Vào kia ngồi nói chuyện nhé ! “

Khẽ gật đầu , Tuyệt Như đi theo Nhật Lâm

Kỳ Sơn thì mãi mê ăn uống trong khi nó & hấn phải đứng tiếp chuyện cùng cha hấn .

__” Ui da , đi kiểu gì vậy hả ? “. Kỳ Sơn nhăn nhó hét lên nhìn người đập trúng chân mình .

__” Còn la , ai bảo anh ham ăn ko chịu nhìn trước sau làm gì ? “. 1 giọng khó chịu vang lên .

__” Aaaa. Ra là cô , cô tên gì nhỉ ? Hình như cái gì ni...gì đó ! À , mà ni niết gì tôi ko wan tâm , cô mau xin lỗi tôi đi , đập trúng người ta mà còn cãi bướng hả ? “

__” Jani , anh vô duyên vừa thôi , tôi ko xin lỗi đó . Làm gì được nhau ?? “ . Jani kênh kênh nhìn Kỳ Sơn thách thức .

__” Cô “

__” Jani ! “ .

Hắn & nó từ xa đi tới chỗ Kỳ Sơn .

__” Em về nước khi nào vậy ? “

__” Dạ , nghe chú gọi nói 2 người đính hôn là em về liền á . Em sẽ ở lại đây học . 2 người đẹp đôi lắm ! “ .

Jani nói làm nó ngượng chín mặt . Vậy là từ nay nó thêm bạn ở trường rồi !

__” Thôi , em & tên “khùng” này tiếp tục “hàn uyên tâm sự” đi . Bọn anh ra kia cái ! “

Để lại 1 cái nháy mắt vs Kỳ Sơn rồi hắn kéo nó bỏ đi .

__” Hàn uyên tâm sự cái nỗi gì ? Dữ như bà chằn í ! “ . Kỳ Sơn nhìn Jani xăm soi

__” Cái gì ?/ Anh ngon nói lại coi ?? “

__” Dữ như bà chằn í ! Đấy , tôi nói đấy , làm gì được tôi !! “

Cứ thế , cuộc nói chuyện mà hắn cho là “hàn uyên tâm sự” cứ ngày càng rục rủa (^O^ lại 1 cặp có tính cách giống 2 anh chị kia rồi !! ^O^)

Về phía Nhật Lâm

__” Từ sau vụ đó , em đã khỏe , em cũng đã biết hết mọi chuyện rồi & hiểu rõ hơn cái thứ gọi là tình yêu ! Hoàng Linh là cô em đáng iu đối vs em . Em từ bỏ rồivà....có lẽ.....bây giờ.....em sẽ tấn công 1 người mới!! “

__” Vậy là tốt rồi ! Mà em định tấn công ai vậy ?? “

__” hihi , ko nói cho anh biết . mà 2 người họ cứ gây nhau suốt , ko ngờ lại thành 1 đôi nhỉ ? “ .

__” Ừ , anh cũng rất “shock” về chuyện này ! “

Cả 2 cùng bật cười , ánh trăng lung linh soi xuống dòng trog xanh , huyền ảo

22. Chương 22

Chap 22 :

Buổi lễ kết thúc , mọi người lần lượt ra về Trời cũng đã tối , thu xếp mọi việc xong , bọn hắn & nó cũng ra xe về nhà . Còn gì tuyệt hơn là 1 giấc ngủ ngon sau ngày dài mệt mỏi !

Kỳ nghỉ hè ngắn ngủi trôi wa trog niềm hạnh phúc của nó & hắn , trog sự yên bình của Nhật Lâm & Tuyết Như & trog tiếng ầm ĩ của Kỳ Sơn & Jani .

Cuối cùng cũng nhập học , nó vào 11 , hắn vào Đại học . Lớp 11 ko làm khó nó lắm (vì nhờ có hắn kiểm cặp ^^) . Còn hắn , Đại học rồi nên cũng bận bịu hơn trước , vừa lo học , vừa lo quản lý công ty của ba hắnnhưng hắn vẫn dành thời gian ôn tập cho nó & đi chơi vs nó ^^

Sau buổi lễ đính hôn của nó & hắn , Nhật Lâm & Tuyết Như cũng thân nhau hơn trước , nói chuyện nhiều hơn trước & mờ ám nhiều hơn trước ...

Về phía Kỳ Sơn , sau buổi lễ 1 tuần thì gặp lại Jani trước cổng trường Đại học mình đang học , 2 người tìm nơi ngồi nói chuyện , ít gây gỗ hơn & có lẽ đã nảy sinh tình cảm vs nhau ^^ !!

3 tháng sau ,

__” Oaaa.... Mệt quá đi , cuối cùng cũng thi xong rồi !! ‘ ‘ . Nó hớn hở chạy về nhà trog niềm vui vì “thi xong” .

__” Uả ? Anh vừa đi đâu về vậy !! ‘ ‘ . Về nhà , nó thấy hấn cũng vừa về nên tò mò hỏi hấn

__” Chưa gì đã muốn quản lý chồng mình rồi à ?? ‘ ‘ . Hấn tỉnh ranh nhìn nó nháy mắt

__” Hứ Ai thèm ! Tôi hỏi vậy thôi chứ bộ . Ai biết được anh đi đâu !! ‘ ‘ . Nó bĩu môi

__” Đi mua cái này nè !! ‘ ‘ . Hấn đung đưa chiếc lắc tay trước mặt nó ..

__” Woa ! dễ thương thiệt ! Mua cho ai vậy ?? ‘ ‘ . Nó dán mắt vào chiếc lắc ko chớp

Vì câu hỏi “ngớ ngẩn” của nó , hấn bực bội :

__” Mua cho ai kệ tôi ! ‘ ‘

Rồi hấn đi thẳng vào trog để lại nó đứng đó , nó ngớ ra :

__” Bộ mình nói gì sai à ? ‘ ‘

__” Đây ! ‘ ‘

Bỗng nhiên , 1 cánh tay vỗ vai nó làm nó giật mình ..

__” Là anh à ! Làm hết hồn ! ‘ ‘ . Nhận ra người vỗ vai mình là Nhật Lâm , nó thở phào nhẹ nhõm ...

__” Chào em ! ‘ ‘ . Tuyết Như mỉm cười nhìn nó .

__” Hi , chị Tuyếtủa ?? Sao ...sao...2 người ..lại nắm tay nhau ...í , ghê quá nha !!! Tiến triển mau thiệt , anh em có ăn hiếp chị ko ?? ‘ ‘

__” Con bé này !! ‘ ‘ . Nhật Lâm cóc vào đầu nó 1 cái

__” A ... hic , anh ỷ lớn dám đánh em , em méc ‘ ‘

__” Méc ai ??? ‘ ‘ . Nhật Lâm châm chọc .

__” Mécanh Kỳ Sơn chứ ai !! ‘ ‘ .

Câu nói của nó làm Nhật Lâm & Tuyết Như phải phì cười ...

__” Nè , em gái ngốc !! Em đúng là hết thuốc chữa mà !! Chiếc lắc đó nó mua cho em chứ ai ? Làm nó giận rồi đấy , còn ko mau vào năn nỉ nó đi !! ‘ ‘

Nó ngớ ra , chợt mỉm cười rồi chạy vào trog , nhưng bước được 2 bước thì nó khựng lại , way sag Nhật Lâm :

__” Nãy h anh rình hả ??? ‘ ‘

__” Con bé này !! Rình cái gì mà rình !! ‘ ‘

Nó cười châm chọc rồi chạy vào trog , hấn đang ngồi trên sofa thấy nó liền way sang chỗ khác . Nó lại ngồi kế thì hấn đứng lên , bỏ đi lên phòng . Nhật Lâm & Tuyết Như thấy vậy liền khích lệ nó , đẩy nó lên lầucả 2 cùng bật cười ...

__” Nè ‘ ‘ . Nó bước vào phòng tiến tới ngồi cạnh hấn .

.....

__” Nècái đó mua cho tôi hả ?/ ‘ ‘

__” Ko lẽ mua tôi đeo à ??? ‘ ‘ . Hấn bực bội way sag nó

__” Xin lỗi mà ...con trai gì mà ... ‘ ‘

__” Sao ‘ ‘ . Hấn tóa lửa nhìn nó

__” hihi ... ko . ko có gì ... ‘ ‘ . Nó lúng túng

__” Đưa tay ra !! ‘ ‘

Nó chìa tay ra trước mặt hấn để hấn đeo lắc vào , đựng đưa chiếc lắc trên tay , nó mỉm cười vui vẻ :

__” Đẹp quá à !!! “

Hấn phì cười trước hành động của nó , trog đầu hấn bỗng nhiên “lóa” lên 1 ý nghĩ

Hấn tiến tới ngồi cạnh nó , đưa tay ôm trọn nó vào lòng , làm nó đỏ mặt , lắp bắp :

__” Anh ...a..n.h...l...làm....g..gì ..i... v..ây..y.y...hả..a.. ?? “

__” Làm gì ko thấy sao còn hỏi ? “ . Hấn nhích gần nó hơn

__” A...n..h.....a.nh.....!! “

Hấn nhích gần nó hơn , từ từ , từ từcuối người xuốngvà...

RẦM !!!

__” Xuống ăncơm....hihi...2....người...cứ tiếp tục...tiếp tục....đi !! “

Kỳ Sơn mở cửa ra đúng lúc môi hấn & môi nó cách nhau 0,001mm , vội đóng cửa lại , Kỳ Sơn vọt nhanh xuống lầu để ko “ăn đạn”

Hấn “sôi máu” nhìn theo dáng Kỳ Sơn khuất bóng , buông nó ra , hấn vẫn còn tức .. Sao lúc nào hấn sắp sửa sẽ hôn được nó cũng bị phá đám vậy trời ?//

__” Tôi... xuống...ăn cơm thôi !! “ .Nó đứng lên toan chạy đi .

__” Khoan đã !! “ . Hấn kịp kéo tay nó lại , đặt lên trán nó 1 nụ hôn & nói khê vào tai nó :

__” Lần sau là hôn chỗ khác đấy !!! “

Rồi hấn mỉm cười sải bước đi ...mặt nó ửng đỏvàtim 2 người đang đập liên hồi

23. Chương 23

Chap 23 :

Thấy hấn vừa bước xuống nhà , Kỳ Sơn đã sợ toát mồ hôi hột , cũng may, hấn “ko chấp nhất” , nếu ko thì chắc

Bữa cơm sôi nổi hơn vs sự có mặt của 6 người & 1 tin cực kỳ “trọng đại” , Nhật Lâm & Tuyết Như đang iu nhau . Nó mừng cho anh mình , cứ ngồi cười suốt , làm hấn “hiếu lắm” , way sag thủ thi vs nó :

__” Hôn lên trán vui tới vậy sao ?? “

Nó hóa đá sau câu nói của hấn , “định thần” lại , nó nghiêng răng way sang hấn :

__” Đồ khùng ! Anh tự tin vừa thôi . Tôi mừng cho anh tôi chứ bộ ! “

__” Chứ ko phải được tôi hôn rồi vui à !! “

.....

Cứ thế , cả 2 cứ thì thầm to nhỏ làm cho “xung wanh” khó chịu vô cùng

Bữa ăn trôi wa trog tiếng “thì thầm , thú thí , thủ thi thổ thể” của nó & hấn .

Thời gian cứ thế trôi wa , kỳ nghỉ hè lớp 11 cũng đã troi wa nhah chóng , nó lại vào lớp 12 , bọn hấn thì vào Đại học năm 2 , tình cảm của Nhật Lâm & Tuyết Như ngày càng tốt hơn . Về Kỳ Sơn & Jani , họ cũng đã thừa nhận thích nhau , rồi đi chơi nhiều hơn là ...đi học , 1 anh chị ý cứ xách ba-lô đi du lịch suốt....

Hôm nay , lớp nó được về sớm , vì muốn gây bất ngờ cho hấn nên nó quyết định tới trường của hấn để về chung . Dưới ánh nắng mặt trời gay gắt , nó đứng đợi cả tiếng đồng hồ , đúng lúc nó muốn “bỏ cuộc” thì chuông ra về vang lên .

Sinh viên trong trường lần lượt ra về , nó cứ đứng ngóng tới ngóng lui để tìm hấn , vừa nhìn thấy hấn thì nó đã đưa tay lên & mỉm cười nhưng nụ cười ấy kịp vụt tắt khi nó nhìn thấy hấn đang cười nói cùng 1 người con gái khác , chưa bao giờ nó thấy hấn tốt với người con gái nào khác ngoài nó , kể cả những kẻ đã từng bắt nạt nó , sao hấn có thể vui vẻ với người con gái đó chứ ? Cả đóng câu hỏi vụt wa đầu nó mà không sao có câu trả lời!!!!

Vừa cười vừa nó , bất chợt , ánh mắt hấn nhìn thấy nó , ra hiệu cho cô gái kia đi theo mình , hấn tiến tới chỗ nó đang đứng ...

__” Sao hôm nay rảnh rồi tới đây vậy ? “

__” À Hôm nay lớp tôi được về sớm nên ...tôi tới để đợi anh về ! Mà hình như anh bận thì phải , vậy tôi về trước nha ! Tạm biệt ! “

Rồi nó chạy vọt đi , nó không muốn nhìn thấy cảnh này nữa

Hấn nhìn theo bóng nó hồi lâu , rồi way sang cô gái kia :

__” Viên Anh , anh về trước nha , mai gặp lại !! “

__” Dạ !! “

Ngồi trên xe , hấn cứ nghĩ về nó , sao nó tới đợi hấn về mà hấn lại chạy về 1 mình , đúng là khó hiểu !!

Về nhà , hấn quăng cặp lên ghế , thấy nó đang dán mắt vào tivi , hấn ngồi xuống , cất giọng hỏi nó :

__” Sao lại bỏ về trước !! “

__” Thì tôi thấy anh bận mà !! “

__” Bận cái gì ? Mà nè , nhỏ hơn tôi mà xưng hô như vậy hoài thế hả ? Xưng lại coi ! “

__” Ko “

__” Cô....đang ghen hả ?? “

__” Ai nói chứ !! “ . Nó way mặt chỗ khác

__” Phì ! Đồ ngốc , tôi đã đính hôn với cô rồi , có còn yêu ai khác nữa đâu ! Viên Anh là bạn học cùng lớp tôi , cô ấynói sao ta À , cô ấy giống y như cô vậy ! Lúc thì mỏng manh , cần người khác bảo vệ , lúc thì mạnh mẽ lắm ...”

rẦm !

Hấn cứ nói mà không thèm nhìn wa phía nó , đến nỗi nó đi lên phòng khi nào hấn cũng không biết

Bực bội trước thái độ của nó , hấn bước lên lầu , mở toang cửa phòng nó ra :

__” Nè , cô làm trò gì vậy hả ? “

__” Vì thế tôi mới lo” . giọng nó lí nhí .

__” Sao ? “. Hấn khẽ chau mày vì không nghe nó nói gì & không nhìn thấy nét mặt nó

__” Anh nói chị ấy ...giống như tôi ..., tôi sợ anh thích chị ấy , không những xinh đẹp mà chị ấy rất hợp với anh , tôi không muốn , không muốn chút nào ! Rồi , có thể ,anh sẽ yêu chị ấy mất tôi không thích như thế” . Nước mắt nó bắt đầu rơi , nó sợ phải mất hấn , vì nó đã quá yêu hấn rồi...

Bước tới gần nó , hấn nâng cằm nó lên , đưa tay lau những giọt nước mắt trên má nó , khẽ vòng tay ôm nó vào lòng , hấn thì thầm :

__” Em ngốc quá , ngốc nhất trên đời !! Em thấy anh vui vẻ nói chuyện với Viên Anh khó chịu lắm đúng không ? Anh chỉ muốn thử em thôi ! Vì anh không biết em đã yêu anh chưa , Viên Anh không giống em đâu , cô ấy chỉ là bạn của anh thôi , còn em , rất đặc biệt đối với anh , có biết không hả đồ ngốc !!! “

Nó khẽ ngước lên nhìn hấn :

__” Thật ko ?? “

Thấy hấn gật đầu , nó bắt đầu “nảy lửa” . Sao mí người này cứ thích trêu nó thế nhỉ ? Nó dùng hết sức mình ,đạp vào chân hấn 1 cái rõ đau , làm hấn hét toáng lên :

__” A ...em làm gì vậy , đau lắm đó !! “

Nó bấu môi :

__” Ai bảo anh dám gạt tôi ?? “

__” Phải làm vậy mới biết em có yêu anh sâu đậm chưa !! Tại thường ngày , anh thấy em cứ như sao sao ấy , anh muốn biết rõ tình cảm em dành cho anh thôi !! “

__” Thìthì... “

__” Thì cái gì mà thì ! Mà nè, em ko được tôi vs anh nữa , phải xưng em , rõ chưa ?? “

__” Biết rồi !! “

__” Mà ko ngờ , em yêu anh dữ vậy sao ? Đúng là sức hấp dẫn của anh có khác nhỉ ?? “ .

__” Cái gì chứ ? Tại ...tại em thấy tội nghiệp....cho chị Viên Anh nên mới chạy đi thôi !! “

__” Sao lại tội nghiệp Viên Anh ??? “

__” Thìtại...em thấy chị ấy như vậy sao lại có thể làm bạn vs 1 tên như anh !! “

__” Em nói gì đó ?/ “ . Hấn bắt đầu tiến gần nó

__” Thì....thì.. anh hay bắt nạt người khác , hay làm người khác khóc ,tính tính khó chịu , nhà giàu mà keo như kẹo kéo , có vết trầy nhỏ mà đòi quá trời tiền , còn ăn hiếp em nữa !! “

Hấn ngó ra , 1 lúc sau , hấn bật cười :

__” Em thù dai vậy sao ? Nhớ kỹ thế !! “

__” Đương nhiên rồi !! “

__” ha , nói anh này nọ , còn em thì sao ? Hung dữ , người ta đòi nhiều đó ko trả thì thôi , đã vậy còn chửi anh đáng ghét , hay đánh anh nữa chứ ?/ “

__” Ủa , em đánh anh hồi nào , cái này gọi là đập , hiểu chưa ?? “

Kèm theo câu nói là 1 đập nó “khuyến mãi” cho hấn .

__” Em giỏi lắm . Dám độ sức vs anh ko ?? “ .

Hấn nhìn nó thách thức .

__” Dám !! “ . Nó háo thắng liền nhận lời mà ko pit hấn đang âm mưu điều gì .

__” Thì đánh nhau ko ? “

__” Hả ?/ Anh.. giỏi võ hơn em mà , vs lại , em là con gái sao đánh lại chứ ?? “

__” Ko dám à ?/ “

Hấn lại thách thức nó , ko muốn “mất mặt” , nó gật đầu cái rụp .

Cuộc “ẩu đả” chính thức bắt đầu .

Nó ra chiêu nào hấn đều né được hết , tới lượt hấn ra chiêu , cũng may , hấn nhường nó mấy bước nên nó mới né được , nếu ko thì ...

Thấy nó bắt đầu thấm mệt , hấn chụp được 1 cánh tay của nó & giữ thật chặt , nó ko thua gì , liền “sử dụng” tay còn lại , nhưng cũng bị hấn chụp được .

Hấn cười ranh ma nhìn nó , ko còn cách nào khác , nó đành dùng chân vậy .

Chỉ chờ có thể , hần mỉm cười , chân nó vừa đưa lên thì hần lấy chân mình gạt chân kia của nó ra làm nó mất thăng bằng ngã vào người hần

Do ko lường trước được cú ngã vì hần nghĩ có thể giữ được nó nên hần cũng ngã theo , nó nằm trọn trog người hần

Nó cử động để ngồi dậy nhưng ko được , vì đã bị hần giữ chặt , bực bội , nó nói:

__” Nè ,anh ăn gian quá , buông ra đi !! “

__” Ko ! “

__” Buông ra mau đi , anh mà ko buông.....ừm....ừm...”

Hần đặt lên môi nói 1 nụ hôn khiến nó im re (haha , lần này ko bị ai ngăn cản nhờ ^O^)

Mặt nó ửng đỏ , hần thì nhìn nó rồi mỉm cười :

__” Phải làm vậy thì em mới im được nhỉ , vợ yêu !! “

Lại thêm vào đó , câu nói của hần làm nó “mắc cỡ” , mặt nó lại đỏ lên thêm ...

__” Sau khi kết hôn , anh đã có cách để trị em rồi ! Mỗi em & anh gây nhau thì anh chỉ cần

Hần lại hôn thêm lần nữa (hôn bù í mừ ^^)

__” Thế này là xong !! “

__” Anh....anh...”

Hần khẽ cười & đỡ nó ngồi dậy , đặt nó lên giường , hần kéo chăn lên đắp cho nó , rồi hôn vào trán nó (lại hôn nữa ^^ hí hí)

Nó nằm đó mở mắt trân trân ko tài nào ngủ được . Còn hần , về phòng mình , cứ cười suốt (hôn xog ...chắc khùng luôn rồi ^^! Hehe)

1 đêm tràn đầy hạnh phúc

24. Chương 24 End

Chap 23 :

Lớp 11 cuối cùng cũng wa , nó lại chuẩn bị vào lớp 12 1 năm học “vật vã” .

Nó cặm cuội ôn bài suốt cho kỳ thi Đại học .

Thời gian cứ thế trôi wa như vô hình , trời cũng ko phụ lòng người nó đã đậu Đại học !

Hần thì đã trở thành Tổng giám đốc công ty họ Nhất , oai vô cùng cùng nhưng cũng “mệt” vô cùng .

Nhật Lâm Tuyết Như đã được 2 gia đình đồng cho cưới nhau (^^ nhanh hơn cả nó hần nữa) . Cả 2 người này đang “chìm đắm” trog hạnh phúc ..

Còn Kỳ Sơn Jani thì Khỏi phải nói , họ cứ liên tục lên xuống máy bay , đi từ chỗ này sag chỗ khác (^^ tiền dư quá ^^ ước gì mon cũng được đi như zậy , há há)

Thời gian trôi wa mag theo bao nhiêu buồn vui của cả bọn , cuối cùng , ngày này cũng đến – ngày nó hần cưới nhau

Trước cổng ngôi nhà hàng sang trọng , 2 hàng xe tấp nập ...khách khứa ngày càng đông hơn , nó được trang điểm thật đẹp , như 1 nàng công chúa í

__” Em gái của anh đúng là số 1 !! “ . Nhật Lâm châm chọc nó

__” Anh này”

__” Wow , chị đẹp quá !! “ . 1 giọng nói trog trẻo vang lên . Nó , Nhật Lâm Tuyết Như way lại .

__” Chúc mừng !! ‘’ .

Là Jani Kỳ Sơn .

__” Sao về sớm vậy , 2 người ko làm đám cưới wanh thế giới luôn đi ? ‘’ . Nhật Lâm tinh nghịch nhìn Kỳ Sơn .

__” Đám cưới của chị Hoàng Linh mà , nhất định phải có mặt bọn em rồi !! ‘’ . Jani cười tươi nhìn cả bọn
Tiếng cười ngập tràn trog sảnh cưới

__” Ta ko có nhieu thời gian đâu ? Ta còn phải đi đám khác nữa ! ‘’ . giọng ông cha sứt vang lên .

__” Sao thế ? ‘’ . Nhật Lâm ngạc nhiên

__” Chú rể chưa tới , sắp trễ h của cha sứt rồi ! ‘’ . 1 người phục vụ nói nhỏ

__” ko pit có chuyện gì ko nữa ? ‘’ .

Ko khí vui vẻ được thay = những sự lo lắng ...

Ông cha sứt đi khuất rồi mà hấn vẫn chưa tới

Nó bắt đầu giận hấn vô cùng , ngày này mà cũng đến muộn nữaNó bực bội hét lên :

__” Ngày này mà cũng đi trễ , bực bội , ko cuo.....”

Rầm !

Hộc hộc hộc

Hấn từ cửa chạy vào , trên tay cầm theo 1 hộp nhẫn nhỏ .

__” Mới nói gì đấy hả vợ iu !! ‘’

Hấn châm chọc nhìn nó làm nó ‘e thẹn’ .

__” Được rồi , chú rể cô dâu đã có mặt hết , làm lễ thôi !! ‘’ .

__” Nhưngcha sứt ...”

__” Ko sao ! ‘. Rồi Nhật Lâm đi tới chỗ hấn nói nhỏ :__” Tao sẽ làm cha sứt ! hehe , mà ko thích rườm rà mà , đúng chú ? ‘’

Rồi Nhật Lâm bước lên sảnh , đồng dục nói :

__” Xin mời cô dâu chú rể lên sảnh !! ‘’

Hấn nhìn Nhật Lâm mà ko nén nổi cười

Nhìn wa nó , hấn đưa tay mình ra , cả 2 cùng nhau tiến tới trước mặt ‘cha sứt’

Nhật Lâm ho 1 tiếng rồi nói :

__” Đồng ý ko ? ‘’

__” Đồng ý ! ‘. Hấn thần nhiên đáp

__” Đồng ý ko ? ‘’

__” Đồng ý ! ‘. Nó ko hiểu hấn Nhật Lâm đang làm gì nên cũng làm theo .

__” Trao nhẫn ! ‘’

Cả 2 đeo nhẫn cho nhau , thì ra vì cái này mà hấn tới trễ , nó chìm đắm trog hạnh phúc ...

__” Rồi , hôn đi . Lễ thành !! ‘’

Trời ! Nhanh gọn lẹ !

__” Vậy cũng được sao ? ‘’ . Tuyết Như thì thầm vs Kỳ Sơn Jani

__” Đối vs nó , cái gì mà ko làm được chứ !! “

Nó hẳn vẫn còn “choáng” vs cái lễ này , nhanh hơn chữ nhanh

__” Hôn đi , hôn đi “

Tiếng hồi thúc của mọi người vag lên , hẳn nhìn nó rồi từ từđặt lên môi nó 1 nụ hôn “nồng cháy”
Cả sảnh ngập tràn hạnh phúc !!!

*****g

__” Chúng ta sẽ đi hưởng tuần trăng mật ở đâu ?? “

__” Vòng quanh thế giới đi ! “

__” 6 đứa cùng đi luôn !! “

__” Được đó . Chắc sẽ vui lắm đây ! “

__” Mà nè ,vợ iu , mỗi sáng , em phải hôn anh 1 cái đấy nhá !! “

__” Sao chứ ! Anh ăn gian vừa thôi !! “

__” Bù lại anh cũng sẽ hôn em , chịu chưa ? “

__” Chưa !! “

__” Chưa cũng phải chịu ! Sau này phải gọi anh là chồng iu , biết chưa ?! “

__” Ha , ko thèm nói vs anh nữa , em đi vs mấy người kia !! “

__” Em có ngon thì đi thử coi Coi anh làm gì em

__” Lè , sợ anh quá !! “

__” Rượu mời ko uống mà muốn uống rượu phạt hả vợ iu !! “

__” Áanh làm gì vậy , bỏ em ra đi !! “

__” Ko bỏ ! “

__” Đồ biến thái ! Bỏ em ra !! “

__” Anh đã là chồng em rồi , biến thái cũng đượcmà...EM DÁM NÓI CHỒNG MÌNH THẾ À ? “

__” Rồi sao ? “

__” Gan nhĩ ! Anh sẽ phạt em ... “

__” Á , bỏ em ra ... “

Ko khí hạnh phúc soi sáng khắp nẻo đường ...

*****g

Số phận đã định

Khiến tôi đã nhận ra

Tôi chẳng thể nào thoát khỏi em.....vì đã quá yêu em mất rồi !

Số phận đã định ...

Tôi đã quá si tình

Dùng khí để yêu emkiên định hơn ai hết

Số phận đã định

Tôi sẽ luôn yêu em

Em là tất cả trog đời

Chẳng ai có thể thay thế được em

Người con gái ...trong tim tôi

““““““End ““““““

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/rac-roi-dang-yeu>